

Tamil Nadu Legislative Assembly Debates.

SECOND SESSION OF THE FIFTH LEGISLATIVE
ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

27th to 30th July 1971.

Volume X (Nos. 1 to 4).

TABLE OF CONTENTS.

Tuesday, 27th July 1971.

	PAGES.
1. Questions and Answers	1-20
2. Calling Attention— Action of Kilpauk Hospital Authorities in sending a nurse to the Mental Hospital wrongfully and consequent unrest among the staff	29-32
3. Announcements— (a) The Tamil Nadu General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1971	33
(b) The Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1971	80
4. Government Bills— (a) The Tamil Nadu General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1971	33
(b) The Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Conferment of Ownership) Bill, 1971	33
(c) The Tamil Nadu Agricultural University (Amendment) Bill, 1971	33-80
(d) The Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1971	80
5. Papers Laid on the Table	80-93

Wednesday, 28th July 1971.

1. Questions and Answers	...	...	...	99-133
2. Announcements—				
(a) Call Attention Notice	...	...	...	133-194
(a) The Tamil Nadu Motor Vehicles Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition), Bill, 1971	...	...	...	135
3. Calling Attention—				
Strike by Madras Woodlands Hotel workers	...			134-135
4. Government Bills—				
(a) The Tamil Nadu Motor Vehicles Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971	...	...	...	135
(b) The Tamil Nadu Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1971	...	...	...	136
(c) The Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 32 of 1971)	...			136-185
5. Papers Laid on the Table	...	...	...	185-186

Thursday, 29th July 1971.

1. Obituary Reference—				
Thiru V. K. Palanisamy Gounder, former M.L.A.	...	...	...	187
2. Questions and Answers	...	...	...	187-266
3. Point of Order—				
Seeking information regarding Annamalai University incidents	...	...	...	266
4. Statement by Chief Minister, <i>re</i> .				
Annamalai University incidents	...	...	...	267-269
5. Adjournment Motions—				
Arrest of workers of Ooty Hindustan Photo Films Factory and consequent strike by employees	...	...	...	270

Thursday, 29th July 1971—cont.

6. Calling Attention—

(a) Boat accident in Pechiparai lake and loss of lives		271-274
(b) Rise in price of rice in retail markets and consequent agitation		274-275

7. Government Bills—

(a) The Madras City Municipal Corporation and Tamil Nadu District Municipalities (Amendment and Extension of term of Office) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 27 of 1971)		275-311
(b) The Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 28 of 1971)	...	311-314
(c) The Tamil Nadu Town and Country Planning Bill, 1971 (L.A. Bill No. 1 of 1971) as amended by the Joint Select Committee		314-321
(d) The Tamil Nadu Practitioners of Homoeopathy Bill, 1971 (L.A. Bill No. 25 of 1971)		322-325
(e) The Tamil Nadu Registration of Practitioners of Integrated Medicine (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 26 of 1971)	...	326-329
(f) The Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Validation of Proceedings Bill, 1971 (L.A. Bill No. 17 of 1971)	...	329-331
(g) The Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Second Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 24 of 1971)		332-334

8. Announcements—

(a) The Tamil Nadu Practitioners of Homoeopathy Bill, 1971 (L.A. Bill No. 25 of 1971)		322
(b) The Tamil Nadu Registration of Practitioners of Integrated Medicine (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 26 of 1971)		325

Friday, 30th July 1971—cont.(8) Announcements—*cont.*

(c) The Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent ... Control) Second Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 24 of 1971)	332
---	-----

2. Adjournment Motion—

Change in the Order of the Business	329
--	-----

10. Papers Laid on the Table	334-335
-------------------------------------	---------

Friday, 30th July 1971.

1. Questions and Answers	353-384
---------------------------------	---------

2. Adjournment Motion—

Proposed closure of Ennore Freezing Plant and consequent loss of foreign exchange	385-388
---	---------

3. Government Motions—

(a) Suspension of Rule 41 (3)	388
--------------------------------------	-----

(b) Draft amendment to Schedules under Motor Vehicles Taxation Act, 1931	~~474~~
--	----------------

(c) Draft Notification to Urban Land Tax Act, 1966	474-475
--	---------

4. Calling Attention—

(a) Drinking water scarcity at Coonoor and consequent hardships	388-389
---	---------

(b) Murder of P. S. Kandiah of Rajapalayam and connected incidents	389-393
--	---------

(c) Thirumani Leprosy Institute staff's demands and their threatened direct action	393-394
--	---------

5. Presentation of Report—

Report on Industrial Development Corporation .	394
--	-----

6. Government Bills—

(a) The Tamil Nadu Agricultural Income-Tax (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 19 of 1971)	394-447
---	---------

(b) The Tamil Nadu Sales Tax (Surcharge) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 22 of 1971)	447-460
--	---------

(c) The Tamil Nadu General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 29 of 1971)	460
---	-----

Friday, 30th July 1971—cont.

6. Government Bills—*cont.*

(d) The Tamil Nadu Court Fees and Suits Valuation (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 23 of 1971)	460-464
(e) The Tamil Nadu Agricultural University (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 31 of 1971)	464
(f) The Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 15 of 1971)	465-466
(g) The Tamil Nadu Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 34 of 1971)	466-467
(h) The Tamil Nadu Occupants of Kudiyiruppu (Conferment of Ownership) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 30 of 1971)	467-473

7. Announcements—

(a) The Tamil Nadu Occupants of Kudiyiruppu (Conferment of Ownership) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 30 of 1971)	467
(b) Statistics relating to Budget session	476-477

8. Papers Laid on the Table 477-478

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்.

தமிழ்நாடு ஆளுநர்.

திரு. கோதார்தாஸ் காளிதாஸ் ஷா

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்.

1. மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி (முதலமைச்சர்) : கீழ்க் கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—பொதுத் துறை, நிதி, திட்டம், பொது நிர்வாகம், இந்திய சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (.ஐ.ஏ.எஸ்.) அதிகாரிகள், மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள், காவல் துறை, தேர்தல்கள், மதுவிலக்கு, செய்தி, விளம்பரம், திரைப்படச் சட்டம், பயண அனுமதிச் சீட்டுகள், பத்திரிகைக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, சரக்குகளின் விலைகள்-வழங்கல் குறித்த சட்டம், தமிழ்நாடு கழிவுநீர்-குடிநீர் வாரியம், குடிசைமாற்று வாரியம்.

2. மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் (கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சட்டமன்றம்.

3. மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் (பொதுநலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம், கால்நடை வளர்ப்பு.

4. மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—தொழிலாளர், எழுது-பொருள் அச்சத்துறை, அரசு அச்சகம், சீரணி, ஏடைகள்-அளவைகள் குறித்த சட்டம், புள்ளி விவரம், பத்திரப் பதிவு.

5. மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து (அரிசன நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—அரிசன நலம், மகளிர்-சிறுவர் நலம், மீனளம், இரவலர்கள் விடுதி, அனாதை இல்லங்கள், சீர்த்திருத்தப் பள்ளிகள், கண்காணிப்புப் பணிகள், வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்தவர்கள்.

6. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் (உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—உணவு, வணிக வரிகள், வருவாய், மாவட்ட துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், வருவாய்த்துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் நிறுவனங்கள்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் (தொழில் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—தொழில்கள், ஆலைத் துணிகள், நூல், கைத்தறி, சுரங்கங்கள், கனிப்பொருள்கள், இரும்பு உருக்குக் கட்டுப்பாடு, வேலை வாய்ப்பும்-பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள்.

8. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—பொதுப்பணிகள், சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டங்கள் "ட்பட சிறுபாசனம், நெஞ்சாலைகள், முகம்மதியர் அறக் கூட்டகங்கள்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் (கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—கூட்டுறவு, துறைமுகங்கள், வேளாண்மை, மறுநிதி உதவி, மண் வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் நிற்கலாக வேளாண்மை இயக்கத் தின் வேளாண்மைப் பொறியியற் பிரிவு, கதர்-கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் கூட்டம்.

10. மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—வேளாண்மை, உணவு உற்பத்தி.

11. மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் (மின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—மின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன், சுற்றுலா, வீட்டு வசதி, இட வசதித் கட்டுப்பாடு.

12. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் (மின்சாரத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—மின்சாரம், கடன் கொடுத்தல் (கிராமவாசிகள் கடன்பட்டிருந்தல்) குறித்த சட்டம், சீட்டுகள் குறித்த சட்டம், காடுகள், சின்கோன.

13. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—போக்குவரத்து, நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட போக்கு வரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் வரி.

14. மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் (அறநிலையத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—அறக்கட்டளைகள், பால் வழங்கு துறை, முன்னாள் இராணுவ வீரர்கள், பூதான-கிராமதான இயக்கங்கள்.

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU.

GOVERNOR OF TAMIL NADU

THIRU KODARDAS KALIDAS SHAH

1. THE HON. THIRU M. KARUNANIDHI (Chief Minister) : Minister in-charge of Public, Finance, Planning, General Administration, Matters relating to I.C.S. and I.A.S. Officers, District Revenue Officers, Police, Elections, Prohibition, Information and Publicity, Cinematograph Act, Passports, Newsprints Control, Prices and Supplies of Goods Act, Tamil Nadu Drainage and Water Board and Slum Clearance Board.

2. THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN (Minister for Education and Local Administration) : Minister in-charge of Education including Technical Education, Official Language, Municipal Administration, Community Development, Panchayats and Panchayat Unions and Legislature.

3. THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN (Minister for Public Health) : Minister in-charge of Public Health, Medicine and Animal Husbandry.

4. THE HON. THIRU N. V. NATARAJAN (Minister for Labour) : Minister in-charge of Labour, Stationery and Printing, Government Press, Prosperity Brigade, Legislation on Weights and Measures, Statistics and Registration.

5. THE HON. DR. (THIRUMATHI) SATYAVANIMUTHU (Minister for Harijan Welfare) : Minister in-charge of Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars' Home, Orphanages, Approved Schools and Vigilance Services, Indians Overseas, Refugees and Evacuees.

6. THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : (Minister for Food and Revenue) : Minister in-charge of Food, Commercial Taxes, Revenue Board of Revenue, District Revenue Establishment and Deputy Collectors.

7. THE HON. THIRU S. MADHAVAN (Minister for Industries) : Minister in-charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.

8. THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA (Minister for Public Works) : Minister in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Highways and Waqfs.

9. **THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR** (Minister for Co-operation): Minister in-charge of Co-operation, Ports, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing of the Directorate of Agriculture except Soil Conservation Schemes, Khadi and Village Industries and Rural Industries Project.

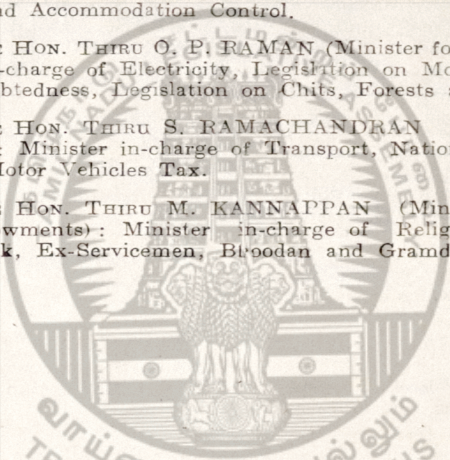
10. **THE HON. THIRU A. P. DHARMALINGAM** (Minister for Agriculture): Minister in-charge of Agriculture and Food Production.

11. **THE HON. THIRU K. RAJARAM** (Minister for Backward Classes): Minister in-charge of Backward Classes, Tourism, Housing and Accommodation Control.

12. **THE HON. THIRU O. P. RAMAN** (Minister for Electricity): Minister in-charge of Electricity, Legislation on Money Lending, Rural Indebtedness, Legislation on Chits, Forests and Cinchona.

13. **THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN** (Minister for Transport): Minister in-charge of Transport, Nationalised Transport and Motor Vehicles Tax.

14. **THE HON. THIRU M. KANNAPPAN** (Minister for Religious Endowments): Minister in-charge of Religious Endowments, Milk, Ex-Servicemen, Broodan and Gramdan.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

பேரவைத் தலைவர்:

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்

பேரவைத் துணைத் தலைவர்:

மாண்புமிகு திரு. பெ. சீனிவாசன்

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்

திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்

திரு. நா. வீராசாமி

திரு. நீ. அன்புச்செழியன்

திரு. என். கே. பழனிசாமி

திரு. எம். ஏ. வத்திப்

சட்டப் பேரவைச் செயலாளர்

திரு. கா. து. நடராசன், எம்.ஏ., பி.எல்.

துணைச் செயலாளர்

திரு. கு. புஜங்க ராவ், பி.ஏ., எல்.எல்.பி.

உதவிச் செயலாளர்கள்

திரு. த. இராதாகிருஷ்ணன் (எஸ்டேட் அதிகாரி)

திரு. ஜி. இராகவன்

திரு. சி. கே. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

திரு. ஆர். மாணிக்கம், பி. எஸ்.ஸி., பி.எல்.

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களின்
(தமிழ் அகரவரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி

(1)

(2)

- 1 அண்ணாமலை, திரு. சி. வி. எம். .. காஞ்சிபுரம்.
- 2 அபுசாலி, திரு. எம். ஏ. .. புவனகிரி.
- 3 அப்துல் ஜப்பார், திரு. வா. மை. .. அரவக்குறிச்சி.
- 4 அரங்கண்ணல், திரு. இராம. .. எழும்பூர்.
- 5 அழகமுத்து, திரு. து. ப. (அரசாங்க உப்பிலியப்புரம்.
தலைமைக் கொறடா).
- 6 அழகர்சாமி, திரு. சோ. .. கோவில்பட்டி.
- 7 அழகுத்தேவர், திரு. எஸ். .. சாத்தூர்.
- 8 அனந்தநாயகி, திருமதி த. ந. .. மயிலாப்பூர்.
- 9 அன்பழகன், மாண்புமிகு திரு. க. .. புரசைவாக்கம்.
(அமைச்சர்).
- 10 அன்புச்செழியன், திரு. நீ. .. பெரியகுளம்.
- 11 ஆண்டி என்ற குருசாமி, திரு. கு. .. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் (செ.வ.)
- 12 ஆதித்தனார், மாண்புமிகு திரு. சி. பா. .. ஸ்ரீவைகுண்டம்.
(அமைச்சர்).
- 13 ஆலடி அருண், திரு. வி. .. ஆலங்குளம்.
- 14 ஆல்டா எம். ஃபௌலர் திருமதி .. நியமன உறுப்பினர்.
- 15 ஆறுமுகம், திரு. அ. .. எடப்பாடி.
- 16 ஆறுமுகம், திரு. எஸ். .. வீரபாண்டி.
- 17 ஆறுமுகம், திரு. சி. .. மதுராந்தகம்.
- 18 இரத்தினசபாபதி, திரு. மு. .. விளாத்திகுளம்.
- 19 இராசகோபால், திரு. க. மு. .. உத்திரமேரூர்.
- 20 இராசகோபால், திரு. வீ. .. வந்தவாசி (செ.வ.)
- 21 இராசமாணிக்கம், திரு. அ. .. நாகப்பட்டினம்.
- 22 இராசமாணிக்கம், திரு. கு. .. ஆடுதுறை.
- 23 இராசரத்தினம், திரு. டி. .. ஸ்ரீபெரும்புதூர்.
- 24 இராசாராம், மாண்புமிகு திரு. க. (அமைச்சர்). .. சேலம்-II.
- 25 இராசு, திரு. ஜே. எஸ். .. பெரம்பலூர் (செ.வ.)
- 26 இராதாகிருட்டிணன், திரு. எம். எஸ். .. தண்டராம்பட்டு.
- 27 இராமச்சந்திரன், திரு. எம். ஜி. .. பரங்கிமலை.
- 28 இராமச்சந்திரன், மாண்புமிகு திரு. ச. .. பண்டூட்டி.
(அமைச்சர்).
- 29 இராமநாதன், திரு. சி. .. அறந்தாங்கி.
- 30 இராமலிங்கம், திரு. இரா. .. தூத்துக்குடி.
- 31 இராமலிங்கம், திரு. செ. .. கடலாடி (செ.வ.)
- 32 இராமன், மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. .. மேலூர் தெற்கு (செ.வ.)
(அமைச்சர்).
- 33 இராமன், திரு. மூ. .. கண்டமங்கலம் (செ.வ.)
- 34 இராஜாங்கம், திரு. என். .. குறிஞ்சிப்பாடி (செ.வ.)
- 35 இராஜாப்பிள்ளை, திரு. வீ. கே. .. கன்னியாகுமரி.
- 36 இளங்கோவன், திரு. கோ. .. திருவையாறு.
- 37 இளஞ்செழியன், திரு. வீ. சா. .. விராலிமலை.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

38	எட்டியப்பன், திரு. டூ.	பெரணமல்லூர்.
39	எட்மண்ட், திரு. க. உரொ.	திருச்செந்தூர்.
40	கணபதி, திரு. நா.	பாபநாசம்.
41	கணபதி, திரு. டி.	நாங்குனேரி.
42	கணேசன், திரு. எல்.	ஓரத்தநாடு.
43	கணேசன், திரு. சி.	குற்றாலம்.
44	கண்ணப்பன், மாண்புமிகு திரு. மு. கிணத்துக்கடவு. (அமைச்சர்).	
45	கண்ணன், திரு. எம். ஆர்.	பேலின்பிரித்தூர்.
46	கதிரவன், திரு. கா. மு.	தென்காசி.
47	கந்தசாமி, திரு. கே. பி.	சாத்தான்குளம்.
48	கந்தசாமி, திரு. எம்.	குளித்தலை.
49	கந்தப்பன், திரு. செ.	திருச்செங்கோடு.
50	கரிவேங்கடம், திரு. மா. வெ.	பாலக்கோடு.
51	கருணாநிதி, மாண்புமிகு திரு. மு. சைதாப்பேட்டை. (முதல் அமைச்சர்).	
52	கருணாநிதி, திரு. தாழை மு.	திருவாரூர் (செ.வ.)
53	கருணாநாதன், திரு. சோ.	கூனூர்.
54	கருப்பையா, திரு. ஆ.	கங்கைகொண்டான் (செ.வ.).
55	காசிராமன், திரு. நா.	கும்பகோணம்
56	காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி, திரு.	முதுகளத்தூர்.
57	காமாட்சி, திரு. கு.	திருவாரம்பூர்.
58	கார்த்தீசன், திரு. வீ.	இராதாபுரம்.
59	காவேரிமணியம், திரு. சொ.	திருப்பரங்குன்றம்.
60	காளிமுத்து, திரு. கா.	சிவகாசி.
61	கிட்டப்பா, திரு. என்.	மாயூரம்.
62	கிருட்டிணன், திரு. நா.	பேரணம்பட்டு, (செ. வ.)
63	கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வி.	நெல்லிக்குப்பம்.
64	கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வ.	திருச்சிராப்பள்ளி-1.
65	கிருஷ்ணன், திரு. கே. ஆர்.	ஊத்தங்கரை.
66	குப்பல் ராமகிருஷ்ணன், திரு. கே. எஸ்.	மதுரை (கிழக்கு).
67	குமாரசாமி, திரு. அ. சே.	திருக்கோயிலூர்.
68	குமாரசாமி, திரு. கே. என்.	பல்லடம்.
69	குருசாமி, திரு. நா. வெ.	ஆண்டிப்பட்டி.
70	கேசவலு, திரு. தே.	கள்ளக்குறிச்சி.
71	கோதண்டராமய்யா, திரு. கே. எஸ்.	உதன்பள்ளி.
72	கோபால், திரு. எம்.	குன்னத்தூர், (செ. வ.)
73	கோபால், திரு. கே. பி.	கம்பம்.
74	கோபால், திரு. பி.	கோயம்புத்தூர் மேற்கு.
75	கோவிந்தசாமி, திரு. வி. செ.	காவேரிப்பட்டினம்
76	கோவிந்தராசன், திரு. ஆர்.	கடலூர்.
77	கோவிந்தராசன் துரை, திரு.	கந்தர்வகோட்டை.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

78	கோவிந்தன், புலவர் கா.	..	..	செய்யாறு.
79	கோவை செழியன், திரு.	..	..	காங்கேயம்.
80	சகாதேவன், திரு. எஸ்.	..	..	செஞ்சி.
81	சங்குமுத்து தேவர், திரு. ச.	..	..	அம்பாசமுத்திரம்.
82	சதாசிவம், திரு. சே.	..	..	ஆண்டிமடம்.
83	சண்முகசுந்தரம், திரு. அ. ப.	..	..	பொள்ளாச்சி.
84	சண்முகம், மாண்புமிகு திரு. ப. உ.	..	..	திருவண்ணாமலை. (அமைச்சர்).
85	சண்முகம், திரு. பெரி.	..	..	திருவாடானை.
86	சண்முகம், திரு. மு.	..	..	விழுப்புரம்.
87	சத்தியமூர்த்தி, திரு. மு.	..	..	புதுக்கோட்டை.
88	சத்தியவாணிமுத்து, மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) (அமைச்சர்).	..	..	பெரம்பூர் (செ.வ.)
89	சத்தியேந்திரன், திரு. எம். எஸ். கே.	..	..	இராமநாதபுரம்.
90	சம்பத், திரு. டி. வி.	..	..	செம்பனாகோயில்.
91	சாதிக்காட்சா, மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே.	..	..	உருமலைப்பேட்டை. (அமைச்சர்).
92	சாரதி, திரு. மா. பா.	..	..	வேலூர்.
93	சிதம்பரம், திரு. சித.	..	..	காரைக்குடி.
94	சிவப்பிரகாசம், திரு. தி. சி. ஆ.	..	..	சேரன்மகாதேவி.
95	சிவபெருமாள், திரு. கோ.	..	..	அரியலூர்.
96	சிறைமீட்டான், திரு. தொ. க.	..	..	பரமக்குடி, (செ. வ.)
97	சீனிவாசன், திரு. பெ. (பேரவைத் துணைத் தலைவர்).	..	..	விருதுநகர்.
98	சீனிவாசன், திரு. தொ. ப.	..	..	போளூர்.
99	சின்னசாமி, திரு. அ.	..	..	செயங்கொண்டன் (செ.வ.)
100	சின்னசாமி, திரு. ஆர்.	..	..	தரம்புரி.
101	சின்னசாமி, திரு. மு.	..	..	மொடக்குறிச்சி.
102	சின்னசாமி, டாக்டர் வ.	..	..	ஏற்காடு (ஆ.வா.).
103	சின்னராசு, டாக்டர் ச. அ.	..	..	ஹூர், (செ.வ.)
104	சின்ன வெள்ளையன், திரு. சி.	..	..	சேந்தமங்கலம் (ஆ.வ.)
105	சுந்தரம், திரு. ஒ. என்.	..	..	திண்டுக்கல்.
106	சுப்ரமணியம், திரு. எஸ். கே.	..	..	சத்யமங்கலம்.
107	சுப்பிரமணியம், திரு. கே. எம்.	..	..	தியாகராயநகர்.
108	சுப்பிரமணியன், திரு. மா.	..	..	ஈரோடு.
109	சுப்பு, திரு. க.	..	..	ராஜபாளையம்.
110	சுப்பையா, திரு. ஆ. கு.	..	..	கோட்டூர் (செ.வ.).
111	சுப்பையா, திரு. கே. வி.	..	..	ஆலங்குடி.
112	சுப்பையா, திரு. ச.	..	..	சங்கரன்கோயில் (செ.வ.).
113	சுப்பையா, திரு. ஏ. ஆர்.	..	..	கடயநல்லூர்.
114	சுப்பிரமணியம், திரு. ஏ.	..	..	சிங்கநல்லூர்.
115	சுப்பிரமணியன், திரு. வீ.	..	..	உளுந்தூர்பேட்டை.
116	சுருளிவேல், திரு. மு.	..	..	போடிநாயக்கனூர்.
117	சுரேந்திரன், திரு. எம்.	..	..	மேட்டூர்.
118	சுவாமிதாஸ், திரு. எ.	..	..	பத்மநாபபுரம்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

119	செபமாலை, திரு. கோ.	மங்கனூர் (செ.வ.).
120	ஜெயராமன், திரு. கி.	சேலம்-1.
121	செல்லதுரை, திரு. வீ.	ஓமலூர் (செ.வ.).
122	செல்லையா, திரு. குழ.	பேராவூரணி.
123	செல்வராஜ், திரு. எம்.	விருத்தாசலம்.
124	சேதுராமன், திரு. சி.	சிவகங்கை.
125	சோனையா, திரு. த.	மானாமதுரை.
126	சோமசுந்தரம், திரு. ந.	வலங்கைமான் (செ.வ.).
127	சௌடி சுந்தரபாரதி, திரு.	அருப்புக்கோட்டை.
128	சௌந்திரபாண்டியன், திரு. பெ.	கிருஷ்ணராயபுரம் (செ.வ.).
129	டென்னிஸ், திரு. என்.	கின்னியூர்.
130	தங்கமணி, திரு. கே. டி. கே.	மதுரை மேற்கு.
131	தர்மலிங்கம், மாண்புமிகு திரு. அ. பெ.	திருச்சிராப்பள்ளி-2. (அமைச்சர்).
132	தருமலிங்கம், திரு. ந.	ரிஷிவந்தியம் (செ.வ.).
133	தவமணித் தேவர், திரு. வி.	சேடப்பட்டி.
134	திம்மராயக் கவுண்டர், திரு. டி. சி.	நாடார்ம்பள்ளி.
135	தியாகராசன், திரு. அ.	திருமயம்.
136	தியாகராசன், திரு. இ. எஸ்.	திருத்தணி.
137	திருப்பதி, திரு. கு.	மதுரை சென்ட்ரல்.
138	துரைசாமி, திரு. ஏ. க.	குடியாத்தம்.
139	துரைசாமி, திரு. சு.	திருப்பூர்.
140	துரைமுருகன், திரு.	காட்பாடி.
141	துரைராஜ், திரு. சு. ம.	திருவள்ளூர் (செ.வ.).
142	தூயமணி, திரு. மே. சி.	மேட்டுப்பாளையம்.
143	தேவராசன், திரு. எம்.	உதகமண்டலம்.
144	தேவேந்திரன், திரு. அ.	நன்னிலம் (செ.வ.).
145	தோப்பூர் திருவேங்கடம், திரு.	கணியம்பாடி.
146	நடராசன், திரு. ஈ. எம்.	அந்தியூர்.
147	நடராசன், திரு. எஸ்.	தஞ்சாவூர்.
148	நரசிம்மன், திரு. ஏ. சி.	ஆரணி.
149	நல்லசாமி, திரு. எஸ்.	கரூர்.
150	நாகராஜன், திரு. க.	வடமதுரை.
151	நாகலிங்கம், திரு. பா.	பொன்னேரி (செ.வ.).
152	நாச்சிமுத்து, திரு. நா.	ஒட்டன்சத்திரம்.
153	நாச்சியப்பன், திரு. ஏ. எம். டி.	ஆத்தூர்.
154	நாச்சியப்பன், திரு. ந.	சங்கராபுரம்.
155	நாராயணசாமி, திரு. மா. வே.	திருவொற்றியூர்.
156	நெடுஞ்செழியன், மாண்புமிகு திரு. இரா.	திருவல்லிக்கேணி. (அமைச்சர்—பேரவை முன்னவர்).
157	நைனாமலை, திரு. இரா.	ராசிபுரம்.
158	பத்மநாபன், திரு. பொ.	திருநெல்வேலி.
159	பத்மாவதி, திருமதி. ஏ. கோ.	முக்கையூர்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும.

தொகுதி

(1)

(2)

160	பரந்தாமன், திரு. ஆ.	..	..	..	கடம்பத்தூர்.
161	பரமசிவம், திரு. எம்.	..	..	..	தாரமங்கலம்
162	பலராமன், திரு. என். எஸ்.	..	..	..	அரக்கோணம்.
163	பழனிசாமி, திரு. நா.	..	..	..	பொங்கலூர்.
164	பழனிசாமி, திரு. என். கே.	..	..	..	பெருந்துரை.
165	பழனிசாமி, திரு. மு.	..	..	..	வெள்ளக்கோயில்.
166	பழனிச்சாமி, புலவர். சி.	..	..	..	பழனி (செ.வ.).
167	பழனியப்பன், பாக்டர் ச. மு.	..	..	..	கோபிசெட்டிபாளையம்.
168	பழனியம்மாள், திருமதி வி. ப.	..	..	..	தாராபுரம்.
169	பழனிவேலன், திரு. க.	..	..	..	வாகூர்.
170	பழனிவேலன், திரு. மு.	..	..	..	நாமக்கல்.
171	பழனிவேலு, திரு. வி.	..	..	..	ஆத்தூர்.
172	பழனிவேல் ராஜன், திரு.	..	..	..	தேனி.
173	பன்னீர்செல்வம், திரு. எம்.	..	..	..	ஆம்பூர் (செ.வ.).
174	பாண்டூரங்கம், திரு. சி.	..	..	..	செங்கம் (செ.வ.).
175	பாலகிருட்டிணன், திரு. கு.	..	..	..	மன்னார்குடி.
176	பாலசுந்தரம், திரு. வை.	..	..	..	அச்சரபாக்கம் (செ.வ.).
177	பாலையா, திரு. ஏ.	..	..	..	கொளச்சல்.
178	பெரியசாமி, திரு. கு.	..	..	..	கொடவாசல்.
179	பெரியசாமி, திரு. தி. ஓ.	..	..	..	அவினாசி.
180	பெருமாள், திரு. செ.	..	..	..	காட்டுமன்னார்கோயில்.
181	பெருமாள், திரு. ஏ. ஆர்.	..	..	..	காரியப்பட்டி.
182	பொம்மன், திரு. கு. அ.	..	..	..	கூடலூர் (செ.வ.).
183	பொன்சொக்கலிங்கம், திரு. பி.	..	..	..	சிதம்பரம்.
184	பொன்னப்ப நாடார், திரு. ஆர்.	..	..	..	விளவங்கோடு.
185	பொன்னுமலை, திரு. தி.	..	..	..	பனைமரத்துப்பட்டி.
186	பொன்னுரங்கம், திரு. ஏ. எம்.	..	..	..	சோளிங்கபுரம்.
187	மணலி கந்தசாமி, திரு. சி.	..	..	..	திருத்துறைப்பூண்டி.
188	மணியன், திரு. பி. எஸ்.	..	..	..	சோழவந்தான்.
189	மதியழகன், மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ.	..	..	..	ஆயிரம் விளக்கு. (பேரவைத் தலைவர்).
190	மருதாசலம், திரு. என்.	..	..	..	பேரூர் (செ.வ.).
191	மலைக்கண்ணன், திரு. வீ.	..	..	..	இளையாங்குடி.
192	மலைச்சாமி, திரு. பெ.	..	..	..	மேலூர் வடக்கு.
193	மன்னியப்பன், திரு. சி.	..	..	..	கிருஷ்ணகிரி.
194	மாணிக்கம், திரு. என்.	..	..	..	பென்னகரம்.
195	மாணிக்கவாசகம், திரு. இரா.	..	..	..	தொண்டாமுத்தூர்.
196	மாதவன், மாண்புமிகு திரு. செ.	..	..	..	திருப்பத்தூர். (அமைச்சர்).
197	மாரிமுத்து, திரு. ஏ. ஆர்.	..	..	..	பட்டுக்கோட்டை.
198	மாரிமுத்து, திரு. மூ.	..	..	..	தலைவாசல் (செ.வ.).
199	மீனாட்சிசுந்தரம், திரு. மா.	..	..	..	வேதாரண்யம்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

200	முகமது காதர் முகைதீன், திரு. எஸ்.	..	மேலப்பாளையம்.
201	முத்தமிழ்ச் செல்வன், திரு. வெ. ந.	..	லால்குடி.
202	முத்து, திரு. வ.		சங்கரி (செ.வ.).
203	முத்துசாமி, திரு. ப.		வேடசந்தூர்.
204	முத்துச்செல்வன், திரு. பு. செ.	..	முசிரி.
205	முத்துவேல், திரு. ந.		வானூர் (செ.வ.).
206	முத்தையா, திரு. கே. கே.		கடலூர்.
207	முத்தையா, திரு. எம்.		ஒட்டப்பிடாரம் (செ.வ.).
208	முருகையன், திரு. எஸ்.		கலசப்பாக்கம்.
209	முனியாண்டி, திரு. ஆ.		நிலக்கோட்டை (செ.வ.).
210	முனு ஆதி, திரு. மு.		திருப்போளூர்.
211	முனுசாமி, திரு. ரா. ரா.		மேல்மலையனூர்.
212	மொய்தீன், திரு. திருப்பூர் எ. எம்.	..	துறைமுகம் (சென்னை நகரம்).
213	மோசஸ், திரு. ம.		நாகர்கோவில்.
214	ரங்கனாதன், திரு. கே.		கோயம்புத்தூர் (கிழக்கு).
215	ராமசாமி, திரு. இ.		வால்பாறை.
216	ராமசாமி, திரு. ஜி.		திருப்பத்தூர்.
217	ராமராசன், திரு. வ. க.		பவானிசாகர் (செ.வ.).
218	ராஜா, திரு. ஏ. எம்.		பவானி.
219	ராஜாராம், திரு. ஜி.		திண்டிவனம்.
220	ரெத்தினசாமித் தேவர், திரு. மு. சி. ஆ.	..	திருமங்கலம்.
221	லத்தீப், திரு. எம். ஏ.		வாணியம்பாடி.
222	வகாப், திரு. கே. எ.		ராணிப்பேட்டை.
223	வடிவேலு, திரு. சி. க.		தோட்டியம்.
224	வடிவேல், திரு. எஸ்.		சீர்காழி (செ.வ.).
225	விசுவநாதன், திரு. செ. கோ.	..	செங்கல்பட்டு.
226	வீராசாமி, திரு. நா.		ஆற்காடு.
227	வெங்கடசாமி, திரு. பி.		ஹோசூர்.
228	வெள்ளத்துரை, திரு. அ.		வாசுதேவநல்லூர்.
229	வேதாசலம், திரு. மு.		வண்ணாரப்பேட்டை. (சென்னை நகரம்).
230	வேலப்பன், திரு. சி. வே.		கபிலமலை.
231	வேழவேந்தன், திரு. கா.		கும்மிடிபூண்டி.
232	ஜேம்ஸ், திரு. ஜே.		திருவட்டூர்.
233	ஜோதி வெங்கடசாலம், திருமதி	..	ஸ்ரீரங்கம் (செ.வ.).
234	ஹாண்டே, டாக்டர் எச். வி.		பார்க் டவுன் (சென்னை நகரம்).
235	வெற்றிடம்		உசிலம்பட்டி.

பேரவை நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ள உரிமை பெற்றவர்கள்.

தொடர் எண்ணும், பெயரும்.

1	மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்	..	அமைச்சர்.
	திரு. எஸ். கோவிந்த் சுவாமிநாதன்	..	தலைமை வழக்கறிஞர்.

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை.

செவ்வாய்க்கிழமை, 1971 ஜூலை 27.

செவ்வை செபின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

வணிகப் பாடங்களுக்கானத் தேர்வுகள்

* 465 வினா—திரு. நா. விராசாமி: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்து போன்ற வணிகப் பாடங்களுக்கான அரசுத் தேர்வு மே மாதம் 15-ம் தேதியே முடிந்ததும், விடைத் தாள்கள் தேர்வாளர்களுக்கு 14-6-1971 வரை அனுப்பப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதற்கான காரணம் என்ன?

(உ) அதன்மேல் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பாவை?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) சுமார் 40,000 நபர்கள் வணிகப் பாடங்களுக்கான தேர்வுகள் எழுதினர். அவர்களது விடைத்தாள்களை மத்திய அலுவலகத்திற்கு வரவழைக்கப்பட்டு அதன் பின்னர், விடைத்தாள் திருத்துபவர்களுக்கு 3-6-1971 முதல் பகுதிப் பகுதியாக அனுப்பப்பட்டு 16-6-1971-ல் கடைசிய்பகுதி அனுப்பப்பட்டது. மற்றும், பள்ளியிலுதி தேர்வு முடிவுகள் வெளியிடும் அலுவலில் அலுவலக ஊழியர் அனைவரும் ஈடுபட்டிருந்த காரணத்தால், 3-6-1971 முதல்தான் விடைத்தாள்கள் திருத்துபவர்களுக்கு பகுதிகளாக அனுப்ப முடிந்தன.

(உ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. நா. விராசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த வணிகப் பாடங்களுக்கான தேர்வுகள் ஆண்டுக்கு இரு முறை நடப்பது வழக்கம். இப்படிக்கால் கட்டி விடைத் தாள்களை அனுப்பிய காரணத்தால் முடிவுகள் வருவதற்குக் காலதாமதம் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த மாதத்திலே அடுத்த தேர்வுக்குப் பணம் கட்ட வேண்டும். ஆனால், இதுவரையில் 'ரிஸல்ட்' வரவில்லை. எனவே, இப்படிப்பட்ட 'டிஸை' அந்த இலாக்காளில் உண்டாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

[1971 ஜூன் 31]

இதை உணர்ந்து நம்முடைய அரசாங்கம் வேறொரு இலாக்காவிற்கு இதை மாற்றுவதற்கான திட்டங்களை இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். வேறொரு துறைக்கு இதை மாற்றுவதற்குப் பதிலாக, தனியாகவே ஒரு இயக்குநரை நியமிக்குமா? ஆண்டுக்கு 80,000 பேர் எழுதக் கூடிய ஒரு தேர்வுக்கு தனி இயக்குநரை நியமிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட காலத்தாழ்வு மூலமாக ஏற்படுகிற சங்கடங்கள் அறியப்படுகின்றன. கால தாமதம் ஏற்படாத வகையில் திருத்த என்ன ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாமோ அந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். அதற்கு என்ன மாற்றுத் திட்டங்கள் என்று கண்டறிந்து தாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கான முயற்சி எடுக்கப்படும்.

S.I.E.T. College for Women at Madras

* 466 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state whether it is a fact that the gas cylinder in the S.I.E.T. College, Madras burst about the 13th February 1971 causing injuries to a number of students?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : 1971-ம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 13-ஆம் நாளன்று, கல்லூரி நீச்சல் குளத்தின் அருகே நிறந்த வெளியில் வைக்கப்பட்டிருந்த, பெரும்பாலும் காவியாயிருந்த குளோரின் வாயு உருளையிலிருந்து வாயு சிறிது கசிந்து வெளியேறியது. எனவே, வாயு உருளை எதுவும் வெடிக்கவில்லை. இதற்கு அருகில் இருந்த சுமார் 100 மாணவிகள் இவ் வாயுவை உள்ளிழுத்ததன் காரணமாக, அவர்களுக்கு மூச்சுத் திணறியது. அவர்கள் மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை யளிக்கப்பட்ட பின்னர் அனுப்பப்பட்டனர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 467, 468, 469 ஆகிய எண்கள் உள்ள வினாக்கள் சேர்ந்தாற்போல் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

* 467 வினா—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சென்னை S.I.E.T. பெண்கள் கல்லூரிக்கு அரசு அளித்து வரும் ஆசிரியர் மானியத் தொகை கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாகத் தரப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம். (இ) S.I.E.T. கல்லூரி 1969-70-ம் ஆண்டிற்கு அப்பொழுது இருந்து வந்த ஒரு மாணவிக்கு ஒரு பகுதிக்கு ரூ. 70 என்ற புகுமுக வகுப்புக்கான கட்டண ஈட்டை, விவாதத்திற்குப் பிறகு ஒப்புக் கொண்டது. இக் கல்லூரிக்கு ரூ. 1.81 லட்சம் கட்டண ஈடாகவும் வழங்கப்பட்டது. இக்கல்லூரி ஏற்கெனவே ஒரு

1971 ஜூலை 27]

மாணவிக்கு ஒரு பகுதிக்கு ரூ. 80 என்ற அடிப்படையில் கட்டணம் வசூலித் திருந்தால், அரசு அதை மாணவிகளுக்குத் திருப்பித் தந்துவிடும்படியும் அவ்அாறு கொடுக்கப்பட்ட மாணவிகளின் பட்டியல் ஒன்றைக் கொடுக்கும் படியும் கேட்டிருந்தது. கல்லூரிக் கல்வி இயக்குனருக்கு மேற்படி பட்டியலைக் கொடுக்க இக் கல்லூரி மறுத்துவிட்டது. மேலும், கல்வி மான்யம் பெறுவதற் கான இதன் கோரிக்கையும் உரிய முறையில் இல்லை. மேற்படிக் காரணங் களுக்காக 1969-70, 1970-71 ஆண்டுகளுக்கான கல்வி மான்யம் வழங்கப்பட வில்லை. 1969-70-க்கு பி.யு.சி. வகுப்புக்கான கட்டண ஈடாக வழங்கிய ரூ. 1.84 லட்சத்தை ஆட்சேபணைக் கணக்கில் வைத்துள்ளது.

*468 வினா—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சென்னை S.I.E.T. மகளிர் கல்லூரி மாணவிகளைச் சேர்க்கும் முறையில் அரசு ஏதாவது ஆட்சேபணை தெரிவித்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எந்த அடிப்படையில்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) : மாணவிகளைச் சேர்க்கும் முறைபற்றி எத்தகைய எதிர்ப்பும் எழுப்பப்படவில்லை. புகுமுக வகுப்புகளில் இலவசக் கல்வி அளிக்கும் முறை பற்றி அரசு வெளியிட்டுள்ள எல்லாத் தனியார் கல்லூரிகளுக்கும் பொருந்துகின்ற விதிகளையும் ஆணைகளையும் இக் கல்லூரி பின்பற்ற வேண்டும் என்று அரசு விரும்பியது.

*459 வினா—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சென்னை S.I.E.T. மகளிர் கல்லூரியில் மாணவிகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட பூஷன் பின் விஷயமாக அரசு ஆட்சேபணை ஏதும் தெரிவித்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எந்த அடிப்படையில்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) எல்லா நிலைகளிலும் இலவசக் கல்வி அளித்தல் என்ற கொள்கையை ஒட்டி, அரசு, 1969-70-லிருந்து புகுமுக வகுப்புகளுக்கு இலவசக் கல்வி அளிக்கும் முறையை விரிவாக்கவும், கல்லூரிகளுக்குக் கட்டணம் வசூலிக்காமையால் ஏற்படும் இழப்பை ஈடு செய்யவும் ஆணைகள் வெளியிட்டது. S.I.E.T. மகளிர் கல்லூரி அரசின் மேற்படி ஆணைகளைப் பின்பற்றாமல் 1969-70, 1970-71-ம் ஆண்டுகளில் புகுமுக வகுப்பு மாணவிகளிடமிருந்து முன் பணமாகக் கட்டணம் வசூலித்தது. அரசினிடமும் இதற்கு ஈடு கேட்டது. அரசினிடம் உதவித் தொகை பெறும் கல்லூரி என்ற முறையில் அரசின் சட்டங்களுக்கு இக் கல்லூரி உட்பட்டதே ஆகும். ஆகவே புகுமுக வகுப்பு களில் இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை இக் கல்லூரியிலும் பின்பற்றியிருக்க வேண்டும். 1969-70, 1970-71-ம் ஆண்டுகளில் புகுமுக வகுப்புக் கல்விக் கட்டணம் வசூலித்திருக்கக் கூடாது. முன்பணமாக மாணவிகளிடமிருந்து கட்டணம் வசூலித்ததும்ல்லாமல் 1969-70-ம் ஆண்டிற்குரிய புகுமுக வகுப்பிற்குரிய

[1971 ஜூன் 27]

ஞ. 1.81 லட்சம் பெறுமானமுள்ள கட்டண ஈட்டை அரசு வழங்கியபோதிலும், அவ் வாண்டில் இக்கல்லூரி யார் யாரிடமிருந்து கட்டணம் வசூலித்தது, பின்பு திருப்பித் தந்தது என்ற பட்டியல்களையும் கொடுக்க மறுத்துவிட்டது. இக்காரணங்களுக்காக S.I.E.T. கல்லூரி புதுமுக வகுப்பு மாணவிகளிடமிருந்து கட்டணம் வசூலித்த செயலை அரசு வன்மையாகக் கண்டித்தது.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, எஸ்.ஐ.குடி. கல்லூரியானது நல்ல கல்லூரிகளில் ஒன்று என்று முன்பு நம்முடைய அரசால் பாராட்டப் பெற்றது. ஆனால், இப்பொழுது அவர்கள் ஏதாவது தவறுகள் செய்திருந்தால் கூட, அரசு அவர்களிடத்தில் நேரடித் தொடர்பு கொண்டு, அல்லது அவர்கள் அரசிடத்தில் வருவதற்கு முயற்சித்தால் அவர்கள் வந்து பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பளித்து, அதற்கு வேண்டிய சுமுகமான சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்தி, நல்ல கல்வி ஸ்தாபனம் தொடர்ந்து நல்ல முறையில் நடைபெற அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, சில நேரத்தில் அதிகாரிகளிடத்தில் அவர்கள் இன்டர்வ்யூ கேட்டபோது கிடைக்கவில்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிற காரணத்தால் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கல்வித் துறையில் மிகவும் அக்கறை உடையவர்கள் என்ற காரணத்தால், இது நல்ல கல்வி ஸ்தாபனம் என்ற காரணத்தால், சுமுகமான முறையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கச் சந்தர்ப்பம் அளித்து ஆவன செய்ய உதவுவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிற அத்தகைய கருத்தின் அடிப்படையில் நிர்வாகத்தினர் நடந்து கொண்டிருப்பார்களேயானால் அது மகிழ்ச்சி தரத்தக்கதாக இருக்கும். தனியார்க் கல்லூரிகள் 116 இருக்கின்றன. 117 கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையில் நாம் விதித்திருக்கிற விதிமுறைகளைக் கையாண்டு, கல்வி மானியம் பெறுவதிலே சுமுகமாக நடந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களை எவ்வளவோ அழைத்து வைத்துப் பேசினாலுங்கூட அவர்கள் இணங்கிவர மறுக்கிறார்கள். நானும் தொழிலமைச்சரும் உடன் இருந்து அந்த அவை நிர்வாகத்தோடு ஒரு தகராறு இல்லாத அளவுக்குத்தான் ஒரு ஏற்பாடு செய்தோம். 80 ரூபாய் அவர்கள் வசூலித்துவிட்டார்கள். 70 ரூபாய்தான் வசூலிக்க வேண்டும். ஆகவே, 70 ரூபாய்க் கட்டணத்திற்கு ஈடாக அரசு தரத் தயாராக இருக்கிறது. ஆனால், 80 ரூபாயை மாணவியருக்குத் திருப்பித் தந்தாக வேண்டும். ஒரு லட்சத்து 81 ஆயிரம் ரூபாய்த் தொகையைக் கல்லூரிக்குக் கட்டண ஈடாகக் கொடுத்து விட்டு, 80 ரூபாயை மாணவிகளுக்குத் திருப்பித் தந்துவிடுங்கள் என்றோம். நீங்கள் தரவிட்டால் அரசாங்கத்திடம் மாணவிக்கு 80 ரூபாய் வீதம் கொடுத்துவிடுங்கள், நாங்கள் மாணவியர்களுக்குத் தந்துவிடுகிறோம் என்று சொன்னோம். அவர்களும் அவ்வாறே தருவதாகச் சொன்னார்கள். 'தந்து விடுகிறோம்' என்று எங்களிடத்தில் ஒப்புக்கொண்டு சென்றார்கள். ஒப்புக் கொண்டு ரூ. 1.81 லட்சம் வாங்கிக் கொண்டார்கள். ஆனால், மாணவியர்கள் சிலரிடத்தில் 70 ரூபாய் தந்தார்கள். 80 ரூபாய் தரவில்லை. பட்டியல்கூடத் தரவில்லை. பட்டியல் கொடுங்கள் என்று கேட்டதற்கு பட்டியலைத் தர மறுக்கிறார்கள். பட்டியலைத் தரும்படிக் கேட்டு எழுதிய கடிதத்திற்கு அவர்கள் என்ன பதில் எழுதுகிறார்கள்?

1971 ஜூலை 27]

“Furnishing details will be sheer waste of time, energy and stationery”.

என்று அரசுக்கு அவர்கள் பதில் எழுதுகிறார்கள். ‘மாணவியர்கள் பட்டியலைத் தராமல்’ என்றால் தருவதற்கு மறுக்கிறார்கள். மாணவியர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுங்கள், மீதி இருந்தால் அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கங்கள், நாங்கள் தந்துவிடுகிறோம் என்றோம். முகவரி கிடைக்கவில்லை என்று அவர்கள் சொல்வதற்கில்லை. ஏனென்றால், ஒரு கல்லூரிக்கு மாணவர்கள் வந்து சேருகிறபோது அவர்களுடைய பெற்றோர்களின் நிலையான முகவரியையும் தற்காலிக முகவரியையும் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். மாணவியருடைய முகவரியைத் தேடுவது என்பது கடினமான ஒன்றல்ல. மாணவியரிடமிருந்து கல்லூரிக்குப் பணம் போய்ச்சேர முடியும் என்றால் முகவரி தெளிவாகக் கிடைத்துவிடுகிறது. கல்லூரி மாணவியருக்குப் பணத்தைத் திருப்பித் தரவேண்டும் என்றால் முகவரி கிடைக்கமாட்டேன் என்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிற காரணமே தவிர வேறல்ல. மற்றைய 117 கல்லூரிகளுக்கு எப்படித் தருகிறோமோ அதே வகையில் இந்தக் கல்லூரிக்கும் தர இருக்கிறோம். அந்தக் கல்லூரி நல்ல நிலையில் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. ஆனால், அதனுடைய நிர்வாகத்தைப் பொறுத்து இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருப்பதால் அங்கே 1969-70, 1970-71-ம் ஆண்டுகளைப் பொறுத்து தகராறு இருக்கிறது. இந்த ஆண்டும் 80 ரூபாய் வசூல் செய்யத் தொடங்குகிறார்கள். நாம் உடனே பத்திரிகைகளில் அறிக்கை விட்டோம். அதற்குப் பிறகு அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கிறபோது, ‘வசூலிக்கவில்லை’ என்றார்கள். 1969-70, 1970-71-ம் ஆண்டு குறித்து பிரச்சினையாக இருக்கிறதே தவிர, இந்த ஆண்டு மாணவியரிடமிருந்து அந்தத் தொகையை வசூலிக்கவில்லை யென்றால் அதற்குரிய கட்டணத்தை நாங்கள் தர ஆயத்தமாக இருக்கிறோம் என்று அரசு தெரிவித்திருக்கிறது. அந்த நிலை இருப்பதால், அவர்களே வந்து முறைப்படி நடந்து கொண்டால் முறைப்படி மானியம் வழங்குவதற்குத் தகராறு இல்லை. தற்காலிகமாக ரூ. 1.81 லட்சம் மானியம் ‘அப்ஜெக்ஷன்’ ஆக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகையை அவர்களுக்குக் கொடுத்தாகிவிட்டது. ‘ஆட்சேபணைக்குரியது’ என்ற அளவுக்குத் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். முருகையன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவுக்கு எதிராகக் கட்டணம் வசூலிப்பதோடு மாதிரம் இல்லாமல் நன்கொடை என்ற பெயரால் ஏழை எளிய பிள்ளைகளிடம் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் கொடுத்தால் தான் அட்டிஷன் என்பதாகச் சொல்லி வாங்கி பிள்ளைகளைச் சேர்த்து வருகிறார்களே, இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதைப்பற்றி ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் பலமுறை பேசப்பட்டது. யாரும் நன்கொடை என்பதாகக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் எப்படியும் இடம் பெற்றுவிட வேண்டும் என்பவர்கள் கொடுப்பதும், அவர்களும் நன்கொடை என்பதாகவே ரசீது கொடுப்பதும் நடக்கிறது. கோர்ட்டுக்குப் போனாலும் நன்கொடை என்ற ரசீதைக் காட்டுவதால் நன்கொடை என்று தெரிந்துகொடுத்ததற்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் போகிறது. பல்லைக்கழகத்திற்கு எடுத்துச் சொன்னாலும் அவர்கள் நிதிநிலைமையில் நாங்கள் தலையிடுவதற்கில்லை. எங்களுக்கு அக்கடமிச்

[1971 ஜூலை 27]

கண்டிசோல் தான் என்கிறார்கள். ஆகவே நான் எந்த முறையில் சட்டத்திற் திருத்தம் செய்யலாம் என்பதாக அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. திருத்தம் கொண்டு வந்த பிறகு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. நா. வீராசாமி : எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரி நல்ல கல்லூரியாக இருக்கலாம். ஆனால் அரசாங்கக் கொள்கையை நிறைவேற்றத் தவறியிருக்கிறது. ஏதாவது கேட்டாலும் வீண் கால விரயம், ஸ்டேஷனரி வேஸ்ட் என்ற அளவில் பதில் எழுதுகிறது. இதன் காரணமாக மற்ற கல்லூரிகளும் கேட்டுவிடாதிருக்க இதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட அங்கீகாரத்தை ரத்து செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அங்கீகாரத்தை ரத்து செய்வது என்பது பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்ததாகும். நாம் செய்யக்கூடியது கொடுக்கிற மானியத்தைத்தான் நிறுத்தலாம். அப்படி நிறுத்துவதற்குக் கூட அரசியல் சட்டப்படி அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று அவர்கள் வாதிடுகிறார்கள். கட்டணம் வசூல் செய்ய அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு என்கிறார்கள். மாநிலத்தில் உள்ள மற்ற 117 கல்லூரிகள் பின்பற்றுகிற முறைப்படியான இதுவும் நடைபெற வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில்தான் நாம் இப்போது அதற்குக் கொடுத்த மானியத்தை நிறுத்தியிருக்கிறோம்.

DR. H. V. HANDE : May I know how the Government is going to cut the Gordian knot? Is it not possible to get by an official order, by a sort of compulsion, the list of addresses and directly ask them to come to Government and get the money? The Hon. Minister in his reply said that the college refuses to give the list of addresses? Is there no law by which it is possible to get the list of addresses forcibly by compulsion from the college?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதனுல்தான் அந்தப் பட்டியலைத் தருகிற வரையில் மானியம் தருவதற்கில்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இந்த மாதிரிகூடச் செய்ய முடியாது இருந்தது. ஆகவே எம்.இ.ஆர்.-ஐத் திருத்தியிருக்கிறோம். இதன்படி மானியத்தை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த ஆண்டு எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரியில் சீர்து கொடுத்தும், கொடுக்காமலும் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிற நன்கொடை எவ்வளவு என்கிற விவரத்தை அவர்களிடம் கேட்டு அறிய முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய விவரம் இல்லை. கேட்டால் தருவார்களா என்பதும் தெரியவில்லை. பாராவது விண்ணப்பம் தத்தால் அதை அனுப்பிக் கேட்டுப் பார்க்கலாம்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நன்கொடை முஸ்லீம் அல்லாத மாணவியர்களிடத்தில்தான் வசூலிக்கப்படுகிறது என்பது உண்மையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1971 ஜூலை 27]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அது விவரம் இல்லை. நன்கொடை என்பதாக எல்லோரும் வகுவிக்கிறார்கள். ஆனால் அட்மிஷன் நேரத்தில் நன்கொடை கொடுத்தால்தான் இடம் என்பதானது நன்கொடையாகாது. வற்புறுத்துகிற ஒன்றாகவேதான் இருக்கிறது.

திரு. கே. எ. வகாப் : இந்த நன்கொடை என்பது எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரியில் மட்டும் அல்ல—எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் வாங்கப்படுகிறது. ஒரு சுற்றறிக்கை மூலம் எந்த எந்தக் கல்லூரி எவ்வளவு நன்கொடை வகுவித்திருக்கிறது என்கிற விவரத்தை கேட்டறிவார்களா? மேலும் எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரி நிர்வாகிகள் அமைச்சரைப் பேட்டி காண மிகவும் விரும்புகிற காரணத்தினால் அவர்களுக்குப் பேட்டி அளிக்கிற வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேட்டி கேட்டால் பேட்டி கொடுப்பதில் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் இதுபோன்ற தகராறுகள் பல இருக்கிற காரணத்தினால் முறையாக கல்வி இயக்குநரைச் சந்தித்துப் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வந்தபின் ஏதாவது தெரிவிக்க வேண்டியிருந்தால் என்னிடம் வரலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. வா. மை அப்துல் ஜப்பார் : தலைவர் அவர்களே, எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரியில் முஸ்லிம் அல்லாதவர்களிடத்தில்தான் நன்கொடை வகுவிக்கப் படுகிறது என்று சொன்ன உறுப்பினர் அதற்கு ஆதாரம் ஏதாவது கொடுக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : உறுப்பினர் அமைச்சரிடத்தில்தான் கேட்க முடியும். உறுப்பினரைக் கேட்க முடியாது. அது போல பல்வேறிடத்தில் பல்வேறு கருத்துக்கள் பரவியிருக்கிற காரணத்தினால்தான் உறுப்பினர் அதுபோலக் கேள்வி கேட்டார்.

திரு. எம். செல்வராஜ் : எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரியின் நிர்வாகிகள் அரசுப் போக்குக்கு விரோதமாக நடந்து கொண்டு வருகிற காரணத்தினால் அரசாங்கமே அதன் நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்த முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்போது இருக்கிற சட்ட திட்டங்களும், அரசியல் சட்டமும் அதற்கு இடம் தராது.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்லூரி மற்றக் கல்லூரிகளைவிட அதிகமான அளவில் ஃபீஸ் வசூலிப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதிகம் 80 ரூபாய்க்கு மேல் போகக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் 80 ரூபாய் வசூலிப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைத் திருப்பிக் கொடுப்பதிலேதான் தகராறு இருக்கிறது.

[1971 ஜூலை 27]

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, கல்லூரி நிர்வாகிகள், தாங்கள் மாணவியரிடமிருந்து கட்டணத்தை வசூலித்தே கல்லூரியை நடத்திக் கொள்கிறோம் என்று முன்வந்தால், அரசு அதற்கு இசைவு தருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பி.யு.சி. வரை எல்லா நிலைகளிலும் இலவசக் கல்வி அளித்தல் என்ற கொள்கை நிலைநாட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மாறுபாடான வகையில் செல்வதற்கு எவருக்கும் அரசு அனுமதி வழங்காது.

திரு. ஜி. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரி மாணவியரிடமிருந்து 1.81 லட்சம் ரூபாய் வசூலித்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ரெவின்யூ டெகவரி ஆக்கிள்கிழ் அந்தப் பணத்தை அவர்களிடமிருந்து அரசு வசூல் செய்யமுன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் அதற்குப் பொருந்தி வராது.

ஊராட்சி ஒன்றிய பணியாளர்களின் மாற்றம்

* 470 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகங்களில் பணிபுரியும் எழுத்தர்களை, கடைநிலை ஊழியர்களை வெவ்வேறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மாறுதல் செய்யும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆம்.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே தீர்மானங்கள் போட்டால்தான் ஊராட்சி ஒன்றிய பணியாளர்களை மாற்ற முடியும் என்று விதி இருக்கிறது. அதை மாற்றி, நிர்வாக வசதிக்கேற்ப மாவட்டக் கலெக்டர் மாறுதல் செய்யலாம் என்ற முறையும், அவர்களை மாவட்ட அளவில் சீனியாரிடி பட்டியல் வைத்து, சீனியாரிடி கெட்டுப் போகாத அளவிற்கு மாறுதல் செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பணியாளர்களை மாற்றுகிற பொறுப்பை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கின்றதில் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு சில இடங்களில் ஒன்றியங்களின் முழு ஒப்புதலும் கிடைக்கின்றது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு மாவட்டத்திற்குள்ளே, ஒருவர் ஒரு இடத்தில் மூன்று ஆண்டுகள், ஐந்து ஆண்டுகள் என்று பணியாற்றியிருந்தால் அவரை மாற்றுகின்ற பொறுப்பை ஒப்படைக்கலாம் என்று திருச்சிராப்பள்ளி தெற்கு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றமும், தென் ஆர்க்காடு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றமும் தீர்மானம் போட்டு அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. எந்தவகையிலே இதைச் செய்யலாம் என்று அரசு பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. விரைவில் நல்ல முடிவை அரசு எடுக்கும்.

1971 ஜூலை 17]

திரு. முனு ஆதி : தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர்களை மாற்றுகின்ற உரிமைகளை அட்ஹாக் கமிட்டி ஒன்று அமைக்கப்பட்டு, அது ஆர்.டி.ஓ. வின் தலைமையின் கீழ் இயங்கி வருகிறது. ஆர்.டி.ஓ. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கூறுகின்ற அபிப்பிராயங்களை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ஆகவே, சட்டமன்ற, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் தலைமையின்கீழ் இந்த அட்ஹாக் கமிட்டியை அமைக்கும் எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, முதலிலே அந்தப் பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களுக்குத்தான் இருந்தது. பிறகு ஆர்.டி.ஓ., பி.டி.ஓ. க்கு வந்தது. சென்ற ஆண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் இணைத்துவிட்டார்கள். இந்தக் கமிட்டியில் டி.ஓ., பி.டி.ஓ. இருவரும் வாக்களிக்க முடியாத உறுப்பினர்கள், ஆர்.டி.ஓ., ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தலைவராகவும், அட்ஹாக் கமிட்டியின் தலைவராகவும் இருக்கிறார். வேறு எந்தத் துறைக்கும் இல்லாத அளவிற்கு ஆசிரியர்களை மட்டும் மாற்றுவதற்காக இப்படிப்பட்ட ஒரு கமிட்டி இருக்க வேண்டுமா என்ற அபிப்பிராயம் ஒன்று இருக்கிறது. மற்ற துறைகளில் செய்வதைப்போல் ஆசிரியர்களையும் செய்யலாம் என்று சொல்லி, நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழுவுக்கும் அந்தக் கருத்து வைக்கப்பட இருக்கிறது. முக்கியமானவர்களைக் கலந்து கொண்டு, நல்ல முடிவுகளை எடுக்கலாம் என்று அரசு இருக்கிறது.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் அலுவலகங்களில் பணியாற்றும் எழுத்தர்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் மாற்றுகிறார்கள். ஒருவர் ஒரு இடத்தில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணியாற்றினால் அவர்களை மாற்றுகிறார்கள். ஆனால் சிலர் அப்படி மூன்று ஆண்டுகள், அதற்கு மேற்பட்ட ஆண்டுகளானாலும் மாற்றப்படாமல் தொடர்ந்து ஒரே இடத்தில் இருந்து வருகிறார்கள். அரசு தலையிட்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அப்படிப்பட்டவர்களை அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்து மாற்ற வேண்டுமென்று உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, கட்டாயமாக மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருந்தால் மாற்றியே தீரவேண்டுமென்கிற, எற்புறுத்துகின்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த முடியாது. சில குறிப்பிட்ட துறைகளில் அதாவது காவல் துறை போன்றவைகளில் பணியாற்றுவவர்கள் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஒரு இடத்தில் இருந்தால் அவர்களுக்குச் சில சலுகைகள் ஏற்படலாம் என்கிற ஒரு கருத்து எழாமல் இருப்பதற்காகத்தான் அவர்களை அப்படி மாற்றுகிறார்கள். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மாற்ற வேண்டுமென்று இருந்தால் தாலுக்கா ஆபீஸ், டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டர் ஆபீஸ் போன்றவற்றில் பல பேர்களை மாற்ற வேண்டியிருக்கும். மூன்று ஆண்டு தாலுத்திற்கு மேல் அலுவலகத்தில் சிலபல தகராறுகள், மேலதிகாரிகளுக்குக் கீழ்ப்படியாமை, மேலதிகாரிகளுக்கும் கீழ்நிலையில் உள்ளவர்களுக்கும் தொடர்பு இல்லாத நிலைமை போன்றவை இருந்தால் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு என்று ஒரு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஊராட்சி மன்றங்கள், ஒன்றியங்களைக் கேட்டுச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே செய்யலாம் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

[1971 ஜூலை 27]

திரு. மா. பா. சாஸ்தி : தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஏற்படுத்தக்கூடிய அட்ஹாக் கமிட்டியில் ஆர்.டி.ஓ.க்கு அதிக அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருப்பதால், அட்ஹாக் கமிட்டியை ரத்து செய்துவிட அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, வேறு ஒரு சிறப்பான முறையைக் கண்டுபிடித்த பிறகு ரத்து செய்துவிடலாம். அதற்கான முயற்சிகளில் அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருக்கிறது.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : தலைவர் அவர்களே, வட்டா வளர்ச்சித் துறையை P-ஆர்களைச் சேஷன் செய்ய உத்தேசம் இருக்கிறதா? அது எப்போது நடைமுறைக்கு வரும்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றி தீர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவிலே ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் போன்றவற்றை எப்படி அமைக்கலாம் என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஆராய்ந்து யோசனை சொன்ன பிறகு பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. ப. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் யூனியன் ஸ்டாஃப் என்றும், கவர்ன்மென்ட் ஸ்டாஃப் என்றும் இரண்டு வகையாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். எழுத்தர்கள் போன்ற கவர்ன்மென்ட் ஸ்டாஃபுகளை மாற்ற வேண்டுமென்றால் யூனியன் ஒப்புதலைப் பெற்றத்தான் மாற்ற வேண்டுமா? அல்லது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கே மாற்றும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, முதல் கேள்விக்கே நான் பதில் சொன்னேன். ஆணையர், இளநிலை, மேல்நிலை கணக்காயர், ஜீப் டிரைவர் போன்றவர்கள் அரசுப் பணியாளர்கள், தலைமை எழுத்தர், சிற்பமுத்தர், கடைநிலை ஊழியர், ஆசிரியர் இவர்கள் யூனியன் பணியாளர்கள்.

இவர்களை மாற்ற வேண்டுமென்றால், ஊராட்சி ஒன்றியம் தீர்மானம் போட்டு மாற்ற வேண்டும். அதில் சிலபல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இந்தச் சங்கடங்களை உணர்ந்துதான் திருச்சிராப்பள்ளி, தென் ஆர்க்காடு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் இதற்கான யோசனைகளைத் தெரிவித்திருக்கிறது. அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலித்து வருகிறது. பின்னர் நல்ல முடிவு எடுக்கும்.

திரு. எம். கரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணிபுரிகிறவர்களை வேறு ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு மாற்றுவதற்கு விதி இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த விதிக்கு உட்படாத முறையிலே திருநெல்வேலியிலிருந்து 172 பேர்களை மாற்றியிருக்கிறார்கள் என்ற புகார் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? அப்படி மாற்றியதற்கான காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே சொன்னபடி ஆணையர், இளநிலை, மேல்நிலை கணக்காயர், ஜீப் டிரைவர் போன்றவர்கள் அரசுப் பணியாளர்கள். இவர்களை மாற்ற மாவட்ட

1971 ஜூன் 27]

ஆட்சித் தலைவருக்கு, சிற்றுள் வளர்ச்சி இயக்குநருக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியத்தின்கீழ் வருகிறவர்களை மாற்றுகின்ற அதிகாரத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஊராட்சி மன்றங்களின் ஒப்புதலைப் பெற்றுத்தான் இவர்களை மாற்றலாம் என்று இருக்கிறது.

திரு. பெ. சௌந்திரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், ஒன்றியப் பணியாளர்கள், அரசுப் பணியாளர்கள் என்று இரண்டுவகையான பணியாளர்கள் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவைவரையுமே அரசுப் பணியாளர்களாக அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஏற்றால், நியமிக்கப்படுகின்ற பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கே வரும். அப்படிச் செய்யும்போது இப்பொழுது ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு இருக்கும் அதிகாரத்தை அரசாங்கம் பறித்துக் கொள்கிறது என்ற கருத்துக்கும் இடம் ஏற்படும்.

பஞ்சாயத்து அதிகாரிகள்

* 451 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

பெருந்தரப் பஞ்சாயத்துக்களில் Executive officers இருப்பதைப் போல் ஐந்து பஞ்சாயத்துக்களை இணைத்து அந்த இணைப்புக்கு ஒரு அரசு ஊழியர் (Executive officer) நியமிக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, சிலபல ஊராட்சி மன்றங்களிலே நிர்வாகங்களிலே ஏற்படும் குறைபாடுகளைத் தவிர்க்க இனியேனும் இந்தகைய அலுவலர்களை நியமிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டு அது ஆராயப்பட்டு அதனால் பலசங்கடங்கள் மற்றவைகள் ஏற்படக்கூடும் என்று தெரிந்தது. 5 ஊராட்சி ஒன்றியங்களை ஒரு நிர்வாக அதிகாரி இருந்து பார்ப்பது என்பது பொருந்தி வராது. இப்பொழுதே அந்தந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களே நிர்வாக அதிகாரியினுடைய அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தேவைப்படுகின்ற பொழுது 10 ரூபாய் முதல் 80 ரூபாய்வரை கொடுத்து எழுத்தாளர்களை நியமித்துக் கொண்டு பணிகளைச் செய்துகொள்கிறார்கள். அதேபோன்று வரிவசூலைப் பொறுத்தவரையில் கிராம அதிகாரிகள் வருவித்து வருகின்றார்கள், அதற்காக அவர்களுக்குத் தனிப்படி வழங்கப்படுகிறது. ஆகவே ஐந்தாறு ஊராட்சி மன்றங்களை ஒரு நிர்வாக அதிகாரியைப் போடுவதன் மூலம் நிர்வகிப்பதில் சங்கடங்கள் ஏற்படுமென்ற காரணத்தினால் இப்பொழுது இருக்கின்ற முறையே நீடிக்க வேண்டுமென்று முடிவெடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

[1971 ஜூலை 27]

திரு. வர. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவர் அவர்களே, பேரூராட்சி நிர்வாகத்தில் எக்ஸிடியூடிவ் ஆபீசர்களும், ஊராட்சி நிர்வாகத்தில் அந்தந்தத் தலைவர்களும் நிதி சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களைக் கவனித்து வருகின்றார்கள். ஊராட்சி நிர்வாகத்தைப் பொறுத்து E. O. P) யும் தலைவரும் பேரூராட்சியில் அந்தந்தத் தலைவரும், எக்ஸிடியூடிவ் ஆபீசரும் கையொப்பமிட்ட பிறகு தான் செலவினங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட நடைமுறையைப் பார்த்துத்தான் செய்ய வேண்டும். அது பரிசீலிக்கப் படவேண்டிய ஒன்று.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்றத்திற்கும் நிர்வாக அதிகாரிகள் நியமிக்கின்ற உத்தேசம் இப்பொழுது இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் தெருக்களுக்கு மின்விளக்குகள் போடுவதற்குரிய சால்வன்ஸி வாங்குவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலர்களைத்தான் நாட வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்த அதிகாரத்தை, ஊராட்சி மன்றத் தலைவருக்கே வழங்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இது தனியாகப் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. தனியாக இதை எழுதி அனுப்பினாலோ அல்லது கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தாலோ அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து அதன்மூலம் எளிமையான நிர்வாக முறை ஏற்படுமானால் அதைப் பற்றிக் கவனிக்கலாம்.

திரு. முனு ஆதி : தலைவர் அவர்களே வரி வசூலிக்கின்ற உரிமையை முன்சிப், கணக்குப்பிள்ளை இவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் அவர்கள் பெரும்பான்மை வரியை வசூலிக்காமல் அதன் காரணமாக ஊராட்சி மன்றங்கள் அவதிப்படுகின்றன என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? எனவே முன்சிப் போன்றவர்கள் அதைச் செய்யாமல் தனியாக அதற்காகப் பில் கலெக்டர்கள் போட்டு வசூல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஆணையிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, கிராம அதிகாரிகள் அந்த வரி வசூலிப்பதில் தீவிரம் காட்ட வேண்டும், அதிலே கவனஞ் செலுத்தி வரி வசூலித்துத் தீரவேண்டும் என்று வருவாய்த் துறையின் மூலமாக அவர்களுக்குத் தாக்கீது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரி வசூலைச் செய்வதற்குத் தனியாக ஆட்களை நியமிக்கின்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் அதனால் ஊராட்சி மன்றங்களுக்குத்தான் செலவினங்கள் அதிகமாக ஏற்படக்கூடும். இப்பொழுதே அவைகளைப் பொறுத்த வரையில் நிதிவசதி போதுமானதாக இல்லை. கிராம அதிகாரிகளுக்கு அந்த வரியை வசூல் செய்வதற்காக என்று 30 ரூபாய் படி தரப்படுகிறது. தனியாக வைத்தோம் என்றால் அதற்காக மாதம் நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய்கள் சம்பளம் முதலிய வற்றில் செலவாகும். மற்றைய வரி வசூல்களை அவர்கள் செய்கின்ற திறமை போடு அவர்கள் பெற்றிருக்கின்ற அனுபவத்தோடு அந்த வசூலிணையும்

1971 ஜூலை 27]

செய்வதற்கு எளிமைபட இருக்கும்." பல இடங்களிலே வசூலிக்காமல் இருக்கின்ற தொகையை வசூலிக்க வேண்டுமென்று வருவாய்த் துறை அவர்களுக்குத் தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறது.

Obscene books in Madras City.

* 463. Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether a number of persons have been arrested in connection with the exhibition of obscene pictures and books in Madras City about the 9th June 1970; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(இ) (1) 8—6—1970 அன்று மூர் அங்காடியில் உள்ள மூன்று கடைகள் காவலர்களால் திடீர்ச் சோதனையிடப்பட்டு ஆபாச நூல்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. இ.பி.கோ. 292-வது பிரிவின் கீழ் கடைச் சொந்தக்காரர்கள் மீது வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் குறித்து 9-வது மாநகர மாஜிஸ்திரேட் நீதி மன்றத்தில் குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டது. அவர் அவர்களைக் குற்றமிழைத்ததாகத் தீர்ப்பளித்து ஒவ்வொருவரும் 150 ரூபாய் அபராதத் தொகை செலுத்துமாறு கட்டளையிடப்பட்டது.

(2) 11—6—1970 அன்று, நேத்தாஜி சுபாஷ் சந்திர போஸ் சாலையில் 'மைபோட்டோ ஸ்டூடியோ' திடீர்ச் சோதனையிடப்பட்டு, ஆபாசமான புகைப் படங்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. இது தொடர்பாக மூவர் கைது செய்யப்பட்டினனர். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களில் இருவர் குறித்து சென்னை, ஜார்ஜ் டவுன் 4-வது மாநகர மாஜிஸ்திரேட் நீதி மன்றத்தில் குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டது. அவர்களை குற்றவாளிகள் என மாஜிஸ்திரேட் தீர்மானித்து அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் 50 ரூபாய் அபராதத் தொகை செலுத்துமாறு தீர்ப்பளித்தார்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, may I know from the Hon. Chief Minister whether this Government would take steps to prevent obscene and sexy cinema posters being displayed in certain areas of Mount Road in the city?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சென்னையிலே இப்படி ஒட்டப்படுகின்ற அந்தச் சுவரொட்டிகளைத் தடுப்பதற்கும் காவல்துறை மூலமாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. ஆபாசச் சுவரொட்டிகள், படங்கள் மாத்திரமல்ல—பத்திரிகைகளில் கூட—புனிதத்தைப் போதிக்கின்ற பல பத்திரிகைகளில் கூட—அப்படிப்பட்ட படங்கள் வெளி வருகின்றன, அவற்றையும் கண்காணிக்கின்ற பொறுப்பு அரசுக்கு ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. நா. விராசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஆபாசம் என்பது அவாவர்கள், பார்ப்பவர்களுடைய மனப்பான்மையைப் பொறுத்தது. போஸ்ட்டர்களில் பெண்களுக்கு மேலாடை இல்லாமலிருந்தால் அதை ஆபாசம் என்று சில

[1971 ஜூலை 29]

பேர் கருதுகிறார்கள், சில பேர்கள் அதை ஆபாசமாகக் கருதுவதில்லை. எனவே ஆபாசம் என்பதற்கு அதிகாரிகளுக்கு எந்தவிதத்திலே நம்முடைய அரசு கொள்கை வகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: சிலபேர்கள் ஆபாசம் என்று சொல்கிறார்கள்; சில பேர்கள் ஆபாசம்! என்று சொல்கிறார்கள் (சிரிப்பு).

திரு. எம். தேவராசன்: தலைவர் அவர்களே, சில பெரிய மாளிகைகளில் பணக்காரர்களுக்கு 50 ரூபாய் 80 ரூபாய் என்று கட்டணம் வசூலித்துக் கொண்டு ஆபாசமான திரைப் படங்கள் போட்டுக் காட்டுவதாகச் சொல்லப் படுகிறதே, அது உண்மையா? அதைத் தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஓரளவுக்கு உண்மைதான். அது குறித்து 26-5-1970 அன்று கட போலீஸாருக்கு ஒரு தகவல் கிடைத்த தம்பு செட்டித் தெருவில் அப்படியொரு உடலுறவு ஆபாசப்படம் காட்டுவதற்கு 10 ரூபாய், 20 ரூபாய் என்று கட்டணம் வசூலிப்பதாகத் தெரிந்து அதிலே சம்பந்தப்பட்டவர் கைது செய்யப்பட்டு வழக்குத் தொடரப்பட்டு அந்த வழக்கு விசாரணையில் இருக்கிறது.

திரு. கா. காளிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, உண்பதாயக்கன் காதல், விரலிவிடு னுது போன்ற இலக்கியங்களும் ஆபாசம் என்ற பெயரால் தடை செய்யப்பட்டுள்ளனவா? அவை இன்றைக்கு கிடைக்கவில்லையே காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அவைகள் தடை செய்யப்பட்டுள்ளனவா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அதுவும் அளவுக்கு மீறி இருக்குமானால் தடைசெய்யப்பட வேண்டியதுதான்.

திரு. எம். ஏ. வத்தீப்: தலைவர் அவர்களே, உடலுறவு பற்றிய ஆபாசமான படம் போட்டுக் காட்டுவதற்கு அண்மையிலே நம்முடைய மாநகராட்சியைச் சேர்ந்த புரஜக்டர் பயன்படுத்தப்பட்டதா? அதைப்பற்றிய குறிப்பு எதுவும் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இதிலே கைது செய்யப்பட்டவர் சென்னை மாநகராட்சியிலே திரைப் படம் காட்டுபவர் என்ற தகவல் மட்டும் அரசுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

திரு. முனு ஆதி: தலைவர் அவர்களே, சுவரொட்டிகளில் மட்டும் அல்லாது கலை என்ற பெயரால் கல்வெட்டுக்களிலே ஆபாசம் உள்ள படங்கள் இரூப் பதையும் தடை செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தங்களுடைய கேள்வியிலேயே கலை என்ற பெயரால் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள்.

மக்கள் சபையில் தமிழ்நாட்டிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள்

* 464 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் தீவிரமாக அமல் நடத்தப்படுவதால், நாடாளுமன்றத்தில், தமிழ்நாட்டில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் எண்ணிக்கை குறைவதைத் தடுக்க அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

1971 ஜூலை 37]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 1951 மக்கட் தொகைக் கணக்கெடுப்புக்குப் பிறகு மக்கட் சபையில் மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள் அப்படியே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த அரசு ஏற்கனவே மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டது. மத்திய அரசு இவ்வாசின் கருத்தை ஏற்கவில்லை. இருப்பினும், 1971 மக்கட் தொகையின் கணக்கெடுப்பு அதிகார பூர்வமாகக் கிடைத்த பிறகு மறுபடியும் இதுபற்றி மத்திய அரசிடம் விண்ணப்பிக்க ஆலோசனை இருந்து வருகின்றது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு கிட்டத்தைத் தீவிரமாக தமிழகத்திலே செயல்படுத்துவதால், நமக்குக் குறைந்து போயிருக்கிற மக்களவை உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை எத்தனை? தொடர்ந்து நம்முடைய அரசு இதிலே மேற்கொள்ள இருக்கும் நடவடிக்கைகள் யாவை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மக்கள் தொகை கணக்கின் அடிப்படையிலே குறைந்துள்ள நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தொகை இரண்டு.

DR. H. V. HANDE : Is it not better to pursue family planning in spite of the risks involved, viz., reduction in number of seats? Will the Government come forward to pursue family planning in spite of this? May I know from the Hon. Chief Minister the number of voters per parliament seat? On what basis is the parliament seat decided? What are the details?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அந்த விவரங்கள் இப்பொழுது என்னிடத்தில் முழுமையாக இல்லை. ஆனாலும், ஒவ்வொருமுறையும், 10 ஆண்டுக்கு ஒருமுறை இருக்கின்ற மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் கணக்கிலே இடங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. அதற்கேற்றவாறு அரசியலமைப்புச் சட்டம் இப்போதிருக்கிறது. மாநிலத்தின் சார்பாகக் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது, 1951-ஆம் ஆண்டு என்ன அளவிற்கு நாடாளுமன்றத்தில் இருந்தார்களோ, ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் எந்த வகையில் பிரிக்கப்பட்டிருந்தார்களோ அந்த மக்கள் தொகையின் கணக்கிலே இப்பொழுதும் பிரிக்கப்பட வேண்டும், அதற்கேற்ற முறையில் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் மத்திய சர்க்காருடைய பதிலில் அது மக்கள் தொகை கணக்கு என்பது குடும்ப நலத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகின்ற அந்த அடிப்படையை மட்டும் வைத்துக் கணக்கில் எடுக்க இயலாது என்ற கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் மீண்டும் மீண்டும் அதை நாம் வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, முன்பு 41 உறுப்பினர்கள் பாராளுமன்றத்தில் தமிழகத்தின் சார்பாக அங்கம் வகித்தார்கள். இப்பொழுது நம்முடைய ஜனத்தொகை குறைந்ததால், அது 39 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைத் தீவிரமாக நடத்துவது என்றால் இந்த முறையை மாற்றி ஜனத்தொகையின் அடிப்படை எதுவாக இருந்தாலும் நம்முடைய அங்கத்தினர்கள் எப்பொழுதும் 41 ஆகவே இருக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்குத் தமிழக அரசு ஏதாவது குறிப்பு அனுப்பியிருக்கிறதா? அதற்கு அந்த அரசு அளித்த பதில் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1971 ஜூலை 27]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இதைத்தான் முதலிலேயே சொன்னேன். அதுபோன்ற குறிப்பு ஒன்று தமிழக அரசின் சார்பாக மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. நாடாளுமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டு பிறகு அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப் படவில்லை. ஏற்கனவே 41 ஆக இருந்தது 39 ஆக ஆகிவிட்டிருக்கிறது. மக்கள் தொகை அதிகம் ஆகிறது என்ற கணக்கை மட்டும் வைத்துக் கொள்ளாமல் அகில இந்திய அடிப்படையிலே சராசரி விகிதத்தைப் பார்த்துத் தான் அந்த வகையிலே இடங்களை ஒதுக்குகிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைப் போலவே ஆந்திர மாநிலத்திற்கும் இந்த மக்கள் தொகை கணக்கின் காரணமாக இடங்கள் குறைந்திருக்கின்றன.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், மக்கள் தொகை அடிப்படையாகவும், ஆனால் அதேநேரத்தில் சில மாநிலங்களுக்குக் குறைந்த மக்கள் தொகையிருந்தாலும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கொடுக்கப்படுகிறார்கள், பாண்டிச்சேரியிலே. அதைப்போன்று மாநில அளவிலே அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த தேவையான அளவு நமது அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஏற்கனவே இதற்கேற்றவாறு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்றுதான் எழுதியிருக்கிறோம். மீண்டும் எடுக்கப்பட்ட இந்தக் கணக்குகள் அதிகாரபூர்வமாக வெளியிடப்பட இருப்பதால் மறுபடியும் தமிழக அரசின் சார்பாக இதை வலியுறுத்தி மத்திய அரசுக்கு எழுத யோசனையில் இருக்கிறோம்.

திரு. சோ. கருணாநாதன் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்தில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைத் தீவிரப்படுத்துவதைப்போல் மற்ற மாநிலங்களில் அப்படித் தீவிரப்படுத்துகிறார்களா என்ற தகவலை அமைச்சரவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்களா?

MR. SPEAKER : It is not the concern of the Hon. Minister.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இந்தியா முழுமையும் தீவிரப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற அந்த ஆர்வம் இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய மாநில அளவில் மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுச் சொல்வதற்கான குறிப்புகள் இப்பொழுது என்னிடத்தில் இல்லை.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தைத் தீவிரமாக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய நாட்டிலே இருந்தாலும் கூட இரட்டைப் பிள்ளைகளாகவும் மூன்று பிள்ளைகளாகவும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தோடு போட்டி போடுகின்ற அளவில் பெறுகின்றார்கள். Competing with Family Planning, children are arriving in twins and triplets என்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இது அந்தத் தரப்பினர்களுடைய வலுவையும், திறமையையும் பொறுத்த விஷயம்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAN : In view of the fact that in certain Assembly constituencies the number of voters are increasing in spite of the family planning (particularly in the constituency

1971 ஜூலை 27]

of the Hon. Chief Minister in Madras City), may I know whether there is any proposal to increase the number of Assembly seats?

MR. SPEAKER : It is for the Election Commission and Delimitation Commission to decide. How can the Hon. Chief Minister answer? The Delimitation Commission is constituted once in ten years after census. It is for them to determine the criteria.

THIRU K. M. SUBRAMANIAN : I am waiting for an answer from the Hon. Chief Minister.

MR. SPEAKER : It is not permitted.

இனையாங்குடி ஊராட்சி ஒன்றிய மருத்துவமனை

* 472 வினா—திரு. வி. மலைக்கண்ணன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், இனையாங்குடியில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றிய மருத்துவமனையை அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டுமென கோரிக்கை ஏதேனும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) & (இ) அரசு ஆணை (நிலை) எண் 1778, சுகாதாரத்துறை, தேதி 5-7-1971-ல் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள இனையாங்குடி ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ள ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

Panchayat Union Dispensary at Denkanikota

* 473 Q.—THIRU B. VENKATASWAMY : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to upgrade the Denkanikota Panchayat Union Dispensary into a Government Hospital; and

(b) if so, when it will be upgraded?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) & (இ) தேங்கனிக்கோட்டை பஞ்சாயத்து ஒன்றிய மருந்தகத்தை அரசு நடத்தும் திட்டம் 1971-72-ம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் இரண்டாம் பிரிவில் பரிசீலிக்க ஒத்திப்போடப்பட்டுள்ளது.

THIRU B. VENKATASWAMY : From the answer given by the Hon. Minister it is understood that this has been postponed. In view of the fact that it is a taluk headquarters with hilly areas and with a large population, may I know whether the Government would come forward to consider this case sympathetically and upgrade this hospital into a Government hospital?

[1971 ஜூலை 27]

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: Government is considering such cases sympathetically. But anyhow the Finance Department is not able to provide funds at the time when it is necessary. Therefore this has been postponed for the Part II scheme of 1971-72. The cost involved in the proposal is Rs. 61,400 per annum recurring expenditure and Rs. 10,000 is the non-recurring expenditure. Therefore the proposal to undertake it is postponed till after six months.

மாயூரத்திலுள்ள மகப்பேறு மருத்துவமனை

* 474 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

மாயூரத்தில் நகராட்சியின் பராமரிப்பிலுள்ள மகப்பேறு மருத்துவ மனையினை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவரவர்களே, மாயூரம் நகராட்சி இரண்டு நகராட்சி உயர்நிலைப்பள்ளிகளை நடத்த வேண்டிய நிலைமையிருப்பதால் நிதி வசதி போதாமல் இருக்கிறது. எனவே, மகப்பேறு மருத்துவமனையைச் சரிவர நடத்த இயலவில்லையாதலால் இனிமேலாவது அரசு மேற்கொண்டு நடத்த ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, அப்படி நகராட்சி களாலே ஏற்கனவே நடத்தப்பட்டு வருகிற மருத்துவ மனைகளை அரசுப் பொறுப்பிலே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் இருக்கிறது. ஆனால் அரசு ஏற்கனவே அப்படிப்பட்ட மருத்துவ மனைகளுக்கு ஆகின்ற வற்றில் நான்கில் ஒரு பங்கை கிராண்டாக வழங்குகிறது. இந்த மகப்பேறு குழந்தைகள் மருத்துவ மனைக்கு 67-68-இல் 5,989 ரூபாயும், 68-69-இல் 6,415 ரூபாயும், 69-70-இல் 6,456 ரூபாயும் அரசாங்கத்தின் மூலமாக அதற்கான நிதி உதவி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இப்படி நிதி உதவியிலே இயங்கும் பல்வேறு மருத்துவ மனைகள் நாட்டிலேயிருப்பதால் அவற்றை யெல்லாம் உடனடியாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள அரசாங்கத்திற்குப் போதுமான நிதி வசதி இல்லை.

முதுநிலை மருத்துவ அதிகாரிகள்

* 475 வினா—திரு. ஏ. எம். இராஜா: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

கிராமப்புறங்களில் மருத்துவச் சிகிச்சையை மேம்படுத்துவதற்காகச் சென்னை மாநகரில் நீண்டகாலமாகப் பணியாற்றி வரும் முதுநிலை மருத்துவ அதிகாரிகளை வெளியூர்களுக்கு மாற்றும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இல்லை.

1971 ஜூலை 27]

திரு. கி. ஜெயராமன் : தலைவரவர்களே, மாவட்டத் தலை நகரங்களிலுள்ள மருத்துவமனைகளில் சிறப்புப் பட்டங்களை அல்லது டிப்ளமா பெற்றவர்கள் பல பேர்களை, அனுபவம் பெற்றவர்களைத் தவறாமல் நியமிக்க அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, மிகச் சிறப்பு வாய்ந்த தகுதிகளுடைய மருத்துவ நிபுணர்கள் அதற்கெற்ற எல்லா வசதிகளுடைய மருத்துவ மனைகளிலே யிருந்தால்தான் அவர்களது அறிவும் திறனும் மக்களுக்குப் பயன்படும். specialists in certain departments என்று சிறப்பிக்கப்படுகிற அப்படிப்பட்ட தகுதியுடையவர்களை அரசாங்கம் அதற்கான முழு வசதிகள் இல்லாத மாவட்ட மருத்துவ மனைகளுக்கு அனுப்புவது ஏற்ற செயல் அல்ல. ஆனால் அதே நேரத்தில் சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர்கள் Post-graduate degree பெற்றவர்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமாக வருகிறார்களோ அந்த அளவில் மாவட்ட மருத்துவ மனைகளில் இடம்பெறச் செய்ய ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

THIRU K. M. SUBRAMANIAN : If such medical officers are transferred because of their efficiency and seniority to mofussil hospitals, will it not result in suffering and inefficiency in city hospitals?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கேள்வி கீனுடைய உட்பொருள் அவ்வளவு பொருத்தமானது அல்ல. யார் யார் எந்தெந்த இடத்திலே மக்களுக்கு நன்மைகளை வழங்குகிறார்களோ, அந்த நன்மைகள் வளரும் அடிப்படையிலே வைத்து அந்தந்த இடத்திலே அமைக்கப்படுகிறார்கள். எப்பொழுது மிகுதியாகத் தேர்வு பெற்றவர்கள் கிடைக்கிறார்களோ, அப்பொழுது பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுவார்கள்.

Children's Care Homes in rural areas

* 476 Q.—THIRU B. VENKATASWAMY : Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state :

(a) whether there is any proposal to start Children's Care Homes in rural areas of the State; and

(b) if so, when the proposal will be given effect to?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

THIRU B. VENKATASWAMY : In the rural areas there is great necessity to open Children Care Homes. The answer given by the Hon. Minister is that there are no such proposals to open Children Care Homes in rural areas. May I know from the Hon. Minister whether this Government will consider sympathetically and open at least a few Children Care Homes in rural areas?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : சில்ட்ரன் கேர் ஹோம்ஸ் வேறு, ஆர்பனேஜஸ், ஹோம் லீபார் டெஸ்ட்டிபிகேட்டஸ் என்பது வேறு. கேர் ஹோம் என்ற அடிப்படையில் இப்பொழுது டைரக்டர் ஆப்

அப்ரூவட் ஸ்கூல்ஸ் தலைமையின்கீழ் இரண்டு விடுதிகள் இருக்கின்றன. குற்றம் செய்கிற இனம் குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட்ட பிறகு இங்கே அவர்களுக்கு சில நல்ல பயிற்சிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. பயிற்சி காலம் முடிவதற்குள்ளாக தண்டனைக் காலம் முடிந்துவிட்டால் ஆல்டர் கேர் ஹோமில் அரசாங்கத்தின் சார்பில் விடப்படுகிறது. தனியாக அனாதைக் குழந்தைகளுக்கென்ற முறையில் அத்தகைய இல்லங்கள் அரசாங்கத்தின் சார்பில் இல்லை. அப்படி பல தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துகிறார்கள். அவற்றுக்கு அரசாங்கத்தால் மானியம் கொடுக்கப்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் சார்பில் அத்தகைய இல்லங்கள் தோற்றுவிக்கும் திட்டம் தற்போது இல்லை யென்று சொன்னேன்.

Training in Typewriting to Scheduled Caste students

* 477 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state:

(a) whether the Government have any proposal to introduce a scheme for giving training to Scheduled Caste and Scheduled Tribes students in Typewriting and Scheduled during 1970-72; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: (அ) & (இ), தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து ஆகியவற்றில் அரிசன, பழங்குடியினர் வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் 1971-72-ல் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் பற்றிய விவரங்கள் பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

DR. H. V. HANDE: While I am thankful for the Hon. Minister for giving a detailed report, may I know the number of persons who actually availed of this opportunity during 1970-71?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: 1970-71-ம் ஆண்டில் மாணவர்கள் யாரும் சேர்க்கப்படவில்லை. 1971-72-ல் தான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். திட்டங்களை உருவாக்குவதற்குத்தான் கடந்த ஆண்டு பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. தட்டச்சு 250 பேரும், சுருக்கெழுத்து 125 பேரும் சேர்க்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கேள்வி எண்கள் 478 முதல் 484 வரை, மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய வேண்டு கோளுக்கிணங்க, தன்வி வைக்கப்படுகின்றன.

George Town Co-operative Bank

* 485 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state:

(a) whether it is a fact that the Management of the George Town Co-operative Bank has been declaring bonus on recurring deposit accumulations in violation of Rule 46 (4) of the Madras Co-operative Societies Rules, 1963;

@

ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1971 ஜூலை 27]

(b) if so, the loss sustained by the society under this Head from the year 1961-62 to 1970-71; and

(c) the action which the Government propose to take against those responsible for the mismanagement?

மாண்புமிகு திரு. சி. பர. ஆதித்தனார் : (அ) இல்லை.

(இ) & (உ) கிண எழவில்லை.

DR. H. V. HANDE : Is it not a fact that any society other than a credit society which is a co-operative stores is allowed to give bonus? May I know whether George Town Co-operative Bank Limited is an urban credit society and as per Rule 46 (4) the George Town Co-operative Urban Bank Limited, being a credit society, is prohibited from paying any bonus to any member? The Hon. Minister said that no bonus has been declared. But here I have got a book which clearly shows bonus to subscribers at 2 paise was Rs. 1,64,684-60. How then bonus was declared and under what Rule was it declared?

THE HON. SR. PA. ADITANAR : The Regulations have been permitted to be amended to read "rebate on subscriptions". The word 'bonus' has been omitted. In the old Regulations framed by the Society the word 'bonus' occurred. But Law will look into the pith and substance of the matter, not merely relating to the wording, but the substance of the matter. So, those who paid into the savings fund were given a rebate on their subscriptions. Some 10,000 members were so given. That is a thing to be encouraged. It was really a rebate on the subscription. Therefore, permission was given to change the wording from bonus to rebate on subscription. Although the word 'bonus' occurs in the Rules and also in the Act, the meaning of the word 'bonus' was different in the Regulations.

DR. H. V. HANDE : Am I to learn from the Hon. Minister that the Rules have been changed by bringing the Rules before the Assembly or whether the Act has been changed? It is clearly a violation of Rule 46 (4). Hon. Minister says that bonus is being given and he further says that it has been amended. But when was it amended? Under what Rule was it amended? May I know whether it is possible for the Hon. Minister to quote exactly the point where the Rule was amended and give the whole details to this House?

THE HON. SI. PA. ADITANAR : I do not say that the Rule was amended. I said that the Regulations were amended. There are four different kinds of control in the co-operatives. One is the Act. The next is the Rules. The third is the Bye-laws. The fourth is the Regulations. The Regulation was amended.

DR. H. V. HANDE : Is this the Regulation? Is it not against the Bye-Law? That is my point. I want to know whether the Hon. Minister has armed himself with sufficient statutory powers?

[1971 ஜூன் 27]

MR. SPEAKER : You can address the Chair, Dr. Hande.

DR. H. V. HANDE : I would like to know whether the Hon. Minister has armed himself with sufficient powers because is this Regulation not violative of Rule 16 (4)? That is my question. Unless he has brought it before the House, how can be say arbitrarily that the Rule was amended? It has to be brought before the House. It has to be given statutory recognition. This Regulation 36 (3) under Bye-Law 7-A of the George Town Co-operative Bank, is it not in direct violation of Rule 46 (4)? It has clearly and unambiguously prohibited any credit society or bank from giving bonus to members.

MR. SPEAKER : It is not a bonus. He says it is a rebate.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : What was amended, I said, was the Regulations and the Registrar permitted the amendment. The word 'bonus' occurs in the Act and the Rules. But when the Regulations were framed by the Society, they used the word 'bonus' in the Regulations. But as I said, the law will look into the pith and substance of the matter and not the wording. On looking into the whole thing, we find that although the word 'bonus' was used in the Regulations framed by the members of the Bank, it was really a rebate on the subscriptions. Therefore, the General Body passed a resolution changing the word 'bonus' to 'rebate' and that has been permitted by us.

DR. H. V. HANDE : On a point of order, Sir. Is it possible for the Government to bring any Regulation violative of Acts passed in the Legislature, that is my only submission. I request the Hon. Speaker to let us know whether any powers had been given by this House to bring any different Regulation violative of the Act? Then what is the purpose of a legislation? What is the purpose of Assembly? What is the purpose of the Rules? May I know whether it is in order for the Minister to say in this House that the entire law-making body is completely ignored? What is the purpose? We come here and pass enactments. I would request the Hon. Speaker to intervene in this matter.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : The Act is something passed by this House and the other House. The Rules are placed before the House of Legislature. The Bye-laws are not placed before us and the Regulations are changed by the members of the Bank themselves.

MR. SPEAKER : I have not yet disposed of the point of order raised by Dr Hande. Rule 31 (6) clearly says as follows :

" In order that a question may be admissible, it must satisfy the following conditions, namely—

1971 ஜூலை 27]

. (6) it must not ask for an expression of opinion or the solution of an abstract legal question or of a hypothetical proposition. "

So, the hon. Member can raise the matter in some other discussion and not during question hour. The Hon. Minister can answer.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : The Government have not paid any share money nor have the Government given any subsidy or any other form of monetary help. This Bank is making a profit of Rs. 4½ lakhs per year and they have organised what is known as the Monthly Savings Fund. It is a habit very much to be encouraged. I know that the word 'bonus' occurred in the Regulations. You are referring to the Regulations. But when the members used the word 'bonus', they did not use the word in the sense in which the Act and the Rules used the word 'bonus'. It was in fact a rebate on the subscription. There are over 14,000 members who contribute to the Monthly Savings Fund and receive the rebate. It is a thing to be encouraged. Looking at the substance of it, we find that it is merely a rebate on the subscriptions and not a bonus. That is why we permitted the Regulation to be changed. The members changed the Regulations.

MR. SPEAKER : According to the Hon. Minister it is the content and not the form that has to be looked into. The matter is over.

DR. H. V. HANDE : It is a factual error.

MR. SPEAKER : Even if it is violative, you cannot question it during question hour.

DR. H. V. HANDE : There is an error in the statement of the Hon. Minister. இந்தப் புத்தகத்தில் 'bonus' என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : The Minister has clearly stated that it is a rebate. You will have to look into the content. The Minister has repeatedly answered it.

பவானி வட்டத்தில் வேளாண்மை பொறியியல் பிரிவு.

* 486. வினா—திரு. ஏ. எம். இராஜா : மாண்புமிகு கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பவானி வட்டத்தில், ஒரு வேளாண்மைத் துறை பொறியியல் பிரிவு (Agricultural Engineering Sub-division) ஏற்படுத்தும் செயல் குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : (அ) இல்லை.

(இ) இந்தக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

[1971 ஜூலை 27]

உதகையில் மண்வள பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம்.

* 487. வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

உதகமண்டலத்தில் மண்வள சோதனை ஆராய்ச்சிக் கூடம் ஒன்று நிறுவப்படவிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இல்லை.

இந்தியா-ஜெர்மனி திட்டத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கென்றே மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடம் ஒன்று உதகமண்டலத்தில் உள்ளது. நிலநிரி மாவட்டத்திற்கான மண்வளப் பரிசோதனைப் பணிகளை கோயம்புத்தூரில் உள்ள மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடம் கவனித்து வருகிறது.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஹெலிகாப்டர் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிப்பு.

* 488. வினா—திரு. சி. கணேசன் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தஞ்சை மாவட்டத்தில் 1970-ம் ஆண்டில் ஹெலிகாப்டர் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிக்கப்பட்ட நிலங்களின் பரப்பளவு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தஞ்சை மாவட்டத்தில் 1970-ம் ஆண்டில் ஹெலிகாப்டர் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பின் அளவு 58,900 ஏக்கர்.

திரு. சி. கணேசன் : இந்த ஹெலிகாப்டர் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிப்பதை மாவட்டத்திலுள்ள சில விவசாயிகள் விரும்புவதில்லை. காரணம் இதை விட விசைத் தெளிப்பான்கள் மூலம் தெளிப்பதுதான் பலன் தருகிறது என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் அரசுத் துறை அதிகாரிகள் ஹெலிகாப்டர் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிக்க வேண்டுமென்று ஆங்காங்குள்ள ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களைக் கேட்கிறார்கள். அதற்குரிய கட்டணத்தை வசூல் செய்யும்போது அதை விவசாயிகள் எதிர்க்கத் தலைப்படுகிறார்கள். அரசாங்கம் என்ன கருதுகிறது? ஹெலிகாப்டர் மூலம் மருந்து தெளிப்பது பலன் அளிப்பதாக அரசு கருதுகிறதா? அதைக் கட்டாயப்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிப்பதை அரசு எந்த ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்கள் பேரிலும் அல்லது விவசாயிகள் பேரிலும் கட்டாயமாகத் திணிப்பதில்லை. அப்படித் தெளிப்பதற்கு முன்பு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அனுமதி பெற்று அதற்குப் பிறகு அனுமதி வழங்கிய ஒன்றியங்களில்தான் தெளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பொதுவாக தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் விமானம் மூலம் தெளிப்பதன் மூலம் உணவு உற்பத்தி பெருக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது நன்கு தெரியும். எனவே அந்த வகையில் விமானம் மூலம் தெளிப்பதில் அரசு யாரையும் கட்டாயப்படுத்தாமல் அதை ஒரு முறையாக வைத்திருக்கிறது.

1971 ஜூலை 27]

திரு. கோ. இளங்கோவன் : அரசு இதற்கான தொகையை வசூலிக்க முன் வந்தபோது தஞ்சை வட்டத்திலுள்ள பிள்ளைவாய்க்கால் பிராக்தார்கள் சங்கம் அதைத் தர மறுத்து நீதிமன்றத்தில் வழக்கு போடப்பட்டுள்ளதா? அப்படியானால் அதன் முடிவு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : யாரோ ஒருவர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருப்பதாக தெரிய வருகிறது. இன்னும் முடிவு தெரியவில்லை. எந்த நல்ல காரியங்களுக்கும் நீதிமன்றத்திலே இடைக்கால தடை உத்தரவு கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இந்த விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிப்பதில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு எவ்வளவு செலவாகிறது? இந்தச் செலவு பூராவையும் விவசாயி கட்டவேண்டியிருக்கிறதா? அல்லது மானியம் எவ்வளவு சேர்க்கப்படுகிறது? ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அல்லது ஊராட்சி மன்றங்கள் இவற்றின் தலைவர்களின் கையெழுத்தை வாங்கிக்கொண்டு கிராமம் பூராவும் அல்லது பூனியன் பூராவும் விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளித்து விட்டு கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். பவர் இதைச் செலுத்த முடியாமல் வேண்டாம் என்று சொல்லக் கூடியவர்களிடமிருந்து கட்டாயப்படுத்தி வசூலிப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா? மேலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல் பவர் ஸ்ப்ரேயேர்ஸ் வைத்து அடிப்பது இதைவிட நல்லது என்று கருதுகிறார்கள். அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு விவசாயி யினிடமிருந்து ரூ. 13.64 காசு வசூல் செய்யப்படுகிறது. பூச்சி மருந்து தெளிக்க வாடகை ரூ. 9. அதில் அரசுப் பங்கு ரூ. 4. விவசாயிகள் பங்கு ரூ. 5. மருந்து விலை ரூ. 9.20 அதில் அரசு 15%. அதற்கு உதவித் தொகை கொடுப்பது ரூ. 1.38. பாக்கி ரூ. 7.82, மருந்தின் மேல் விற்பனை வரி 32 காசு, தீர்வாகச் செலவு 50 காசு. ஆக ரூ. 13.64 வசூலிக்கப்படுகிறது. இது தெளிக்கப் பட்ட பிறகும் கூட அந்த நோய்கள் பூரணமாகக் குணமடையவில்லை என்று சொல்கிற விவசாயிகள் தெளிப்பான்கள் மூலம் தெளித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். தனித்தனியாக தெளித்துக்கொள்வார்கள் என்று விட்டுவிட்டால் மற்றவர்கள், அதாவது பூச்சி மருந்து தெளித்து நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்பவர்கள் நிலத்திற்கும் அது தெளிக்காத நிலத்திலிருந்து பூச்சிகள் வந்து மேற் சொன்ன விவசாயிகளின் அதாவது மருந்து தெளித்துள்ள விவசாயிகளின் நிலங்களுக்கும் நோய் பரவ ஏது இருப்பதால் பொதுவாகத் தெளிப்பது நல்லமுறை என்று இது செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஒருசில விவசாயிகள் இதுகுறித்து குறை சொல்கிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் சிலர் எதிர்த்தாலும் கூட அங்கு தெளிப்பதை நிறுத்திவிட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு நல்ல முறையில் பயன் பட்டதால் இந்த ஆண்டு பெரும்பாலான ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்து ஒருமனதாக தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. கு. காமாட்சி : சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கருக்கு பூச்சி மருந்து தெளிக்க ஐந்து ரூபாய் செலவாகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் விமானம் மூலம் தெளிக்கும்போது ரூ. 13, ரூ. 14 என்று வசூல் செய்யப்படுகிறது.

[1971 ஜூலை 27]

விமானம் மூலம் தெளிப்பது நல்லதுதான். ஆகவே இந்த ஐந்து ரூபாய் போக பாக்கியுள்ளதை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: ஐந்து ரூபாய் கட்டணத்தை இப்போது நாம் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அதற்கு இப்போது நான்கு ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. விவசாயிகள் தனித்தனியாக ஆள்களை வைத்து அவர்களே மருந்து தெளிக்கும்போது ஒரு ஏக்கருக்கு ஐந்து ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகிறது. நல்ல விவசாயிகள் நான்கு தடவைகள் கூட தெளிப்பான் மூலம் தெளிப்பது உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்: விவசாயிகள் விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து அடிப்பது, அந்த விமானம் அரசுக்குச் சொந்தமானதா அல்லது தனியார் துறையைச் சேர்ந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இப்போது தனிப்பட்ட கம்பெனியார் மூலம் தெளிக்கப்பட்டு வருகிறது. தனியாக இந்த ஆண்டுதான், நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நமக்கு தனியாக விமானங்கள் வாங்கலாம் என்று இரண்டு விமானங்கள் வாங்குவதற்கு அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள். அது இந்த ஆண்டு வந்து சேரது. ஆகவே முன்போலவே வாடகை விமானம் மூலம் தெளிக்க உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. அ. இராசமாணிக்கம்: இந்த விமானம் மூலம் தெளிப்பது பயிர்களில் படுவதில்லை, அவர்கள் ஏதோ ஏமாற்று வேலை செய்கிறார்கள் என்று மக்கள் கருதுகிறார்கள். ஆகவே இதைப் பரிசீலனை செய்து நல்லபடியாக அடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: விமானம் மூலம் மருந்து தெளிக்கும்போது நிலத்தில் அவர்கள் ஆங்காங்கே கொடிகள் நட்டி சரியாக விழுகிறதா என்பதை பரிசோதனை செய்து பார்க்கிறார்கள். அப்படியில்லாவிட்டால் மறுமுறை தெளிக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இந்த மருந்து தெளிக்க வாங்கும் ஹெலிகாப்டர் விமானங்களில் மந்திரிகளும் சுற்றுப்பயணம் செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: உறுப்பினர் அவர்கள் விரும்பினால் கொடுக்கிறேன். ஆனால் அந்த விமானம் 'ஹனுமான்கள்' போல் இருக்காது, இது ஹெலிகாப்டர் விமானம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. கணேசன்: அம்மை நோய் வந்தால் அரசுச் செலவில் அது தடுக்கப்படுகிறது. அதேபோல் காலரா வந்தால் அதுவும் அரசுச் செலவில் அரசாங்க அதிகாரிகள் வந்து நோயைப் போக்குவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளுகிறார்கள். அதேபோல் பயிர்களுக்கு வரும் நோயையும் தீர்க்க அரசுத் துறையில் இந்த பூச்சிமருந்துகளைத் தெளிப்பதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: உயிர்களைக் காப்பாற்ற இலவசமாக அளிக்கப்படுகிறது. பயிர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு இப்போது இல்லை.

[1971 ஜூலை 27]

Salary for employees of State Transport Department

* 489 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) whether any section of the employees of the State Transport Department have not been paid the salary for January, February and March 1971; and

(b) if so, the reasons therefor?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: (அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

Madras-Tirupathy Bus Service

* 490 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state whether the State Transport Services have been affected in any way by the introduction of a fast-moving train between Madras City and Tirupathy?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: இல்லை.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்: திருப்பதிக்குச் செல்லும் எக்ஸ்ப்ரஸ் பஸ்களில் இப்போது நெரிசல் இருப்பதால் மேலும் இரண்டு பஸ்கள் விட அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: திருப்பதிக்கு அதிக பஸ்கள் விடுவதற்காக இப்போது ஆந்திர மாநிலத்தைச் சேர்ந்த போக்குவரத்து அமைச்சரோடு இதுபற்றி பேசி இங்கு எவ்வளவு மைல்கள் ஓடுகிறதோ அந்த அளவிற்கு பஸ்களை அதிகப்படுத்தி ஆந்திரப் பகுதியில் ஓட்டுவதற்கான ஒரு ஒப்பந்தம் இப்போது தயாராக இருக்கிறது. ஆகவே அதன் மூலம் அதிக பஸ்கள் விடும் வாய்ப்பிருக்கிறது.

ஓட்டுநர்களிடம் பேருந்துப்பொறுப்பை ஒப்படைத்தல்

* 491. வினா—திரு. ஏ. எம். இராஜா: மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

ஓட்டுநர் இருவரிடம் ஒவ்வொரு பேருந்தின் பொறுப்பும் ஒப்படைக்கப்படும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: வலவர்கள் இருவரின் பொறுப்பில் ஒரு பேருந்தை ஒப்படைக்கும் முறைமை தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையின் செயற்குறிப்பில் இருக்கிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: தலைவரவர்களே, தற்போது அரசாங்கப் பேருந்துகளில் ஒவ்வொரு நாளும் வெவ்வேறு டிரைவர்களை மாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு பஸ்ஸின் மேல் இருக்கும் பொறுப்பு குறைந்து விடுகிறது. என்னென்ன மாதிரி தவறு நடந்து இருக்கிறது என்று அடுத்த நாள் அவர்கள் பொறுப்பேற்காததால் கவனிக்காமல் விட்டு விடுகிறார்கள். அதோடு ஒரு வண்டியிலிருந்து இன்னொரு வண்டிக்கு ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் எடுத்துப் போடுகிறார்கள். ஆகவே, இவைகளை நீக்கும் வகையில்,

[1971 ஜூலை 27]

அந்த டிரைவர்கள் பொறுப்பாக செயல்படும் வகையில் ஒவ்வொரு டிரைவருக்கும் ஒரு பஸ் ஒப்படைப்பதன் மூலம் நல்லபடி அந்த நிர்வாகத்தை நடத்தலாம் என்பதை அரசு தெரிந்து கொண்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன கருத்தை ஒட்டித்தான் இரண்டு டிரைவர்களிடத்தில் ஒரு பஸ் ஒப்படைப்பது என்று அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தை பரிசீலித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. அதிலே ஒவ்வொரு ரூட்டுக்கும் ஒரு பஸ் இருக்கிறது. ஆகவே வேறு ரூட்டில் டிரைவர்கள் மாற்றம் செய்யும்பொழுது அந்த பஸ்களை வேறு ஒருவரிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. வண்டிகள் பழுதடைந்து விடும் போதும் டிரைவர்களை வேறு இடத்திற்கு மாற்றவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் முதல் கட்டமாக சென்னை மாற்காத்திலும், சன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் கிட்டத்தட்ட அரசு பஸ்களே அதிகமாக ஒடுவதால், அங்கே இருக்கும் டிரைவர்களுக்கு அவர்களுடைய சர்வீஸ் வரைக்கும், அவர்களுக்கே அந்த பஸ்வை ஒப்படைக்கும் திட்டத்தை அமுல் நடத்த அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, டிரைவர்களிடத்தில் பஸ்வை ஒப்படைக்கும் செயற்குறிப்பு இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பஸ்வை ஒப்படைத்தால் மட்டும் போதாது. அந்த பஸ்ஸுக்கு வேண்டிய ஸ்டெப்ளி, ஸ்பேனர்கள் முதலியவைகள் ஒப்படைத்தால்தான் நீண்ட தூரம் செல்லும் பஸ்களில் பழுது அடைந்து விட்டால் பழுது பார்க்க முடியும். இப்படிப்பட்ட கருவிகள் ஒப்படைப்பது பற்றி அரசின் செயற்குறிப்பில் உள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, நீண்ட தூரப் பேருந்துகளுக்கு இப்படிப்பட்ட கருவிகள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. 10 பஸ்ஸுக்கு ஒரு மெயின்டனன்ஸ் குரூப் என்று போட்டு, 10 பஸ்ஸுக்கான 20 டிரைவர்கள் என்ற வகையில் ஒரு குழு அமைப்பது என்று அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

கோயில் அறங்காவலர் நியமனத்தில் உச்சவரம்பு

* 492. வினா—**திரு. என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

கோயில்களுக்கு அறங்காவலர் நியமிப்பதில் உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தமிழ்நாடு 1959-ம் ஆண்டு இந்த சமய அறநிலையச் சட்டத்தின் 47-வது பிரிவின் கீழ் பட்டியல் படுத்தப்பட்ட நிறுவனங்கள் தொடர்பாக மூன்று பேர்களுக்கு குறையாமலும் ஐந்து பேர்களுக்கு மேற்படாமலும் அறங்காவலர் குழு ஒன்றை அமைக்க ஆணையாளர் தகுதிபடைத்த அதிகாரியாவார். 49-வது பிரிவின் கீழ் பட்டியல் படுத்தப்படாத நிறுவனங்கள் தொடர்பாக உதவி ஆணையாளர் மேற்கூறியவாறு அறங்காவலர் குழுவை அமைக்கலாம். அவர் ஒரேவொரு அறங்காவலரையும் நியமிக்கலாம். ஐந்து அறங்காவலர்கள் என்றும் வரையறை நியமன அறங்காவலருக்குப் பொருந்தும். இப்போதுள்ள விதித்துறையில் மாறுதல் ஏதும் செய்யக் கருதப்படவில்லை.

* மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கீழ்ப் பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனைச் செவிலியர் பணியாளர்களில் ஒருவராகிய செல்வி ஏ. வசந்தா ரத்தினபாய் என்பவரை அம்மருத்துவ மனையைச் சேர்ந்த ஆண் ஊழியர்கள் கை கால்களைக் கட்டி வன்முறையில் ஆம்புலன்ஸ் வண்டிக்குள் தள்ளி சென்னை மனநோய் மருத்துவமனைக்கு அனுப்பியதாக செவிலியர்கள் கேள்விப்பட்டதால் அவர்கள் கலக்கமடைந்தனர் என்று, உறையிட உதவி மருத்துவ அதிகாரியால் சென்னை, அரசினர் கீழ்ப்

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

பாக்கம் அரசினர் மருத்துவக் கல்லூரி—மருத்துவமனைத் தலைவருக்கு 10-7-1971 அன்று காலை சுமார் 7-30 மணிக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. மருத்துவ மனைத் தலைவர், மேட்ரன் அலுவலகத்திற்குச் சென்று செல்வி வசந்தா ரத்தினாபாய் அருகில் ஆண் ஊழியர்கள் எவருமில் என்பதை மேட்ரனிடமிருந்தும் தலைமைச் செவிலியரிடமிருந்தும் தெரிந்துக் கொண்டார். செல்வி வசந்தா ரத்தினாபாய் வண்டியில் ஏறிக்கொள்ளுமாறு மேட்ரனும், தலைமைச் செவிலியரும் நயமாகவேதான் கேட்டுக்கொண்டதாகவும், தெரிந்து கொண்டார். வண்டியின் பின் சென்ற சர்ட்டினும், ஆண் செவிலி உதவி யாளரும் தொலைவிலேயே சென்று கொண்டிருந்தனர். உறைவிட மருத்துவ அதிகாரி செவிலியர்களுக்கு நிலைமையை விளக்கி இதைச் சுமுகமாகத் தீர்த்து வைத்தார். செவிலியரும் வார்டுகளுக்குத் திரும்பினர்.

மருத்துவமனைத் தலைவரும், செவிலியர் பணியாளரை அழைத்து விசாரித்தார். ஆண் ஊழியர்கள் செல்வி வசந்தா ரத்தினாபாயிடம் முாட்டுத் தனமாக நடந்து கொண்டதாகத் தங்களுக்கு கூறப்பட்டது என்று செவிலியர் பணியாளர்கள் கூறினர். ஆனால் விசாரணை செய்ததன் பேரில் அவர்களில் எவரும் அந்த நிகழ்ச்சியைப் பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை. முறையாக முறையீடு செய்து கொள்வதே சரியான வழிமுறையாகும் என்றும், மேட்ரன் அலுவலகத்தின் முன்பு கூட்டங்கூடக்கூடாது என்றும் மருத்துவ மனைத் தலைவர் அவர்களுக்குக் கூறினர். அவர்கள் தங்கள் குறைகளை எழுதி விரிவான முறையீடு ஒன்றைத் தமக்குக் கொடுக்குமாறு அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு இது குறித்துத் தாம் நாட்டமூடன் பரிசீலித்து ஆவன செய்வதாக அவர்களுக்கு உறுதியும் அளித்தார். அவரவர் வேலைகளைச் சென்று கவனிக்குமாறு அவர்களை அவர் மேலும் கேட்டுக்கொண்டார். அவர்களும் அவ்வாறே செய்தனர்.

கீழ்ப்பாக்கம் உறைவிட மருத்துவ அதிகாரியும், உறைவிட உதவி மருத்துவ அதிகாரியும் செவிலியர் விடுதியில் 10-7-1971 அன்று பிற்பகலில் செவிலியர்களைச் சந்தித்துப் பேசி இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துவைத்தனர். பணியாளர் செவிலியரில் முதுநிலைப் பரீட்சிதிகளைத் தலைவர் 12-7-71 அன்று பிற்பகல் சந்தித்துப் பேசினார். செல்வி வசந்தா ரத்தினாபாய் முறையாக சிகிச்சையளிக்கப்படவேண்டுமென்றும் அவர்களது நலம் குறித்து மட்டுமே தாங்கள் கவலைப்படுவதாகவும் உண்மை நிலையைத் தாங்கள் அறிந்து கொண்டதால் மேற்கொண்டு விசாரணை எதுவும் தேவையில்லை என்றும் அவரிடம் அப்போது கூறினார்கள்.

இந்த நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு உண்மையாகவே காரணம், அதற்கு முன்னால் 3-4 திங்களுக்கு முன்னால் அவர்கள் மதுரையில் இருந்தபோது அந்த அம்மையார் மன நோய் காரணமாக பல்வேறு வகையில் நடந்துக் கொண்டு அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு மன நோய் சிகிச்சை அளிக்க மன நோய் மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பப்பட்டார். மருத்துவத் துறை மனநோய் பேராசிரியர் அவர்களை சோதித்து விட்டு, அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் மன நோய் “முரண் மூளை நோய்” என்றும் (Schizo-phrenia or split responsibility)

மருத்துவமனைக்கு அனுப்பப்பட்டதும் மருத்துவமனைப் பணியாளரிடையே ஏற்பட்டுள்ள அமைதியின்மையும்

1971 ஜூலை 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அப்படிப்பட்ட மனநோய் ஏற்பட்டு இருப்பதால் மருத்துவ மனையில் ஓரளவு சிகிச்சை அளிக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இப்படி அழைத்து சென்று இருக்கிறார்கள். இரண்டு மாதம் விடுமுறை பெற்று இருப்பதாக அறிகிறேன். விவரம் முழுவதும் வேண்டுமானாலும் படிக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, மருத்துவக் கல்லூரியில் பெண்கள் மத்தியில் எல்லோருக்கும் ஆத்திரம் ஏற்பட்டது என்ற விஷயத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அறிய விரும்பியது இந்த நர்ஸ் வசந்தா அவர்கள் மேட்ரன் போன்றவர்களின் முயற்சியால் தான் இந்த மென்டல் ஹாஸ்பிடலுக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள் என்றும், மென்டல் ஹாஸ்பிடல் அதிகாரிகள் அந்த நர்ஸுக்கு எந்த விதமான மூலக்கோளாறு இல்லை என்றும் சொன்னதாக நான் அறிகிறேன். இந்த நிலைமை மூலக்கோளாறுல் ஏற்பட்டதா அல்லது வேறு சில காரணங்களுக்காக ஏற்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தயவு செய்து மிகப்பெரிய பொறுப்பு உள்ள அங்கத்தினர் அவர்கள் இத்தகைய முறையில் சொல்வது சரியல்ல. எவ்வளவோ நர்ஸ்கள் இருக்கிறபோது ஒரு நர்ஸுக்கு மாத்திரம் இப்படிப்பட்ட பரிதாபகரமான நிலைமை ஏற்படுவதற்கு நான்கள் விடமாட்டோம். அதற்கான முழுக் காரணத்தையும் விவரத்தையும் சொல்கிறேன்.

சென்னை கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி—மருத்துவ மனைச் செவிலி செல்வி வசந்தா ரத்தினபாய், 31—1—70 வரை மதுரை அரசு எர்ஸ்கின் மருத்துவ மனையைச் சேர்ந்தவர். மதுரை அரசு எர்ஸ்கின் மருத்துவமனையில் இருந்தபோது 4—11—69 அன்று, அழுக்கடைந்த, அசுத்தமான நிகரடை அணிந்து செவிலியர் கண்காணிப்பாளர் அலுவலகத்தில் துழைந்து, இரவு அலுவல் பார்க்கமுடியாதா என்று உத்தரவுலில் நியிராகப் பேசினார். அப்போது இரண்டாம் நிலை செவிலியர் கண்காணிப்பாளரும், மருத்துவ மனையைச் சேர்ந்த கடைநிலை ஊழியர்கள் சிலரும் அங்கிருந்தனர். அடிக்கடி எச்சரிக்கை விடுத்தும், இவர் எப்போதும் அழுக்கடைந்த அசுத்தமான நிகரடையே அணிந்து வந்தார். செவிலியர் இல்லத்து விதிகளையும் இவர் மீறினார். இவர் எப்போதும் எதிர்த்துப் பேசுவார். கீழ்ப்படிவது கிடையாது. இவர் துடுக்குத்தனமாகப் பேசுவதோடு வேலையிலும் அசட்டையாக இருப்பவர். மேற்சொன்ன காரணங்களுக்காக, மதுரை அரசினர் எர்ஸ்கின் மருத்துவ மனைத் தலைவர் அவரிடம் விளக்கம் கேட்டார். செவிலியர் கண்காணிப்பாளரிடமிருந்து மூன்று தடவைகளில் இவர் விளக்கம் கேட்கும் குறிப்பாணையை வாங்கிக் கொள்ள மறுத்து விட்டார். ஒப்புறுதிப் பதிவு அஞ்சல் மூலமாக அவருக்கு விளக்கம் கேட்கும் குறிப்பாணை அனுப்பப்பட்டது. அந்த ஆணை அவரிடம் சேர்ப்பிக்கப்படாமல் “ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கப்பட்டதால் அனுப்பியவருக்குத் திருப்பப்பட்டது” என்று அஞ்சல் அலுவலக மேற் குறிப்புடன் தலைவரிடமே திரும்பி வந்தது. இவர் அரசினர் கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி—மருத்துவமனைக்கு மாற்றப்பட்டார். இவர், 10—2—1970 அன்று முற்பகல், கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவ கல்லூரி மருத்துவமனையில் பணி செய்ய வந்து சேர்ந்ததாக அறிவித்தார்.

மருத்துவமனைக்கு அனுப்பப்பட்டதும் மருத்துவமனைப் பணியாளரிடையே ஏற்பட்டுள்ள அமைதியின்மையும்

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. க. அன்பழகன்]

10—7—71 அன்று நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்தமட்டில் செல்வி வசந்தா ரத்தினபாய், சிலமாதங்களாகவே ஒழுங்காகவே நடந்துகொள்வதில்லை என்றும், ஆணைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை அல்லது குறிப்பாணைகளை வரங்கிக் கொள்வதில்லை அல்லது செவிலியர்க் கண்காணிப்பாளரைச் சந்திக்குமாறு பிறப்பிக்கப்படும் ஆணைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை என்றும் கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவமனைத் தலைவர் அறிவித்துள்ளார். மட்டு மீறிய மனக்கோளாறு காரணமாக அவர் அவ்வாறு நடந்துகொண்டிருக்கலாம் என்று தலைவர் கருதினர். மருத்துவக் கல்வி இயக்குநர் கட்டளைகளின்படி, மனநோய்ச் சிறப்புப் பேராசிரியர், செல்வி வசந்தா ரத்தினபாயைச் சோதித்துப் பார்க்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார். இந்தச் செவிலியர் நியமிக்கப்பட்ட வார்டில் அலுவல் அறையில் அவரது நடமாட்டங்களைக் கவனித்துப் பார்த்த பிறகு, செல்வி வசந்தா ரத்தினபாய், மனநோய் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப் படுவதற்குப் பொருத்தமானவரே என்று தாம் கருதுவதாக சிறப்புப் பேராசிரியர் கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவமனை செவிலியர் கண்காணிப்பாளரிடம் கூறி, அவரைச் சென்னை அரசினர் மனநோய் மருத்துவமனையில் சேர்ப்பதற்கு அவரது பெற்றோர்களிடம் அனுமதி பெறுமாறு கருத்துத் தெரிவித்தார். இவர் மூன் மூன்றோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் (schizo-phrenia) மருத்துவமனையிலேயே தங்கி உடனடியாக சிகிச்சை பெறுவது அவசியம் என்பதும் சிறப்புப் பேராசிரியரது கருத்தாகும்.

இதன்படி, மன்றா்குடியில் வசிப்பவரும் பணியாளர் செல்வி வசந்தா ரத்தினபாயின் தகப்பனாருமாகிய திரு. ஆரான் சாமுவேல், அவரது மகன் நலத்தைக் குறித்துத் தகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவோ, மனநோய் மருத்துவமனையில் மகனைச் சேர்ப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கவோ வேண்டுமென்று தந்திமூலம் அறிவிக்கப்பட்டார். கீழ்ப்பாக்கம் அரசினர் மனநோய் மருத்துவமனையில் தமது மகனைச் சேர்த்துவிட செல்வி வசந்தா ரத்தினபாயின் தகப்பனர் திரு. ஆரான் சாமுவேல் தந்திமூலம் தனது இசைவைத் தெரிவித்தார். இதற்கு மேலும் விவரங்கள் வேண்டுமானால் படிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இதற்குப் பிறகு தன் மகனை தகப்பனர் அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட மனக்கோளாறுகள் யாருக்கு இருந்தாலும், பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் முறையாகச் சிகிச்சை பெறும் இடத்திற்கு அனுப்புவதுதான் அவர்களுக்குச் செய்கிற உதவியாக ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான் அறியவிரும்புவது, இந்த அம்மையார் மேட்டான் போன்ற மேல் அதிகாரிகள் சொல்வதைக் கேட்காமல் கொஞ்சம் கடுமையாக நடந்துக் கொண்டார்கள் என்பதற்காக ஒரு பனிஷ்மெண்ட் போல் மெண்டல் ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பினார்கள் என்கிற தகவல் எனக்கு வந்திருக்கிறது. அது பற்றி ஏதாவது விசாரணையில் தெரிந்ததா என்பதைத் தான் அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விசாரிக்கச் சொன்னதன் காரணமாக மனநோய் மருத்துவமனைத் தலைவருக்கு நான் டெலிபோன் செய்து விசாரித்ததன் பேரில், அவர் அந்த நோய் உடையவராகத்தான் காணப்படுகிறார்கள் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்.

1971 ஜூலை 27]

(3) அறிவிப்புகள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவையில் அறிமுகம் செய்யவதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய பேரவையின் அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, இச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்கல்) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, 1971-ம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்கல்) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

(இ) தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு வேளாண்மை பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு வேளாண்மை பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

[1971 ஜூலை 27]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

(5) 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதி கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு—
தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 8-A—பால் வழங்கு திட்டங்கள்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 9-A 1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

கோரிக்கை எண் 8-A—பால் வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,07,86,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட வாரியாக பால் பண்ணைகள் பெரிய அளவில் ஆரம்பிக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க. “கோரிக்கை எண் 8-A—பால் வழங்கு திட்டங்கள்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,07,86,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்று பிரேரேபிக்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, பால் உற்பத்தி பெருக்கத்திற்கு மேய்ச்சல் காடுகளை விரிவுபடுத்துவதுபற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 8-A—பால் வழங்கு திட்டங்கள்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படவிருக்கும் ரூ. 4,07,86,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to point out the need to streamline the working of the Madhavaram Milk Project, I move the cut motion standing in my name, namely :—

“That the allotment of Rs. 4,07,86,800 under Demand No. 8-A—Milk Supply Schemes be reduced by Rs. 100”.

THIRU A. SUBRAMANIAM : Sir, to discuss the inadequacy of milk supply schemes, I move the cut motion standing in my name, namely :—

“That the allotment of Rs. 4,07,86,800 under Demand No. 8-A—Milk Supply Schemes be reduced by Rs. 100”.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :

கோரிக்கை எண் 9-A—1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 52,72,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”

1971 ஜூலை 27]

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, to discuss policy, I move the cut motion standing in my namely :—

“ That the allotment of Rs. 52,72,400 under Demand No. 9-A—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 be reduced by Rs. 100.”

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, to discuss the need of distribute temple and mutt lands to cultivators and cash supplied for temple worship, I move the cut motion standing in my name, namely :—

“ That the allotment of Rs. 52,72,400 under Demand No. 9-A—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 be reduced by Rs. 100.”

DR. H. V. HANDE: Sir, to discuss the need for the Government not to interfere with the manner and forms of worship by the devotees attending the various temples in our State, I move the cut motion standing in my name, namely :—

“ That the allotment of Rs. 52,72,400 under Demand No. 9-A—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 be reduced by Rs. 100.”

THIRU A. SUBRAMANIAM: Sir, to discuss the need to utilise the unused funds of temples for social welfare purposes, I move the cut motion standing in my name, namely :—

“ That the allotment of Rs. 52,72,400 under Demand No. 9-A—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 be reduced by Rs. 100.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்றைக்கு மானியக் கோரிக்கைமீது வாக்கெடுப்பு கடைபிடிநாள் ஆனபடியால், 155(3) விதிப்படி, பிற்பகல் ஒரு மணிக்கு விவாதம் முடிவுற்று வாக்கெடுப்பு நடைபெறும் என்பதை உறுப்பினர்களுக்கு நினைவுபடுத்துகிறேன். இரண்டு மானியங்களையும் ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்ளலாமா, அல்லது தனித் தனியாக எடுத்துக் கொள்ளலாமா? ஒன்றாகவே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, பால் பண்ணை வளர்ச்சித் துறை, 1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகம் ஆகியவை பற்றிய கொள்கை விளக்கங்கள் @ மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அவைகளின்மீது உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை வழங்கலாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAN: Mr. Speaker, Sir, I am confining my speech to the Hindu Religious Endowment Board.

@ பால் பண்ணை வளர்ச்சித்துறை பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு 84-88-ம் பக்கங்களில் இரண்டாம் இணைப்பாகவும், இந்து சமய அறநிலையச் சட்ட நிர்வாகம் பற்றிய குறிப்பு 88-93-ம் பக்கங்களில் மூன்றாம் இணைப்பாகவும், அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

[1971 ஜூலை 27]

[Thiru K. M. Subramanian]

Sir, to me the most important portfolios in any Government particularly in a developing and backward country are education and Hindu Religious Endowment Board. There is no need to lay stress on the importance of education which is very essential for all walks of life particularly at the present juncture. Religion has to pay a very important part in moulding the character of the people and I do not mean the Hindu religion at all. All religions are necessary.

Coming to the Hindu Religious Endowments Act, this Act was enacted for the purpose of having—according to the Note on the Demand—‘complete control over the temples in the matter of their administration so as to augment the income of the temples and prevent misuse of temple funds’.

The intention of the framers of this Act is not to interfere with the daily rituals of the temples and to see that the administration of temples goes on well and there is no swindling of funds and accounts are properly maintained according to the rules framed for the purpose.

Sir, it is well-known that we are just passing through very difficult times and now under the excuse of progress we are actually interfering with the rituals of the temples. Wherever we go wrong it is right that we should interfere but without any reason whatsoever just to satisfy certain ideals, if we are going to interfere with the rituals of temples, temples will become museums and gods in the temples will become statues.

Sir, I have travelled at least 28 times in my business capacity throughout the country and everywhere not only Tamil Nadu has been considered most famous for temple administration and religious worship but also Tamilians have been considered as the most cultured people. That is because thousands of temples exist in Tamil Nadu and the great religious philosophy that the Tamilians have imbibed.

Sir, temples in Tamil Nadu are not the properties of only Tamilians but they are also the properties of the people of the entire country. If we go to temples in Madurai or Palani or for that matter any temple, we will see more visitors from outside the State than local visitors. Also these temples observe national customs and not Tamilian customs. Even the Agama Sastra and the Pancharathva Sastra relating to temple worship originated from Tamil Nadu and then spread to other parts of the country. So, if we bring in any hasty legislation on the rituals or other forms of worship, I think there will be serious repercussions among the people.

(Thiru N. Veerasami in the Chair.)

Then it has been stated that there has been bad ministration of temples and I do not dispute it at all. Then a question has been asked with regard to the property including lands held by the temples. I say that if the Government want to take the

1971 ஜூலை 27]

[Thiru K. M. Subramaniam]

entire lands belonging to the temples, let them take them and pay the cash amount to the banks to be kept under a fixed deposit so that the proceeds from that deposit can be spent on the temples. Now the temple funds are being diverted for various purposes.

(Mr. Chairman sounded the gong)

I am speaking on a very important subject and other Members of my party are not going to speak on this subject. So, I request the Chairman to allow more time.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI): I will allow five more minutes.

THIRU K. M. SUBRAMANIAN: Thank you. I will not repeat one extra word.

Sir, only on 10th July the Chief Minister of Orissa had stated in Hyderabad that temple funds should not be diverted for non-Hindu purposes. It is a secular State and so the contributions made by the Hindus who form 83 per cent of the people should be safeguarded. I know some people may misunderstand me in this respect but facts are facts. The amount contributed by Hindus should be used for the Hindus only. Thiru Biswanath Das, Chief Minister of Orissa, it seems, has written letters to other Chief Ministers in this regard and I do not know whether our Chief Minister has received it. Perhaps in his reply the Hon. Minister may refer to it.

In this connection, I wish to point out the new arrangement made by the Kerala Government with regard to the administration of temples. They have formed a Devaswom Board consisting of five members, two of them from outside are elected by the legislators. I feel that our Government also should follow that example and the people who have faith in temple worship and rituals should be elected by the legislators of both the Houses. At least two members should be elected by the Madathipathis who have got a vital interest in the management of temples. I also suggest that among the members to be nominated, one of them may be Shri Sankaracharya of Kanchi Kamakoti Peedam who has got an abiding interest in the management of temples and rituals. Therefore I suggest that a Religious Endowments Board, an independent body, be set up to look after the affairs of temples. If they go wrong, there is always the Government to see that they are punished. Such an enactment may be made.

My suggestions are therefore as follows :--

(1) Not to interfere with temple management so far as rituals and worship are concerned.

(2) Make temple management in such a way that there is some reverence and divinity attached to it, so that temples will

[Thiru K. M. Subramaniam]

serve as centres for imparting religion, culture, morals, and other things that are necessary for a Nation.

(3) Hindu temple funds should not be diverted for other purposes.

In Kerala, Devaswom Board, an independent agency, is in charge of all temples. I have suggested an independent body like that in Tamil Nadu also so that it will be independent of Government. They will do what is required under Hindu religious settlements. If there is mismanagement in any temple, it must be put down immediately. These are not days when we can look upon anybody to mismanage any institution, nay any religious institution. Anyone who mismanages should be punished I know. I am sometimes dubbed as 'polibhaktha'. I think the Hon. Chief Minister does not mean any offence to me when I refer to such things. I am of course a 'polibhaktha' and not a 'bhaktha'. If I am a true 'bhaktha' I won't be here in this House but somewhere else, saying 'Loka Samastha Sukhino Bhavanthu'. viz., let the world be happy. I have not reached that stage. I am only making these suggestions so that the great name of Tamilian Hindu religious tradition may be maintained and that Tamilians will prove that they are better than any other race in India so far as culture, religion, power and discipline are concerned. Thank you, very much.

திரு. எம். செல்வராஜ் : தலைவரவர்களே, இன்று அறநிலையம் பற்றிக் கோரப்பட்டுள்ள மான்யத்தின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நமது தமிழக அரசு கடந்த நான்காண்டு காலமாக இத்துறையில் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து, பல விதத்தில் இத்துறையின் வருவாயைப் பெருக்கி மிகச் சிறப்பாக இத்துறையை நடத்திக்கொண்டு வருகின்றார்கள். கடந்த 22 ஆண்டு காலமாக ஒடாதிருந்த தேரை நமது அரசு வந்ததற்குப் பிறகுதான் பெரு முயற்சி எடுத்து அதை ஒட்டி வைத்தார்கள்.

இது மட்டும்தான் என்றால் பன்னெடுங்காலமாகப் பாழடைந்திருந்த கோவில்களையும் கோவில் கோபுரங்களையும் புதுப்பிப்பதற்கான திருப்பணிகளை ஏற்று வெற்றிகரமாகச் செய்திருக்கிறார்கள்.

இதைவிட மேலாக பல ஆண்டுகாலமாக எங்கே இருக்கிறது, யார் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்று தெரியாமல் இருந்த கோவில் நிலங்கள், சுமார் 65,000 ஏக்கர் நிலங்களில் அதற்கென தனி அதிகாரிகளை நியமித்து சுமார் 10,000 ஏக்கர் நிலங்களைக் கண்டுபிடித்து அவற்றை அறநிலையத்தின்கீழ் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். இப்படிப் பல முறைகளில் நிர்வாகத்தினைச் சீரும் சிறப்புமாகச் செய்துகொண்டு வரும் நேரத்தில் இன்னும் செய்யவேண்டியவை பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆண்டவன் முன்னால் அனைவரும் சமமே என்பதற்கு ஏற்ப ஜாதிபேதமின்றி அனைவருமே கோவில் அர்ச்சகர்களாக இருக்கலாம் என்று நமது அரசு கொண்டு வந்த ஏற்பாட்டை இன்று எதிர்க்கும் முறையில் நீதிமன்றத்திற்கு

1971 ஜூலை 27]

[திரு. எம். செல்வராஜ்]

எடுத்துச்சென்று ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பினர்தான் அர்ச்சகர்களாக இருக்கலாம் என்று கோரியிருக்கிறார்கள். அது நிதிமன்றத்தின் முன் இருக்கிறது.

அதுபோன்றே இந்துக்கள் அல்லாதவர்களும் கோவிலுக்குள் சென்று அங்குள்ள சிற்பங்களை தரிசிக்கலாம் என்று இருந்ததை எதிர்க்கும் வகையில் சிலர் நிதி மன்றத்திற்குச் சென்று இருக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் நீடிக்கத்தான் வேண்டுமா என்று அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல தமிழகத்தில்தான் கோவில்கள் மிகச் சிறப்பாக இருக்கின்றன என்பது உண்மைதான். மன்னர்கள் ஆண்ட காலத்திலே பெருமை மிக்க பல கோவில்களைக் கட்டித்தந்தார்கள் தமிழகத்திலே. ஆனால் அவற்றில் பலவற்றை மத்திய அரசு தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் மூலம் அப்படிப்பட்ட பல கோவில்களை அத்துறையின்கீழ் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். அவற்றை அவர்கள் பாதுமரிக்கின்றார்கள் என்றால் இல்லை. நாம் அவற்றை எடுத்துக்கொள்ளலாமா என்றால் அவற்றைத் தரவும் சம்மதிப்பதில்லை. பாழடைந்த அத்தகைய கோவில்களிலே காரை பூசுவதற்குக்கூட நமது அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லுகின்றார்கள். தஞ்சைக் கோவிலைக் கட்டிய ராஜராஜசோழன் சிலையை அக்கோவிலில் வைப்பதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி மறுத்துவிட்டது நமக்குத் தெரியும். இந்நிலை மாற வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலை நீடிக்கத்தான் வேண்டுமா என்று அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உள்ள செல்வங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கும்தான் மத்திய அரசு இருக்கிறதே தவிர அவற்றின் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு இடைஞ்சலாக இருப்பதற்கு இல்லை என்றே நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

மேலும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், கோவில்களுக்குள்ள நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று. பல கோவில்களில் பரம்பரை டிராஸ்டி என்ற முறையில் சட்டத்தின் துணைகொண்டு தாங்களே இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு பல்வேறு முறைகளில் கோவில் சொத்துக்களைப் பராமரிப்பதெதிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். இவற்றை மாற்றியமைப்பதற்கான வழி முறைகளை, சட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும். அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், கோவில் நிதியிலிருந்து வேறு எதற்கும் செலவிடக்கூடாது என்று. நமது அரசு வந்த பிறகு இத்துறையில் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கின்றார்கள். அதாவது கல்வித்துறையில் செலவிட்டிருக்கின்றார்கள். எங்கள் வட்டத்தில் உள்ள கொளியூர்ப்பர் கோவில் நிதியிலிருந்து ரூ. 3 லட்சம் எடுத்து அங்கே கலைக் கல்லூரி ஒன்றை நடத்தி வருகின்றார்கள். இதுபோன்றே பழனியில் ரூ. 30 லட்சம் செலவிலே ஒரு கல்லூரியை மிக நல்ல முறையிலே இத்துறையின்கீழ் நடத்திவருகின்றார்கள். இன்னும் யாத்திரிகர்களுக்குத் தனி விடுதிகள் கட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். திருச்செந்தூல் 96 விடுதிகள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடாகி கொண்டு வருகிறார்கள். திருச்செந்தூரில் 96 விடுதிகள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடாகி

[திரு. எம். செல்வராஜ்]

வேலைப்பளு அதிகமாகிக் கொண்டே வருவதால் இப்போது மாவட்டத்திற்கு ஒரு அலிஸ்டெண்டு கமிஷனர் என்று இருப்பதை மாவட்டத்திற்கு இரண்டு அலிஸ்டெண்டு கமிஷனர்களை நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் எங்கள் வட்டத்திலுள்ள கொள்ளுச்சியப்பர் கோவில் நிதியிலிருந்து மகரீர் கல்லூரி ஒன்றினைக் கட்ட வேண்டும் என்று அறங்காவலர்கள் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கின்றார்கள். இதை அரசு பரிசீலித்து இதை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இப்படி மிக நல்ல முறையில் செயல்பட்டுவரும் இத்துறையையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டுவதோடு இன்னும் ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கோவில் நிலங்களைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டவர்கள் பன்னெடுங்காலமாக ஒரே அளவியை மிகக்குறைந்த அளவினைக் கொடுத்துவருகின்றார்கள். இதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமானால் அவர்கள் சட்டத்தின் உதவியை நாடுகின்றார்கள். எனவே இதை ஏற்றுவதற்கான வழிமுறையை அரசு செய்து தந்தால் கோவில்களின் நிதி மேலும் பெருகும். எனவே அதற்கான நடைமுறைகளை அரசு வகுத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இம்மான்யக் கோரிக்கையை வரவேற்று அமருகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, இப்போது சபையின் முன்னுள்ள இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசவேண்டியிருப்பதால், முதலில் பால் வழங்குதலுறை சம்பந்தமாக இரண்டொரு முக்கியமான கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று நாட்டு மக்கள் போஷாக்கு இல்லாதவர்களாக இருப்பதால் அவர்களை மிக எளிய முறையில் அவர்களைப் பலமுள்ளவர்களாக ஆக்குவதற்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய பாலை வழங்குவது கடமை என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளிலும் இதைச் செயல்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சத்தான சத்தான பால் கொடுக்க வேண்டுமானால் பசுவிற்கு சத்துள்ள தீவனம் கொடுப்பது அவசியம். எனவே சத்துள்ள தீவனத்தைத் தருவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். வருங்காலத்தில் மக்கள் திடசாஸிகளாகவும் அறிவாளிகளாகவும் இருக்கவேண்டியது அவசியமாதலால் இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

இத்துறையை ஏன் வெடரினரி இலாகாவோடு சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடாது, இது ஏன் தனித் துறையாக இருக்க வேண்டும், இந்த மூன்று துறைகளையும் ஒரே அமைச்சரின் கீழ் கொண்டுவந்தால் பொருத்தமாக இருக்குமா என்று யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கோவில்களுக்கு வருகிறேன். கோயில்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை அதற்கென்று ஒரு தனி இலாக்கா இருக்கவேண்டியது அவசியம், அது பற்றி சட்டசபையில் பேச வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருப்பதில் இருந்தே அத்துறையில் அரசு தலையிடக் கூடாது என்பது பொருத்தமற்றதாகிறது. இன்று இருக்கக்கூடிய அரசு மாத்திரம் அல்ல—வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்தே இதற்கென்று ஒரு தனித்துறை இருந்திருக்கிறது என்றால் கோயில் நிர்வாகம் திறம்பட இருக்க வேண்டும், அதில் உள்ள குறைபாடுகள் களையப்

1971 ஜூலை 27]

[திரு. மணலி கந்தசாமி]

படவேண்டும் என்பதுதான்—இந்த நிலையில் கோயில் நிர்வாகத்தில் தலையிடக் கூடாது என்பது சரியல்ல. பெரும்பான்மையான கோயில் நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை. நான் உண்மையான பக்தர்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் தெய்வத்தை வழிபடுவதற்கு ஆட்சேபணையில்லை. உண்மையான பக்தர்கள் தெய்வத்தை வழிபடுவதற்கு முடியாமல் தலையிடுவது என்பதும் சரியல்ல.

ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சினை பணம் படைத்த கோயில்களில், அதிகமான நிலச் சொத்துப் படைத்த இடங்களில் எந்த அளவுக்குத் தவறான காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை அரசு கண்டறிந்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்தாகவேண்டும். பத்தாயிரத்திற்கு மேல் வருமானம் உள்ள கோயில்கள் 661 இருக்கின்றன. ஆயிரம் முதல் பத்தாயிரம் வரை வருமானம் உள்ள கோயில்கள் 4,583 இருக்கின்றன என்றால் இவை எந்த நோக்கத்திற்காக இருக்கின்றனவோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற வழிவகை செய்தாகவேண்டும். அந்தப் பொதுப்பு அரசுக்கும் இருக்கிறது, சமுதாயத்திற்கும் இருக்கிறது. பலர் பலவிதமாக கோயில் சொத்துக்களைச் சூறையாடிக்கொண்டிருக்கிறபோது பழையகால ஆகமங்களைப்பற்றிப் பேசிப் பயன் இல்லை. அரசு தலையிட்டு நடக்கிற அட்டோழியங்கள் தடுக்கப்பட்டே ஆகவேண்டும்.

கோயில் நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்த நிலங்கள் நியாயமான ரூபத்தைக்கு விடப்படவேண்டும். அதில் கிடைக்கிற வருமானத்தைக்கொண்டு நியாயமான பூசைகள் நடைபெறுவதற்கு வழிவகை செய்தாக வேண்டும். அதற்குமேல் பணம் இருந்தால் அதைக்கொண்டு பள்ளிக்கூடம் வைப்பது, வைத்திய வசதி செய்துகொடுப்பது, கலாசார பண்பாட்டை வளர்ப்பதற்குச் செலவிடுவது ஆகிய நற்பணிகளில் செலவிடுவதுதான் சமுதாயத்திற்கும், கடவுளுக்கும் செய்கிற நல்ல தொண்டாகும். இது எந்த மதத்திற்கும், எந்தக் கடவுளுக்குமே புறம்பானது அல்ல.

அதேசமயம் அரசு கோயில் நிலங்களைச் சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு எந்த விதமான ஆபத்தும் ஏற்படாது சாகவத சாகுபடி உரிமையை வழங்க வேண்டும். எனக்குத் தெரியும் சேத்துரில் தேவஸ்தானத்தில் 52 ஏக்கரா அரசாங்க விதைப்பண்ணைக்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஒரு 52 ஏக்கராவை விவசாயிகள் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். அங்குள்ள தர்மகர்த்தர்கள் இந்த 52 ஏக்கராவையும் சர்க்கார் விதைப்பண்ணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்கிறார்கள். அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வது முக்கியமல்ல. இந்த நிலத்தில் இன்றையதினம் சாகுபடி செய்து வருகிறவர்கள் வெளியேற்றப்படவேண்டும் என்பதுதான் அவர்களது எண்ணம். இதுபோன்ற தவறான எண்ணங்களுக்கு அரசு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. கோயில் நிலங்களில் சாகுபடி செய்கிறவர்களிடம் இருந்து ஒழுங்காக ரூபத்தை வசூலிக்கப்பட்டும். ஆனால் அந்த நிலத்தை அந்த விவசாயிகளிடமே சாகவத ரூபத்தைக்கு விடவேண்டும்.

மேலும் கோயில்களில் நடக்கும் வீண் ஆடம்பரச் செலவுகள் குறைக்கப்பட வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. குடும்பங்களிலேயே ஆடம்பரச் செலவைக் குறைத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டோம். இரண்டு கல்யாணம் பண்ண வேண்டுமா,

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. மணலி கந்தசாமி]

தூக்கிக்கொண்டு தெரு சுற்றி வரவேண்டுமா, இதை எல்லாம் நிறுத்துவதில் என்ன தப்பு? இன்றைக்கு மதத்தின் அடிப்படையில் நமது கோயில்களில் பக்தி உறை ஏற்றுவதாக இருக்கிறதே தவிர—உண்மையாக அமைதியாக தெய்வத்தை வழிபட வாய்ப்பில்லை. உடுக்கடிப்பதும், கோவிர்தா போடுவதும், சாமி ஆடுவதும் அவசியம்தானா? பக்தர்கள் இதைச் சிந்தித்து நிறுத்த முயல வேண்டும்.

அடுத்து, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் கோயில் தர்மகர்த்தர்களாக வரக் கூடாது. இவ்வளவு உயர்ந்த நிலையில் இருந்துகொண்டுள்ள நாம் கோயில் பஞ்சாயத்துகளில் தலையிடுவது, உள்ளே துழைவது என்பது எல்லாம் நமக்கே குறைவானது. ஆகவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையாரும் அதில் துழைந்து இழுக்கைத் தேடிவிடக்கூடாது என்றும் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

மேலும் ஆலயங்களில் பொன்னாக, வெள்ளியாக—இதுபோன்ற உலோகங்களாக அளிக்கப்படுகிற காணிக்கைகள் எல்லாம் மார்க்கெட்டில் விற்பதைத் தடுத்து, அவை நமக்கு அந்நியச் செலாவணியைத் தேடித் தருவதனால் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முடிவாக கோயில் நிலங்கள் எல்லாம் நியாயமாக நிரந்தரக் குத்தகைக்கு விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டு, அதில் வருகிற வருமானத்தைக் கொண்டு கோயில் பூஜைக்கு நியாயமாகச் செலவிட்டு, மற்றதைச் சமுதாயப் பணிகளுக்குத் திருப்பவேண்டும் என்று தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அறநிலைய மானியக் கோரிக்கையின்மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். சாதாரணமாக மக்கள் கோயிலை நாடிச் செல்வதே உள்ளத் தூய்மை பெறுவதற்காகத்தான். அப்படி இருக்கிற நேரத்தில் இன்றையதினம் பல கோயில்கள் புறத்தூய்மையற்றதாக இருக்கிறது. புறத்தூய்மையற்ற நிலையில் அகத்தூய்மை ஏற்படுவது சற்றுக் கடினம். ஆகவே கோயில்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் துப்புரவாக இருக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

இன்றையதினம் 5½ கோடி அளவுக்கு கோயில் வருமானம் இருக்கிறது. சரியான முறையில் கண்காணிக்கப்பட்டால் இந்த வருமானம் இன்னும் பல கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கும். பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கரா கோயில் நிலங்கள் எல்லாம் இன்னும் தனிப்பட்டவர்கள் கையில் இருக்கிறது. அந்த நிலங்களைக் கண்டுபிடித்து கோயில் நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டுவந்தாக வேண்டும். அதுபோல பல கோயில்களுக்கு பொன் ஆபரணங்களாகவும், பட்டுப் புடவைகளாகவும் அளிக்கப்படுகிற காணிக்கைகளுக்கு எல்லாம் ரசீது போடுவதில்லை. அவற்றைக் கோயில் கணக்கில் கொண்டுவராது தனிப்பட்டவர்களிடம் சேர்ந்து விடுகிறது. இதை எல்லாம் நல்ல முறையில் சிறப்பாகக் கண்காணிக்கவேண்டும். இதுபோல எனக்குத் தெரிந்த ஒரு சில கோயில்களில் கூட ரசீது போட்டு பல காணிக்கைகளைக் கோயில் கணக்கில் கொண்டு வருவதில்லை. மக்கள் அளிக்கிற காணிக்கைகள் எல்லாம் ரசீது போடப்பட்டு கோயில் கணக்கில் வர ஆவன செய்யவேண்டும்.

1971 ஜூலை 27]

[டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்]

குறிப்பாக, திருவிழாக் காலங்களிலே கோயில்களிலேயும், சுற்றுப் புறங்களிலேயும் தாய்மை இருக்க வேண்டும். சுகாதார ஏற்பாடுகள் சிறப்பான முறையில் செய்யப்பட வேண்டும். நமது கோயில்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் ஆற்றங்கரைகளின் ஓரத்திலும், வாய்க்கால்களின் ஓரத்திலும்தான் அமைந் திருக்கின்றன. திருவிழாக் காலங்களில் லட்சக்கணக்கான மக்கள் அங்கு செல்கின்ற காரணத்தால் சிறப்பான சுகாதார வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, அந்த மக்களை தொத்து நோய்களிலிருந்து பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால், தொத்து நோய்கள் ஏற்பட வழிவகை பிறக்கும். ஆகவே, சுகாதார அதிகாரிகளுடன் தொடர்புகொண்டு அங்கு வருகின்ற மக்களுக்கு நல்ல குடிதண்ணீர் கிடைக்கவும், மற்ற சுகாதார வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவும் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் கோயில்களிலே நல்ல வரும்படி இருக்கிறது. இப்படி வருகின்ற வரும்படியை பல ஆடம்பரமான வழிகளில் செலவு செய்து விடுகிறார்கள். இந்த ஆடம்பரச் செலவுகளைத் தவிர்த்து, அவற்றை நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். அதிகமான வருமானத்தைக் கொண்டு நிறைய கல்விக் கடங்களைத் திறப்பதிலும், திருமண மண்டபத்தைக் கட்டி பராமரிப்பதிலும் செலவு செய்யலாம். இப்படி கல்விக்கடங்களை ஏற்படுத்துவதையும், திருமண மண்டபம் கட்டுவதையும் சட்டபூர்வமாகவே செய்துவிட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோயில்களோடு இணைக்கப்பட்ட திருமண மண்டபத்தை எளிய வாடகைக்கு ஏழை, எளிய மக்களுக்குக் கொடுத்து உதவி செய்யலாம். இதற்கு வேண்டிய காரியங்களில் அறக்கட்டளைத் துறை கவனம் செலுத்த வேண்டும். மேலும், வருமானம் அதிகமாக இருக்கும் இடங்களில் வைத்திய வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கலாம். இவற்றையெல்லாம் சிறப்புற அறநிலையத் துறை செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பால் சத்துள்ள உணவு என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. ஆனால் பால் இன்னும் மக்களுக்குக் கிடைக்காத பொருளாகவே இருக்கிறது. பாலில் தண்ணீர் கலப்படம் சகஜமாக இருக்கிறது. தண்ணீர் கலக்காத பால் கிடைப்பதில்லை. தண்ணீர் கலப்படம் செய்யப்படாத முறையைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். சென்னையிலும், மதுரையிலும் மட்டும் பால் வழங்கும் திட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் ஒரு பால் பண்ணை என்ற அளவிலே ஏற்படுத்தி, புரதச் சத்து நிறைந்துள்ள பால் எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்வதற்கு அதிகமான அளவில் செலவானாலும் மக்களின் நலனை முன்னிட்டு இதை ஏற்படுத்துவது அவசியம். குழந்தைகளுக்குப் பாலைவிடச் சிறந்த உணவு இல்லையென்ற காரணத்தால் பால் அதிகமான அளவில் வழங்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பால் வழங்கு திட்டங்கள் குறித்த மானியத்தை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற முகத்தான் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

[1971 ஜூலை 17]

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

நல்ல விதைகள் நல்ல நூற்றாக ஆக முடியும், நல்ல நூற்றுதான் நல்ல பயிராக ஆக முடியும், நல்ல பயிர்தான் நல்ல மகசூல்தர முடியும். இப்படி நாட்டின் எதிர்காலம் நல்லபடியாக விளங்க வேண்டுமானால், விரிய விதைகளாக, நூற்றுகளாக, பயிர்களாக இருக்கிற குழந்தைகள் வளம் உள்ளவர்களாக இருந்தால்தான் எதிர்காலத்தில் வீரர்கள், அறிஞர்கள், கலைஞர்கள், நாவலர்கள் இப்படிப்பட்ட பேராசிரியர்களாக எல்லாம் தோன்ற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குழந்தைகள் எல்லாம் வளமாக இருக்க வேண்டுமென்கிற அக்கறை கொள்கிற நேரத்தில், பால் பற்றாக்குறை இருப்பதை ஒழிப்பதற்காக அரசு எடுத்து வருகின்ற முயற்சிகளைப் பாராட்டுகிறேன்.

இன்றைக்குக் குழந்தைகளுக்குப் பால் இல்லாத நிலைமையில், வெளிநாடுகளிலிருந்து பாலைக்கூட பரிசாக வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்ற அரசு சிறப்பான திட்டங்கள் தீட்ட வேண்டும். குறிப்பாக தங்களுடைய குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுப்பதற்குக்கூட பால் இல்லாத வறட்சித்தன்மை இந்த நாட்டுத் தாய்மார்களிடத்தில் இருக்கிறது. அப்படிப் பால் கொடுக்கும் சக்தியுடைய தாய்மார்களும் தங்கள் குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுப்பதில்லை. குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுப்பது அநாகரிகம் என்றும், பால் கொடுத்தால் உடல் அழகு கெட்டுவிடுகிறது என்கிற காரணத்தாலும் குழந்தைகளுக்குப் பசும்பாலையும் மற்ற புட்டிப்பால்களையும் கொடுக்கிறார்கள். பொதுவாக குழந்தைகளுக்கு நல்ல பால் கிடைப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் குழந்தைகளை வளர்க்க வேண்டிய நிலையில் நாடு இருக்கிறது. இதனால் குழந்தைகள் நாளடைவில் சோகை பிடித்தவர்களாகவும், சோனியர்களாகவும் ஆகிவிடுகிறார்கள்.

நல்ல பால் கிடைக்கவேண்டுமென்றால், நல்ல காட்டு வளம் இருக்க வேண்டும். மாடுகள் மேய்வதற்கு மேய்ச்சல் புல்வெளிகள் இருக்க வேண்டும். நல்ல கால்நடைவளம் இருக்க வேண்டும். நல்ல கால்நடைகளை வளர்க்க அரசு ஆவன செய்யவேண்டும். பாலைப்பற்றி எத்தனையோ நகைச்சுவை நிகழ்ச்சிகள் உள்ளன. காளமேகப் புலவர் மோரைப் பற்றிய பாடலில்,

“கார் என்று பேர் படைத்தாய் கானகத்து உறும்போது

நீர் என்று பேர் படைத்தார் நீர்நிலத்தில் வந்ததன்பின்

பால் என்று பேர் படைத்தாய் பட்டணத்தில் வந்ததன்பின்”

என்று சொல்லியிருப்பது இந்தக் காலத்திற்குப் பொருந்துவதாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பால் பற்றி, உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சட்டமன்ற விடுதிக்கு வந்தால் அங்கே இருப்பது பாலா, நீரா என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியாத அளவுக்குப் பாலின் தரம் அமைந்திருக்கிறது. பாலில் ஏராளமான அளவில் நீரைக் கலந்துவிடுகிறார்கள். கொஞ்சம் மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு பால் விற்பவர்கள் நடக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

தனிப்பட்டோர் கடைகளை நடத்தி, பால் சப்ளை செய்வதோடு, அரசு தயாரிக்கின்ற பாலிலே சத்து நிறைந்த அளவிலே பால் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளில் அக்கறை செலுத்தி,

1971 ஜூலை 27]

[திரு கே. எ. வஹாப்]

இந்த நாட்டிலேயுள்ள ஏழை, எளிய மக்கள் நலம் பெறுவதற்காக ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாதவரத்திலுள்ள பால்பண்ணையில் வேலைசெய்கின்ற 500 பேருக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் 20 ரூபாய்தான் வழங்கப்படுகிறது என்று தெரிகிறது. அவர்களுடைய சம்பள விசிதத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றிகூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை வலியுறுத்தி, ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலாவது பால் வழங்குவதைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில், “பால்வளத் துறையின் தலையாய பணி இத்துறையைச் சேர்ந்த சென்னையிலும், மதுரையிலும் நிறுவப்பட்டுள்ள பால் வழங்குத் திட்டங்கள் இரண்டினையும் செவ்விய முறையில் நடத்துவதேயாகும். சென்னை, மதுரை மாநகர மக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதே இவற்றின் நோக்கமாகும்” என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த நோக்கத்தையே மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப் போல், பால் என்பது எல்லா மக்களுக்கும், குறிப்பாக குழந்தைகளுக்கும் தேவையான உணவுப் பொருள். இந்த நாட்டு மக்களுடைய உடல்வளத்திற்கு இது இன்றியமையாதது என்பதாகும். ஏனைய நாடுகளில் எல்லாம் பால் சப்ளைவைப் பொறுத்தவரையில், எல்லா மக்களுக்கும் உடல் நலத்திற்காகக் கிடைக்கும்படிச் செய்வதற்கு வேண்டியதைச் செய்கிறார்கள். அதற்கேற்ற வகையில் நம்முடைய அரசு மதுரை, சென்னை இரண்டு நகரங்களில் மட்டும் இருப்பவர்கள் “பேறு பெற்றவர்கள்” என்று இல்லாமல் எல்லா மக்களுக்கும் குறிப்பாக குழந்தைகளுக்கு நல்ல பால் தேவையான அளவு கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கோளாக வைத்துக்கொண்டு திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது இந்த பட்ஜெட்டிலேகூட குறைவாகப் பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அடிவிரூத்தித் திட்டத்திற்கு 5 கோடியே 34 லட்சம் ரூபாய் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். முதல் மூன்று ஆண்டுக்கு 160 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மீதியிருக்கும் 374 லட்சம் ரூபாயை இரண்டு ஆண்டுகளில் செலவிட வேண்டும். பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்கியதே குறைவு. அப்படி ஒதுக்கிய பணத்திலே செலவு செய்வது இன்னும் குறைவாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, பால்வழங்கு திட்டத்திற்கு மொத்தம் பட்ஜெட்டில் 4.7 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 1970-71-ல் 80 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 14 லட்சம் ரூபாய்தான் கூடுதலாயிருக்கிறது. பால்வழங்குவதை முக்கியமான குறிக்கோளாக கொண்டு அதிகமான பணம் ஒதுக்கி நல்ல பால், தரமான பால் கிடைக்க, அதுவும் தமிழகம் முழுவதற்கும் கிடைக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

மாவட்டத்திற்கு ஒருபால் பண்ணையாவது ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போது தான் இந்தத் திட்டத்தை ஒழுங்குறச் செய்ய முடியும். விஞ்ஞான முறைகள் எல்லாம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைப் பயன்படுத்தி விரைவில் பால் தேவை பூர்த்தியடைய வழி செய்ய வேண்டும்.

இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது பால் வழங்கு சொசைட்டிகள் 1,261 செயல்படுகின்றன என்றும், 1,298 சங்கங்கள் இயங்காமலும் இருக்கின்ற வென்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பாதிக்குமேல் சங்கங்கள் ஏன் இயங்காமல் இருக்கின்றனவென்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய வேண்டும். அவைகள் இயங்க வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கோயில்களைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, கோயில் நிலங்களுக்கு உச்சவரம்பு சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலங்களில் பாடுபடுகின்ற விவசாயிகள் மட்டும் என்ன பாவம் செய்தார்கள் என்று புரியவில்லை. வசதியற்ற கோயில்களைப் பராமரிக்கின்ற பொறுப்புகளை அரசாங்கம் ஏற்று, இந்த ஆண்டு 4 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கும்போது, பல கோயில்களுக்கு அதிகமான சொத்து சேர்த்திருக்கும் நிலையில் கோயில் நிலங்கள் எல்லாம் ஏன் வைத்திருக்க வேண்டும்? உச்சவரம்பு சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாது. ஆகவே, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லி, கோயில் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு இருப்பதை நீக்கி, உபரி நிலங்களை விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து தர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஏராளமான நிலங்கள் சிலரால் பதுக்கப்பட்டிருந்தது இப்போது 10 ஆயிரம் ஏக்கர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைத் திரும்பப் பெறுவதற்கான நிலைமை அதில் காணவில்லை. அவற்றை உடனடியாகக் கண்டுபிடித்து, திரும்பப் பெறவேண்டும். ஏற்கெனவே விழுங்கியதைக் கறப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கோயில்களின் உபரி சொத்துக்களை கல்வி போன்ற பணிகளுக்குச் செலவிட வேண்டும். மேலும், அங்கலூனமாக உள்ள பிள்ளைகளுக்குத் தொழில் பயிற்சியளிக்கவும், அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்காகவும் அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு வகை செய்தால் மிகவும் சிறப்பாக இருக்கும். தமிழகத்தின் பண்டைய கிராமிய இசைக்கலைகளை வளர்ப்பதற்கும் இதைப் பயன்படுத்தலாம்.

அடுத்தபடியாக, யுனஸ்கோ உதவிபெற்று சில கோயில்களை பூரீங்கம் கோயில், வரதராஜர் கோயில் இவைகளையெல்லாம் சீர்படுத்தத் திட்டமிட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதிலே பேரூர் கோயிலையும்—அந்தக் கோயில் பெருமைபெற்றது, பாடல் பெற்றது—சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரே ஒரு கருத்தைமட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒலி-ஒளி அமைப்புப்பற்றி அண்மையிலே செய்திகளைப் பார்த்தேன். இத்தாலியிலே ரோம் நகரத்திலே தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள் கோயில்களில் ஒலி-ஒளி அமைப்பு வைக்கப்படுவதன்மூலம் அவற்றிற்கு அபாயம் ஏற்படுகிறது என்று கண்டுபிடித்து இருப்பதாகச் செய்தியைப் பார்த்தேன். அமைச்சர் அவர்களும் பார்த்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

1971 ஜூலை 27]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

இந்த ஒலி-ஒலி அமைப்பை மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலிலே அமைப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படிச் செய்யப்படுவதால் அங்கேயிருக்கின்ற சிற்பங்களுக்கு ஆபத்துவந்துவிடுமா என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின்முன்னுள்ள அறநிலையப் பாதுகாப்பு மானியக்கோரிக்கையின்மீது சில வார்த்தைகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பத்தாயிரம் அறநிலையங்களை ஒரு தனித் துறையின்கீழ் மிகச் சிறப்பாகவும், சீரோடும் நடத்தி வருகின்ற இந்தத் துறையினுடைய அமைச்சர் அவர்களையும் அந்தத் துறையைச் சிறப்பாக நிர்வகித்து வருகின்ற ஆணையர் அவர்களையும் இந்த நேரத்தில் நிச்சயமாகப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

ரூபாய் ஐந்து கோடியே ஐம்பத்தோரு லட்சத்து அறுகத்தைந்நாயிரத்து நானூற்று பத்தொன்பது ரூபாயை வருவாயாகப் பெற்றிருக்கின்ற அறநிலையங்களில் நமது அரசு நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கிக் கோயில் பணத்தை நல்ல முறையிலே செலவிடுவதற்கான நல்ல திட்டங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு நாம் நன்றிக்கடன் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நூற்றி ஐம்பத்தாறு மடங்களும் 9,032 கோயில்களும் 832 அறக்கட்டளைகளும் அதிலே சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன. இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே பரம்பரை அர்ச்சகர் முறையை மாற்றியமைப்பதற்காக அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற நல்ல நடவடிக்கைகளைச் சுட்டிக்காட்டி அதற்கான எதிர்ப்பு வழக்குகள் நீதிமன்றங்களிலே இருப்பதையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இத்தகைய இடைபூறுகள் நேரிட்டாலும் பரம்பரை அர்ச்சகர் முறையை ஒழித்து குறிப்பிட்ட வகுப்பினர்தான் இதிலே கோலோச்சிக் கொண்டிருக்க முடியும் என்ற நிலைமையை மாற்றி எல்லோருக்கும் சம வாய்ப்பு இருக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அறநிலையத் துறையின்மூலமாகக் கோயில்கள், மடங்கள் இவற்றில் யாத்ரீகர்கள் விடுதிகளையும் திருமண மண்டபங்களையும் சிறப்பாக அமைக்கப்பட இருப்பதாகத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. திருமண மண்டபங்கள் அமைக்கப்படும்பொழுது ஏழை எளிய மக்கள் அதிகமாக உள்ள பகுதிகளிலே திருமண மண்டபங்களை அதிகமாக உருவாக்கித்தர இந்தத் துறையினர் அதிகமாகச் சிரத்தை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாயூரம் திருவழுந்தூர் பரிமளாங்கநாதர் தேவஸ்தானம். அங்கே ஒரு திருமண மண்டபம் கட்டப்படவேண்டுமென்ற முயற்சி 5 ஆண்டுகள், 6 ஆண்டுகளாக எடுக்கப்பட்டும் நிறைவேற்றப்படாத நிலைமையில் இருக்கின்றது. எனவே அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோயில்கள், மடங்களின் நிலங்களை அரசு மேற்கொள்ளுகின்ற அடிப்படையிலே அவற்றிலே தற்போது உழுதுபயிரிடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு அவற்றையெல்லாம் உரிமையாக்கித் தருவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று பல உறுப்பினர்கள் இங்கே எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். கோயில், மடங்களின் நிலங்கள் எந்த அளவுக்கு அதிகமாக பிளாமி வகையிலே செயல்பட்டு வருகிறது என்று இங்கே பல நேரங்களிலே நான் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன் என்றாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் இங்கே பேசும்

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. என். கிட்டப்பா]

பொழுது சுட்டிக்காட்டியதைப்போல் ஏராளமான நிலங்களை வைத்திருக்கிற அவற்றிலே நியாயமான தேவைபோக எஞ்சியவற்றினை தற்போது உழுது பயிரிடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு 35 ஆண்டுகள், 50 ஆண்டுகள் என்ற காலக் கணக்கில் உரிமைபாக்கித்தர நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட நிலங்களிலே உழுதுபயிரிட்டு வருகின்ற பல ஆயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் பல ஆண்டுகளாகக் குத்தகையாக்கி செலுத்த முடியாத நிலைமையில் இருப்பதை நம்முடைய அரசு உணர்ந்து பார்த்து அத்தகைய பாக்கிகளை முழுமைபாக்கவேண்டும் அல்லது ஒரு கணிசமான அளவுக் கேளும் தள்ளுபடி செய்து கொடுத்து அதற்காகச் சட்டத்தில் இடம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தெய்விகப் போகை மாயூரத்தின் பழம்பெயராகிய மயிலாடு துறை என்ற பெயரை மாயூரத்திற்கு வைக்கவேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்துவருகிறது. அது இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. எனவே மாயூரத்திற்கு அதனுடைய பழம்பெரும் பெயராகிய மயிலாடு துறை என்ற பெயரை வழங் குவதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. பி. வெங்கடசாமி தெலுங்கில் பேசினார்.

MR. DEPUTY SPEAKER: Why don't you speak in English? We are not against Telugu. Personally we are not against Telugu. But by your speaking in Telugu, the purpose is not served.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அன்றைக்கே அவையினுடைய முன்னவர் அவர்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களிடத் திலே தெரிவித்துள்ளார்கள். முதல் நடவடிக்கை இருப்பதால் எழுதிக் கொடுக்காமல் இருந்தாலும் பாவாயில்லை. அடுத்தடுத்துத் தெலுங்கிலே பேசும்பொழுது முன்கூட்டியே எழுதிக் கொடுத்துவிட்டால் சபை நடவடிக்கைப் படுவேட்டிவே இடம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். ஆனால் மீண்டும் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பேசுவதால் அவர்கள் ஒருவருக்குத்தான் புரியும். பதில் சொல்லுகின்ற அமைச்சர் அவர்கள் புரிந்துகொள்ளமுடியாது. முன்கூட்டியே எழுதிக் கொடுக்கப்படு மானால் அமைச்சர் அவர்கள் படித்துவிட்டு பதில் சொல்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். அப்படியில்லாமல் எதற்குமே பயன்படாமல் விழலுக்கு இறைத்த நீராக இருக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்வாமல் பேசிக்கொண்டிருப்பது சபையினுடைய நோத்தைக் கெடுப்பதாகத்தான் இருக்கும்.

THIRU B. VENKATASWAMY: I have already expressed my inability. What I am going to speak, I cannot anticipate. So I can give a gist. I cannot express my ideas in English very clearly. Today I shall try to express in English.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அவர்கள் ஆங்கிலத்திலே பேசினால் தெலுங்கிலே பேசுவதை நான்கள் புரிந்துகொள்வதைவிட புரிந்துகொள்வது கலப்பமாக இருக்கும்.

1971 ஜூலை 27]

MR. DEPUTY SPEAKER : You want to express clearly. But what you express is not understood by the Ministers. I think I will be the only man to understand what you say. There is no use. Better try to speak in English.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்கள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். நாங்கள் அதில் சொல்லக்கூடிய நிலைமையிலே இல்லை.

THIRU B. VENKATASWAMY : I will try to talk in English today. My English is not good, I think.

As regards construction of rest houses, I think it has to be improved and more rest houses for lower class people should be constructed.

With regard to assignment of temple lands, a large extent of temple lands has been assigned in the name of individuals who have got vested interests instead of in the name of Gods. As the lands were previously in the name of Gods, these lands should be assigned in the name of Gods.

Also a large extent of lands have not been accounted for and many people are enjoying it without giving anything to the temples. So, such kind of lands should be taken over from them and used for the purpose of temples.

Then I come to the Chandra-Sureswar temple at Hosur. I am thankful to the Hon. Minister for sanctioning Rs. 1 lakh and also Rs. 40,000 for renovation and other purposes.

Regarding Milk Supply Schemes, I would like to bring to the notice of the Hon. Minister one vital matter. About Rs. 22 lakhs have been sanctioned for cattle and other items but it is not sufficient because now we do not have adequate supply of milk.

As regards milk co-operative societies, they are not functioning well because the loan given by the Government is only about Rs. 1,000 which is not sufficient to purchase a good animal. So, I request the Hon. Minister to enhance the amount.

Regarding the price of milk, it is very low. In the border State, Mysore State, they are giving Rs. 1-30 per litre but here the Government pay only 60 or 70 paise. It is a most uneconomic rate and it should be revised. With these words, I conclude my speech.

*திரு. பி. எட்டியப்பன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இன்று இந்த மானியத்தின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூற முற்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக பால் பண்ணையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பால்பண்ணை மிகச் சிறப்பான முறையிலே கூட்டுறவிலே நடைபெற்று வருவதைக் கண்டுகொண்டு இருக்கிறோம். என்றாலும் அரிசன மக்களுக்காகத் தனியாகக் கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கம் வேண்டுமென்று பலமுறை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அறியும் சங்கம் தொகுதியிலே, குறிப்பாக நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகள், கால்தடைகள் வளர்ப்பதிலே தீவிர அக்கறை கொண்டவர்கள் அப்படிப்பட்ட வர்களுக்குத் தனியாகக் கூட்டுறவுப் பால்வழங்கு சங்கம் வேண்டுமென்று பல

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. பூ. எட்டியப்பன்]

முறை விண்ணப்பித்தும் அனுசரிக்கப்படாத வார்த்தையில் எவ்விதப் பதிலும் இல்லாமலிருக்கிறது. இதேபோல் பல பெரிய அரிசன காலனிகளில், ஏறத்தாழ 600, 700 மக்களுக்கு மேல் வசிக்கும் காலனிகளில் நிறையக் கூட்டுறவு மூலமாகப் பால்பண்ணையை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும், அதன் மூலம் கால்நடைகள் வளர வேண்டும், அதன்மூலம் அவர்கள் வாழ்க்கை நடுத்த வேண்டுமென்று பெருவாரியானவர்கள் இருப்பதால் அப்படிப்பட்ட மனுக்கள் வரும்பொழுது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கங்களை அரிசனங்களுக்கும், ஏழை எளியவர்களுக்கும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க ஆவன செய்யுமாறு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை மிகப் பணிவன் போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த புல் வளர்ச்சித் திட்டம் சம்பந்தமாக, காலையிலே அழகாகப் பேசினார்கள். புல் வளர்ப்புத் திட்டத்திற்கென்று கிராமாந்தரங்களிலே ஒருசில நிலங்களைப் பிறர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு, இருப்பதாக நிலவசதி உள்ளவர்களும், அதை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு, அதற்குச் சில கிராம அதிகாரிகளும் உடந்தையாகயிருந்து கொண்டு நல்லமுறையில் பேணிக்காத்த கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. எனவே பால் திட்டத்தைத் தீவிரமாக ஆக்குகின்ற பொழுது அதே நேரத்தில் புல் வளர்ப்புத் திட்டத்திற்காக நிறைய ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து ஆதரவு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அரிசனங்களுக்கு இந்த வீட்டு வசதியைப்பற்றி ஏற்கனவே பலர் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் இடங்களைக் கூடச் சிலர் துரக்கிரமித்துக்கொண்டு அவர்களை வெளியேற்றம் வகையிலே சில அதிகாரிகளும் உடந்தையாகயிருந்து தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள் என்பதை மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பல கிராமங்களினே இந்த விவசாய மக்கள், குறிப்பாக, தங்களுக்கு நிலமில்லாமல் மற்றவர்களிடத்தில் பயிரிடக்கூடிய வசதியற்ற அந்த மக்கள், தங்களுடைய பயிரைச் செய்கின்ற காலத்திலே மற்றவர்களுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் அவர்கள் அந்த வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் கொண்டு போகும்பொழுதும், வாய்க்கால்களை வெட்டும்பொழுதும் பக்கத்திலே உள்ளவர்களால் மிகவும் கடுமையான அவஸ்தைக்கு உள்ளாகிறார்கள். அந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வா எண்ணுகிறேன். அப்படிப்பட்ட ரிப்போர்ட்டுகள் வரும்பொழுது ரெலின்பு இலாக்கா உடனடியாக அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவன்புடன் வேண்டுகிறும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டமானது உண்மையிலேயே மக்களுக்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு, இன்றியமையாத வரப் பிரசாதமாக இருப்பதால் மக்களிடத்திலே ஒரு நல்லெண்ணம் பரவியிருப்பதாலே, மேலும் அதற்கு மானியம் அளித்து நல்ல முறையிலே செயல்பட ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, காலையிலே கேள்வி நேரத்திலே பேசும்பொழுது, ஹெலிகாப்டர் மூலம் பயிர்களுக்குப் பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் வகையைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. இதுபற்றி நான் ஒன்று சொல்ல முற்படுகிறேன், கிராமாந்தரங்களில்

-971 ஜூலை 27]

[திரு. பூ. எட்டியப்பன்]

பூச்சி மருந்து தெளிக்க வேண்டுமென்று ஹெலிகாப்டர்களுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பினாலும்கூட அது குறித்த காலத்திலே கிடைக்காமல் போகிறது. குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். என்னவென்றால், பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டக்கூடிய நேரத்திலே ஹெலிகாப்டர் வேண்டுமென்று கேட்கும் நேரத்தில் வாரதகாரணத்தால் மக்கள் அதை விரும்பாத நிலை அதுவடை காலத்தில் வருவதால் ஏற்படுகிறது என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே, அது காலத்திலே கிடைத்தால் மக்கள் வரவேற்பார்கள் என்பதை மீண்டும் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். - இங்கே இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றிகூறி விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி: துணைத் தலைவரவர்களே, பால் உற்பத்தியைப் பெருக்க இந்த மானியத்தின்கீழ் பல யோசனைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக நம்முடைய நாட்டில் அதிகமாகப் பாலை உற்பத்தி செய்து சாதாரணமாக அனைவரும் அருந்தக்கூடிய வகையிலே இன்னும் தீவிரமாகச் செய்ய வேண்டுமென்றால் இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் போதாது, இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு அளிக்கும் ஊக்கம் அதிக அளவிலே அமைய வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் சங்கக் களிலே 1,298 சங்கங்கள், கிராமத்திலே உள்ள பால் உற்பத்திச் சங்கங்கள் சரியாகச் செயல்படவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால், உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் விலை போதுமான விலையாக இல்லை. அதுமட்டுமல்ல, மற்ற விலைகளெல்லாம், உற்பத்திக்கு வேண்டிய, மாடுகளுக்கு வேண்டிய தீவனங்களும் விலை உயர்ந்துவிட்டபடியால் விலையைக் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேநேரத்தில், செயல்படாத சங்கங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்றால் பங்கு மூலதனங்களையோ அல்லது வேறு அதிகப்படியான உதவிகளையோ செய்து சீராகச் செயல்பட ஏற்பாடு செய்தால் நாம் எதிர் பார்க்கும் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். இப்பொழுது கடன்கள் வழங்கும்போது, மழைக் காலங்களில் அலாட்மெண்ட் கொடுக்கிறோம். அதே நேரத்தில் குறைவாக பால் உற்பத்தியாகிற கோடைகாலங்களில் மாடுகள் வாங்கப் பணம் கடன் கொடுப்பதில்லை. யூனியன்களாக யிருந்தாலும் சரி, பால் உற்பத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களாக யிருந்தாலும் சரி கோடை காலங்களில், பால் உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்குகின்ற வகையில் எந்தக் காலங்களிலானாலும் சரி கூட்டுறவு சங்கங்களோ யூனியனிகளோ கேட்கும் நேரத்தில் கறவைமாடுகள் வாங்கக் கடன் கொடுக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், யூனியன்களைப் பொறுத்தவரையில், சிறந்த அதிகப்படியான பால் தரும் மாடுகளை வாங்க யூனியன்களுக்குக் கடன் வழங்க வேண்டும். 50, அல்லது 100 மாடுகளை வைத்துக்கொள்ளும் அளவில், பராமரிப்பிலே நாட்டம் கொள்ளும் முறையில் எல்லா பால் விநியோக ஒன்றியங்களுக்கும் கடன் வழங்கும் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கடைசியாகப் பால் வற்றிய பின்னால் மாடுகளைப் பராமரிப்பதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உற்பத்தியாளர்களும், கூட்டுறவு சங்கங்களும், மாடுகளைப் பராமரிப்பதற்கான முயற்சிகளை ஏற்படுத்தி மகசூல் செய்யத் தகுதியற்ற அசாங்கப் புறம்போக்கு நிலங்களையும், தரிசு நிலங்களையும் மேய்ச்சல் காடுகளாகப் பராமரித்து பால் வற்றிய மாடுகளை, கறவையில்லாத மாடுகளை அந்தப் பண்ணையிலே குறைந்த கட்டணத்தை வாங்கிக் கொண்டு திரும்பவும் பால் கறக்கும் காலம் வரையிலும் பராமரித்துத் திரும்ப அந்த நபருக்கே கொடுக்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று யூனியன்களுக்கு குளிர் சாதன இயந்திரங்கள் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அது இல்லாததால் தேவையான நேரத்தில் பால் சப்ளை செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. வருகிற பால் தேவையான நேரத்தில் பதப்படுத்திக் கொடுக்கும் ஏற்பாடுகளுக்குக் கடனும், மானியமும் கொடுத்து உதவ வேண்டும்.

பொதுவாக, இது இன்று கிராமப் பகுதிகளில் உப தொழிலாக, விவசாயிகளுக்கு வருமானம் வரக்கூடிய தொழிலாக இருப்பதால் விவசாயிகளுக்கு மாடு வாங்குவதற்காகக் கொடுக்கக்கூடிய கடன்களைத் தாராளமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வதோடு தொகையும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அந்நிலையம் சம்பந்தமாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்நிலையத்தைப் பொருத்த மட்டில் பல மனுக்கள் கொடுத்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் இன்னும் பைசலாகாமல் இருக்கிறது. பல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கோயில் நிலங்களில் சாகுபடி செய்யக்கூடிய சாகுபடி தாரர்களாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சங்கங்களில் இருந்து ஒரு காலத்தில் மழை இல்லாத நிலையில் பஞ்சம் ஏற்பட்டு வரி வஜா செய்து வேண்டுமென்று கேட்டு அந்த மனுக்கள் ஐந்தாண்டுகளுக்கு மேலாகியும் பைசலாகாமல் இருக்கிறது. ஒரு மந்திரி சபையின் காலமே ஐந்தாண்டுகள் தான். ஆகவே, இப்படி காலதாமதம் செய்யாமல் மனுக்கள் வந்தால் ஓராண்டுக்குள்ளாக முடிவு ஏற்படும் முறையில் வழி செய்ய வேண்டும்.

முக்கியமாக தண்ணீர் இல்லாமல் சாகுபடி மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஒன்று, கம்ப்யூனிடி வெல் வெட்டி அந்தக் கிணறுகளின் மூலம் தண்ணீர் பாய்ச்சி அதற்குத் தீர்வை ஏதேனும் வசூல் செய்து கொள்ளலாம். அல்லது கோயில் நிர்வாகத்திலிருந்து கடன் கொடுத்து அந்த வட்டியைக் கூட சாகுபடியாளரிடமிருந்து வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்ற முறையில் வகை செய்யலாம். இப்படிச் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பல சங்கங்களில் இருந்து கோரிக்கைகள் வந்திருக்கின்றன. ஒன்று சமுதாயக் கிணறு வெட்டியோ அல்லது கிணறு வெட்டுவதற்குக் கடன் கொடுத்து அதற்குரிய வட்டியை மட்டும் விவசாயிகளிடமிருந்து பெற்றோ ஈடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. காவேரிமணியம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அறத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1971 ஜூலை 27]

[திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னால், இந்த அரசு பொறுப்பேற்றால் எந்த அளவுக்கு இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டு வேண்டாத, விரும்பாதவற்றை எல்லாம் செய்து விடுவோர்களோ என்பது பற்றித் தவறான பிரசாரங்கள் நாட்டில் பரப்பப்பட்டன.

1967-க்குப் பிறகு இந்தத் துறையில் இந்த அரசு எவ்வளவு கவனம் செலுத்தி இருக்கிறது என்பது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கைகளின் மூலமாகவும், புள்ளி விவரங்கள் மூலமாகவும் தெளிவாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றை மட்டும் குறிப்பாக இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1967-க்கு முன்னால் கட்டப்பட்ட கோபுரங்கள், உருவாக்கப்பட்ட மண்டபங்கள், புனிதப்படுத்தப்பட்ட கோயில்கள் எத்தனை என்பதையும், 1967-ல் இருந்து 1970 முடிய கட்டப்பட்ட கோபுரங்கள், அதிலே ஏற்படுத்தப்பட்ட சீர்திருத்தங்கள் எவ்வளவு என்பது பற்றியும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் நமக்கு உண்மை மிக நன்றாகத் தெரியும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழகத்தின் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு வேண்டாத முறையில் இந்த நிர்வாகத்தில் தலையிடவில்லை; விரும்புகின்ற முறையில்தான், இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய கோடானுகோடி மக்களுடைய உள்ளத்தைத் திருப்திப்படுத்தும் வகையிலேதான் இந்த நிர்வாகத்திலே தலையிட்டிருக்கிறது. இந்த நிர்வாகத்திலே தலையிடுகின்ற நேரத்தில் வாழையடி வாழையாகப் பின்பற்றிய கொள்கைகள், மரபுகள் கோடாத அளவுக்குத்தான் இதில் தலையிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிய வேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மாமன்றத்திலே 1970-ம் ஆண்டு இரண்டு சிறந்த சீர்திருத்தங்களை, சட்டத் திருத்தங்களை இந்தப் பேரவை முன் கொண்டு வந்து அந்தச் சட்டத் திருத்தங்களுக்கான ஒப்புதலும் அளிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத் திருத்தங்களின் மூலமாகப் பெரும் பெரும் ஆலயங்களில் உள்ள கலைச் செல்வங்களையும், வழிபாட்டு முறைகளையும், வண்ணக் கலைகளையும் மாற்றங்களும் கண்டு களிக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. நம்முடைய மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மட்டுமல்லாது மற்ற மதத்தைச் சார்ந்தவர்களும், வெளிநாட்டவர்களும் யாராக இருந்தாலும் உள்ளே னுழைந்து காணத்தக்க அளவுக்குத் திருத்தம் வழி செய்கிறது. அதே போன்று அரசுக் கர்கள் எந்தக் குடியில் பிறந்தாலும் அந்த எல்லைக் கோடுகளை எல்லாம் தாண்டி நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்துப்படி கற்றவர்களை, ஆகமங்களை முறையாகப் படித்தவர்களை யாராக இருந்தாலும் நியமிக்கலாம் என்ற முறையில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த இரண்டு திருத்தங்களையும் பொருத்து இன்று உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு இருக்கிற காரணத்தால் அது பற்றி அதிகமான விரிவுரைகள் தேவையில்லை யென்று கருதி இத்துடன் அதை நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒன்றை மட்டும் கூற ஆசைப்படுகிறேன். யூனெஸ்கோ நிறுவனத்தால் நம்முடைய புராதன கோயில்களை, பழங்கால வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க கோயில்களைப் பார்த்து உதவித் தொகை வழங்கி வருகிறார்கள். இந்த அரசிடம் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்—தென்னகத்தைப் பொறுத்தவரை குறிப்பாக மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கலைச்

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. சொ. சுவேரிமணியம்]

செல்வங்கள் நிறைந்த கோயில்கள் பல இருக்கின்றன. இராமநாதபுரம் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் இராமேஸ்வரத்தில் உள்ள இராமநாத சுவாமி கோயிலை இரண்டாவது கட்டமாக யூனெஸ்கோ நிறுவனத்தார் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவிடத்தில் இந்த இடங்களை எல்லாம் சுற்றிக் காண்பித்து நம்முடைய புராதனச் செல்வங்களைப் பாதுகாக்கக் கூடிய அளவுக்கு அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய மானியத் தொகை, மற்றப் பொருள்களை எல்லாம் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை சிறப்பு மிக்க வருமானம் படைத்த கோயில்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுக்கு உரிமையான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களில் இருந்து வாக்கூடிய வருவாய் எந்த அளவுக்கு வருகிறது என்பதைப் பற்றி உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு இருக்கக் கூடிய ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் வாக்கூடிய வருமானம் கோயில் நிலமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் வருவது இல்லை; விசிறம் எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது என்பதைக் கண்டு பிடித்து அதற்கான நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி இந்த நேரத்தில் ஒன்று சொல்லுவது முறை என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக, கேள்வி நேரத்தில் கூட, நேற்று அல்லது முன்தினம் நான் கேட்ட கேள்விக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அது நடைமுறையில் ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி இங்கு ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

எனது தொகுதியில் உள்ள ஒரே ஒரு கோவில் சுப்பிரமணியர் கோவில். திருப்பரங்குன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய கோவில் அது. திருப்பரங்குன்றம் ஒரு பேரூராட்சி மன்றமாகும். அங்குள்ள பெரும்பாலான நிலங்கள் அந்தக் கோவிலுக்குச் சொந்தமானது. ஆனால் இதே கோவில் மதுரை மீனாட்சி பம்மன் கோவிலோடு, மீனாட்சியம்மன் தேவஸ்தானத்தோடு ஒன்றி இருக்கிறது. அது ஒன்றியிருப்பது தவறு என்று நான் வாதாடவில்லை. ஆனால் அது ஏன் பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்குச் சொல்கிற காரணங்களை அருள் கூர்ந்து இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏறத்தாழ ஏழு லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் வருமானத்தைப் பெற்றுத் தருகிறது அந்த சுப்பிரமணியர் கோவில். ஆனால் அதற்குத் தக்கபடியான வசதிகள் இருக்கின்றனவா என்றால் நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், வசதிகள் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. நான் கேள்வி நேரத்தில் துணைக் கேள்வியின் மூலம் ஒன்றைக் கேட்டேன்.

அங்கிருக்கக்கூடிய ஊராட்சி மன்றமும், எனக்கு முன்னால் இங்கு அத் தொகுதி உறுப்பினராக இருந்த திரு. அக்னிராஜ் அவர்களும், மற்றும் அந்த நிர்வாகத்தில் பங்கு கொண்டுள்ளவர்களும் எவ்வளவோ முறைகள் இதுபற்றிய விண்ணப்பங்களை எல்லாம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இவ்வாறு விண்ணப்பங்களும், மனுக்களும், வேண்டுகோள்களும் தெரிவிக்கப்பட்ட பிறகும் கூட அது இன்னும் பரிசீலனை

1971 ஜூலை 27]

[திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

யில் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்தப் பரிசீலனை எனக்குச் சாதகமாக அமைய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏன் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால் வாரத்தோறும் அங்கு திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆண்டுதோறும் இரண்டு பெரிய சிறப்புத் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. முதல் நாள் திருக்கல்யாணம், இரண்டாவது நாள் தேரோட்டம் என்றும் நடைபெறுகிறது. திருக்கல்யாணம் சுமுகமாக முடிந்து விடுகிறது. தேரோட்டம் என்றால் தேரோட்டம் சுமுகமாக அங்கு நடைபெறுவதில்லை. சுமுகமாக நடைபெறுவதில்லை என்றால் ஏதோ கலவரம் ஏற்படுகிறது என்பது பொருள் அல்ல. திருக்கல்யாணம் முடிந்த பிறகு ஆண்டவனும் பக்கத்திலுள்ள அம்மையாரும் பவனி வருவார்கள். அப்படி பவனி வரக்கூடிய ரோடு தேவஸ்தானத்தின் பொறுப்பில் இருக்கிறது. அப்படி தேவஸ்தானத்தின் பொறுப்பிலுள்ள அந்த ரோடு சரியாகப் பழுதுபார்க்கப்படாத காரணத்தினால் ஓட வேண்டிய தேர் அசைந்து அசைந்து செல்கிறது. ஒரு நாளில் ஊரைச் சுற்றித் திரும்ப வேண்டிய தேர் திரும்பி வருவதற்குப் பல நாட்கள் ஆகின்றன. ஆகவே அங்குள்ள இந்த முறைகள் எல்லாம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே சுப்பிரமணியர் கோவிலை தனியாக ஒரு தேவஸ்தானமாக்கிவிட வேண்டுமென்ற முறையிடுகள் பல வந்துள்ளன.

அதோடு தமிழகத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்தும், அகில பாரதத்திலுள்ள பல பகுதிகளிலிருந்தும் திருப்பாங்குன்றத்திற்கு அங்குள்ள சுப்பிரமணியராயணங்குவதற்காகப் பல பக்தர்கள் வருகிறார்கள். அவர்கள் தங்குவதற்கும் ஓய்வு எடுப்பதற்கும் நல்ல வசதியான ஓய்வு விடுதிகள் இல்லை. ஆகவே நல்ல ஓய்வு விடுதிகளைக் கட்டித் தருவதற்கும், தேர் ஒழுங்காக பவனி வருவதற்கும், அங்குள்ள தீர்வாகத்தை நல்லமுறையில் செயல்படுத்துவதற்கும் உறுதுணையாக இருக்கும் வகையில் அந்த சுப்பிரமணியர் கோவிலை ஒரு தனி தேவஸ்தானமாக ஆக்க வேண்டுமென்று நான் அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களையும், எனது பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவரும், முதல் அமைச்சருமான அண்ணன் கலைஞர் அவர்களையும் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றை மட்டும் கூறி என் உரையை முடிக்கலாம். என்று கருதுகிறேன். இப்போதுள்ள பெரும் பெரும் கோவில்களை யெல்லாம் நாம் சுற்றிப் பார்த்தால் சில கோவில்களில் முறுக்கு நன்றாகயிருக்கிறது, தோசை நன்றாகயிருக்கிறது, பொங்கல் நன்றாகயிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் நன்றாக இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் சில பெரிய கோவில்களில் இருக்கக்கூடிய வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு நம் பண்டைய இலக்கியங்களான தேவாரம், திருவாசகம் போன்ற இலக்கிய நூல்களை அந்த தேவஸ்தானங்கள் வெளியிட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு இந்தளவிற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. நா. வெ. குஞ்சாமி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான அறநிலைய மானியக் கோரிக்கை மீது என் கருத்துக்கள் சிலவுற்றைக் கூறலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. நா. வெ. குருசாமி]

மதுரை, பழனி, காஞ்சிபுரம், திருச்செந்தூர் போன்ற கோவில்களில், அந்த மாதிரி முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கோவில்களில் சமஸ்கிருதத்தில் அர்ச்சனை போன்றவை நடைபெறுவதால் வெளி மாநிலத்தவர்களை அக் கோவில்கள் ஈர்க்கக்கூடிய சக்தி உள்ளதாக இருக்கின்றன. ஆகவே எக்காரணத்தைக் கொண்டும் இங்குள்ள பழம்பெரும் சம்பிரதாயங்களையும், அங்குள்ள நடைமுறைகளையும் மாற்றக் கூடாது. அதோடு அவைகளில் சமஸ்கிருதத்தில் நடைபெற்று வருவதையும் மாற்றியமைக்க வேண்டாம் என்று மிக உறுதியாக இந்த மன்றத்தில் கூறுவதற்கு நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

கோவில்களில் பூஜைகள் செய்வது அர்ச்சனைகள் செய்வது போன்ற முறைகளில் அரசாங்கம் தீவிரமாக ஈடுபட்டு கோவில்களில் தங்கள் கருத்துக்களை வற்புறுத்துவதை விட அவற்றை யெல்லாம் பக்தர்களுக்கே விட்டுவிடுவது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். அதில் இந்தியாவின், நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டிற்கு நம் கோவில்கள் சிறந்ததொரு வழிகாட்டியாக இருக்கிறது என்பது யாரும் மறுக்க முடியாத ஒரு உண்மையாகும். இன்று யு.பி. யில் இருக்கக் கூடியவர்கள் ராமேஸ்வரம் போன்ற கோவில்களுக்கு வருவதில் நாட்டம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதேபோல் தென்னாட்டில் உள்ளவர்கள் வடநாட்டிலுள்ள . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: சமஸ்கிருதத் தோத்திரங்கள் ஆண்டவனுக்குப் புரிகிறதா அல்லது பக்தர்களுக்குப் புரிகிறதா? எந்தக் காரணத்தால் சமஸ்கிருதத் தோத்திரங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்?

திரு. நா. வெ. குருசாமி: பக்தர்களுக்குப் புரிய வேண்டுமென்றுதான் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பக்தர்களுக்குத் தமிழ் புரிகிற அளவிற்கு சமஸ்கிருதம் புரிவதில்லை.

DR. H. V. HANDE: The hon. Member was explaining that Sanskrit archanas are a common factor in all the States. He was trying to explain that it would contribute to more persons from other States visiting our temples. It has no connection with persons in Tamil Nadu. He also clarified that especially in major temples which attract large number of devotees and wherein there are Sanskrit archanas, more persons are coming from North India. That is a common binding factor.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அப்படியானால் தமிழ்நாட்டுக்காரர்கள் வடநாட்டிலுள்ள கோவில்களுக்குப் போகும்போது தமிழ் நாட்டுப் பக்தர்களுக்குப் புரிகிற அளவிற்கு அங்கு தமிழில் அர்ச்சனை செய்யப்படுகிறதா? அப்படியானால் எல்லாப் பக்தர்களும் தெரிந்து கொள்ள இனிமேல் ஆங்கிலத்திலும் அர்ச்சனை செய்யப்பட வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களா?

DR. H. V. HANDE: There is a sort of misunderstanding. One common link is Sanskrit archana. You take Andhra, Mysore

1971 ஜூலை 27]

[Dr. H. V. Hande]

or Kerala or any other State, the common link is Sanskrit. Even the name Rameswaram, whether you like it or not, is Sanskrit name. Even the name of the Chief Minister, the meaning of it is known to people; they know the meaning of 'Karuna' and 'Nithi'. It has Sanskrit origin. The Sanskrit archana is a thing which is in practice. What I say is, why should we interfere with the existing practice. The Hon. Chief Minister was saying that if you want Sanskrit archana it will be done. Why should you go on interfering with present practice? This practice of Sanskrit archana is there in all States. Take Tirupathi also. So many from so many States are going there.

Some hon. Member was requesting the other day that more people should also come to Tiruttani. This is a general practice (this Sanskrit archana) which is in vogue and which is a common link. That particular thing need not be disturbed. That is what I am saying. Even persons coming from Kanyakumari are able to understand the song sung in Tirupathi. Tirupathi songs are known to people all over the country.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படியானால் ஏற்கனவே இருந்ததை மாற்றவே கூடாது என்றால் முன்பெல்லாம் திருவாரூர் தேரை 17,000 ஆட்கள் பெரிய பெரிய வடங்களைக் கொண்டு, கயிறுகளைக் கொண்டு இழுத்து வந்தார்கள். இப்போது அதை இயந்திரத்தைக் கொண்டு இழுக்கிறார்கள். அதுகூட ஆண்டவனுக்கு விரோதமாகத்தான் இருக்கும்.

DR. H. V. HANDE : I did not say that. That is a different aspect. You have to paint it, modernise it, give electric connection and so on. Even in Tirupathi they are thinking of providing exhaust fans because of the crowd. From ancient times, this is the binding factor. (Sanskrit archana). Persons from all over India come to Meenakshi temple. What is the meaning of the word 'Meenakshi'. It means the 'eye of fish'. That Sanskrit origin is there. The same case is with 'Kamakshi'. Whether you like it or not, it is there. That common binding factor. What we are saying and what the hon. Member was trying to explain is that only binding factor need not be disturbed. I am requesting the Hon. Chief Minister to take an objective view of the matter and not in a spirit of competition, as though we are trying to belittle anything.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தமிழில் அர்ச்சனை செய்யப்படுகிற நேரத்தில் ஆண்டவனுடைய பெயர்கள், ஏற்கனவே அறிமுகமாகியுள்ள பெயர்களில் எதையும் மாற்றுவதில்லை. அந்தப் பெயர்களை வைத்துத்தான் தமிழிலும் அர்ச்சனை செய்யப்படுகிறது. தமிழில் அர்ச்சனை செய்யும்போது புரோகிதர் என்ன சொல்லி ஆண்டவனைப் போற்றுகிறார் என்பது புரிகிறது. வேறுபிடங்களில் அது புரிவதில்லை. மறைந்த நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் அவர்கள் ஒருமுறை சொன்னார்கள். அவரது திருமணம் புரோகித முறையில் நடைபெற்றதாம். இவருக்கு சமஸ்கிருதம் தெரியாது என்று நினைத்து புரோகிதர் மந்திரங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாராம். இவருக்கு அது

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தெரிந்து அந்தப் புரோகிதரைப் பிடித்துக் கேட்டாராம், கருமாதிக்குச் செய்ய வேண்டிய மந்திரங்களை கல்யாணத்திற்குச் செய்கிறாயே என்று. ஆகவே, வட மொழி மற்றவர்களுக்குத் தெரியாத காரணத்தினால், அதில் நல்ல பயிற்சி பெறாதவர்கள் எதையும் சொல்லிவிட முடியும். ஆகவே அனைவருக்கும் புரியும் மொழியில் வழிபடும் நிலை இருந்தால்தான், எந்த மொழியில் ஆண்டவனை தோத்திரம் செய்கிறோம் என்று இவர்களுக்கும் தெரியும், ஆண்டவனுக்கும் புரியும்.

DR. H. V. HANDE : I am sorry I have been misunderstood. I am only saying that Sanskrit words are not just Sanskrit words, but they are common. I am trying it to explain to the Hon. Chief Minister. Most of the words used in Andhra Pradesh and Delhi are the same and similar words. There is a common undercurrent, a common unity, bondage of unity. Even in Andhra Telugu words—most of the words used—are mainly Sanskrit words. There is only slight deviation to a certain extent and in Tamil also the same thing. Even here there is a common link. My submission is, large number of persons are coming to Tamil Nadu. Let us not construe Tamil Nadu alone.

Though temples are mainly intended for Tamil Nadu people, we are also interested in the tourists coming to Tamil Nadu. If it is removed, I have no objection. Personally for your information I never go to temples. I am very frank about it. I have not been going to temples. My wife goes. I do not go. The point is this. There is a common sort of bondage which I would like the Hon. Chief Minister to consider in the interest of attracting more and more tourists. It is an objective thing. I do not want to take cudgels against the Chief Minister. I say it dispassionately. Please think it over.

If you interfere with the Muslim Religion, will the Muslim Religion tolerate it? If you interfere with the Christian Religion, will the Christian Religion tolerate it? They would not tolerate interference by Government agencies. I am only requesting the Hon. Chief Minister to consider this point because we are a secular State.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆண்டவனைப் போற்றுவதற்குப் புதிதாக போற்றுதல்கள் ஒன்றும் ஏற்படுத்தவில்லை. ஏற்கெனவே உள்ள திருவாசகம், திருவாய்மொழியைத்தான் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ரீஸ்ட்களைக் கவரக் கூடியது என்று சொன்னால், அவர்களைக் கவரக் கூடியது சமஸ்கிருத அர்ச்சனை மட்டுமல்ல. வேறு பல அம்சங்களும் இருக்கின்றன. நான் கூட அவர்களைப் போல் பக்தியோடு சொல்லவில்லை, பார்ப்பதற்காக கோவிலுக்குப் சென்றபோது, அங்கே சொல்லப்பட்ட தமிழ் அர்ச்சனைக் கேட்டபோது, கேட்பதற்கு உள்ளபடியே இனிமையாக இருந்தது. சமஸ்கிருதத்தில் அர்ச்சிக்கும்போது நான் அது உண்மையிலேயே ஒரு மொழி சொல்வது போல் காதிற்கு கேட்கிறதே தவிர, கருத்துக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அந்த காரணத்திற்காகத்தான் . . . (குறுக்கீடு).

1971 ஜூலை 27]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

எல்லோருக்கும் புரிதிற வகையில் இந்தியா முழுமைக்கும் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நீங்கள் சொல்கிறபடி பார்த்தால் இந்தியா முழுவதிலுமுள்ள ஆண்டவனுக்கு சமஸ்கிருதம் தான் தெரியும், சமஸ்கிருதத்தில் சொன்னால் தான் ஆண்டவனுக்குப் புரியும், சமஸ்கிருதம் தான் தேவபாஷை, தேவனுக்குரிய பாஷை. சமஸ்கிருதம் தான் என்ற நம்பிக்கை நம் நாட்டில் புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சமஸ்கிருதம் மட்டும் தேவபாஷை அல்ல, தமிழுக்கும் தேவ பாஷை அந்தஸ்து உண்டு என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அப்பர் பாடின பாடலுக்கு செத்தவர் மீண்டது, தமிழ்ப் பாடலால்தான். ஆகவே, தெய்வீகம் தமிழ் மொழிக்கும் உண்டு என்று புராணிகள் இடத்திலே வாதிடுவதற்குக் கூட நான் தயாராக இருக்கிறேன். சமஸ்கிருதம் ஒன்று தான் தேவ பாஷை என்று சொன்னால், தமிழுக்கும் அந்த ஆற்றில் உண்டு என்று சொல்வதற்கு நிரூபிப்பதற்கு, எனக்கு முடியும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: I am not disputing it. I do not know what language is required by God. I do not know what God is. I am not discussing here about God. We are not here to discuss what language is loved by God. I fully agree with the Hon. Chief Minister. It cannot be discovered by the Chief Minister or myself. It cannot be agreed to by even any of the scientists. It is a separate question.

I am only saying that the people are coming to Rameswaram and Palani. They also go to Tirupathi. Things are going on smoothly. My love for Tamil is well-known. There is no one who loves Tamil more than myself. I have got tremendous love for Tamil and I am making rapid progress as far as Tamil is concerned. There is no question about it. I have great regard and love for Tamil. Why should we disturb the present set-up? Why should we try to project our views? This is the only point I am trying to make. Of course, if it is done, I have no objection. I am only presenting my views. Nothing should be done lest the link should be broken. That is all my submission.

I do not say God likes this language or that language. There is no Deva Basha. There is only a human Pasha. How can the very conception of God and the particular language. He likes be discussed here? If at all there is God, he is supposed to understand things even without seeing. We do not know in what form God is. These are all not questions which can be discussed in the Legislative Assembly. I am not in that domain. I fully share the views of the Chief Minister.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: வழிபடுகிற முறை எல்லா இடத்திலும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதாக ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. காசி விஸ்வநாதர் கோவிலில் சாமியைத் தொட்டு வழிபடலாம் என்று இருக்கிறது. இங்கே இருக்கும் ஆண்டவனைத் தொட்டு வழிபடுவதில்லை. ஆகவே, வழிபடுகிற முறையில் மாறுபாடு இருப்பது போல், அர்ச்சனை முறையிலும் மாறுபாடு இருப்பதில் தவறு இல்லை.

[1971 ஜூலை 27]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, சடங்குகளில் நம்முடைய மொழியில் செய்வதை வரவேற்கலாம். ஆனால் அர்ச்சனை செய்யும் போது ஆண்டவன் திருநாமத்தைச் சொல்கிறார்கள். பத்தவச்சலாய நம; என்று சொன்னால், பக்தர்கள் அந்த ஆண்டவன் திருநாமத்தை புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆண்டவன் திருநாமத்தை சமஸ்கிருதத்தில் சொல்கிறார்களே, அது புரியாது என்று சொல்வது தவறு. ஆண்டவன் திருநாமத்தை எந்த மொழியில் சொன்னாலும் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அம்மையார் அவர்கள் யாரையோ அர்ச்சிக்க வேண்டுமென்று நினைத்து இங்கே அர்ச்சித்து இருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு) அதைப்பற்றி எங்களுக்கு கவலை இல்லை. ஆனால் ஆண்டவன் பெயர்கள் தமிழிலும் இருக்கின்றன.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மதுரையிலே இருக்கக்கூடிய மீனாட்சி கோவிலில் தமிழிலேயே இப்போது அர்ச்சனை செய்கிறார்கள். ரொம்பக் காலமாக தமிழிலே ஏதும் செய்யப்படாமல், இந்த ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு தான் தமிழிலே அர்ச்சனை செய்ய ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். அவற்றை ஆண்டவனோ, மற்ற பக்தர்களோ, கோபம் கொண்டு தடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. பொதுவாக இன்று பழநியில் அர்ச்சனை தமிழில் தான் நடந்து வருகிறது. எந்தவிதமான சூறையாடும் ஏற்படவில்லை. அந்தந்த மொழியில் பேசும்போது, ஆண்டவனுக்குப் புரியும் படியாக அந்தந்த மொழியில் அர்ச்சனை செய்வது சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : My only submission is, leave it to the devotees. Let us not go on interfering. We do not do it in Muslim Religion or Christian Religion. I am not a devotee. Let us leave it to devotees.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் இதிலே குறுக்கிட்டதற்குக் காரணம், பேசிக் கொண்டிருந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களையே நாம் மறந்து விட்டோம், மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசியபோது அன்மையில் கல்கி தலையங்கத்தில் தமிழில் அர்ச்சனை செய்ய வேண்டுமென்பது 'திரு.க.வின் குயுத்தி' என்று — (DR. H. V. Hande : I am not responsible). நீங்கள் பொறுப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை, அந்த அடிப்படையில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்—எழுதப்பட்டிருக்கிறது, அந்தத் தலையங்கத்திற்குப் பதில் சொல்கிற வகையில் நான் நான் இதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : We are explaining the views on behalf of the Swatantra party. We are not responsible. I do not know whether he has read it. I do not know what is stated in Kalki. There is no point in unnecessarily dragging any one of us. We are not responsible.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். சாமிக்கு அர்ச்சனை எந்த மொழியில் செய்வது என்று பேச ஆரம்பித்து சுமார் 20 நிமிடம் போய்விட்டது. மீதியுள்ளவர்களுக்குப் பேச எப்படி டைம் கொடுக்கப் போகிறீர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1971 ஜூலை 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஆதிகாலம் தொட்டு இருக்கும் ஆண்டவனுக்கு 20 நிமிடம் கொடுப்பதில் தவறு இல்லை. ஆண்டவன் நீண்ட நாட்களாக இருப்பவர்.

* திரு. நா. வெ. குருசாமி: அதே போன்று வட நாட்டுக்கு நமது தென் நாட்டவர் காசிக்கு, பத்ரிநாத்துக்கு விரும்பிச் செல்கிறார்கள். பொதுமக்கள் தாங்கள் விரும்பும் முறையில் பக்தி செய்ய உகந்த வகையில் அர்ச்சனைகள் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆண்டிப்பட்டிக்கு அருகே வைகை அணை அருகே ஜம்புலபுத்தாரில் நரசிங்கப்பெருமாள் கோவில் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 900 அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டிலேயே அது ஒன்றுதான் ஏழைக் கோவில். அந்தக் கோவில் வருஷத்தில் 10 நாட்கள் திருவிழாவும் நடைபெறுகிறது. அந்த ரூ. 900-ல் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அந்தக் கோவிலுக்கு அதிகப் பணத்தை ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மா. வே. நாராயணசாமி: சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பால் வழங்கு துறை மானியக் கோரிக்கையையும் அற நிலையத் துறை மானியக் கோரிக்கையையும் ஆதரித்து எனது சில கருத்துக்களை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக நாட்டு மக்களுக்குப் பால் உணவு பரவலாக கிடைத்திட வேண்டுமென்ற குறிக்கோலோடு நம்முடைய தமிழக அரசு பால் பண்ணைகள் நிறுவி அதன் மூலமாகப் பால் உற்பத்தி செய்து, பால் முறையாக விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்து வருகிறார்கள். இதிலே குறிப்பாக மாதவரம் பால் பண்ணை எனது தொகுதியில் இருக்கிறது. அது சீராகவும், சிறப்பாகவும், லாபம் தரக் கூடிய வகையில் நடைபெற அந்த வட்டத்திலுள்ள பொது மக்களும் குறிப்பாக மாதவரம் பால் பண்ணையில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களும் பல யோசனைகளை தெரிவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகையால், அந்த பால் பண்ணை இன்னும் சிறப்பான முறையில் இயங்குவதற்காக அந்த பால் வழங்கும் துறைக்கு ஆலோசனை அளிக்கும் வகையில், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள், நிர்வாகத்தின் பிரதிநிதிகள், பொதுவாக பால் வழங்குதுறை பால் உற்பத்தித் துறையில் அனுபவம் பெற்று உள்ளவர்கள், ஆக இவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை நம்முடைய அரசு அமைக்க வேண்டுமென்று என்னுடைய ஆலோசனையாக தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்தக் குழு பல்வேறு பிரச்சினைகளை அலசி ஆராய்வதற்கும், நல்ல ஆலோசனைகளை அரசுக்கு வழங்குவதற்கும் அது வழிவகை செய்ய உதவிகரமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில், பால் பண்ணையிலே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை நல்ல முறையில் அமைக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். நம்முடைய கழக அரசு கலைஞர் அவர்களின் தலைமையில் மிகச் சிறப்பான முறையில் பணியாற்றி வருகிற அரசு, பால் பண்ணைத் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கையை அனுதாபத்தோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஏற்கனவே சென்னை மாநகரத்தில் கடந்த 40 ஆண்டுகளுக்கு மேல் என்று சொல்லலாம் அந்த அளவுக்கு பழைமை வாய்ந்த கூட்டுறவுப் பால் வழங்கு சங்கம் இன்றையதினம் ஐனாவரத்தில் இருந்து வருகிறது. இது மிகவும் பரிதாபகரமான நிலையில்

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

இருந்து வருகிறது. தொழிலாளர்களுக்குக் கூட ஊதியம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதாகவும், தங்கள் பாலே விரிவாக சப்ளை செய்ய முடியாத நிலையில் இருப்பதாகவும் தெரிகிறது. இதற்குக் காரணம், மாதவரம் பால் பண்ணை துவக்கப்பட்டபிறகு, ஐனாவரம் மில்ல் சப்ளை யூனியன் கவனிக்கப் படாமல் போய் இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் நன்மையைக் கருதியாவது, கூட்டுறவுத் துறையில் 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பால் வழங்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள இந்த சொசைடி நல்லமுறையில் இயங்கத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். இதற்கு முன்னால் இவர்கள் மருத்துவ மனைகளுக்குப் பால் சப்ளை செய்து வந்தார்கள். அந்த நிலைமை அவர்களுக்கு முன்போல் ஏற்படுத்தித் தரப்படவேண்டும் என்று நம்முடைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அறநிலையத் துறையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, என் தொகுதியில் உள்ள கோவில்களுக்கு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக நகராட்சி மன்றங்களுக்குள் இயங்கும் கோவில் நிலங்களில் 20, 30 ஆண்டுக்காலமாக குடியிருப்பு பகுதிகளாக மக்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் பயன்படுத்தப்படும் இடத்தில் சாலைகள் முறையாக அமைக்க நகராட்சிகளுக்கு முடிவதில்லை. அவர்கள் சாலைகளை அபிவிருத்தி செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். 20, 30 ஆண்டு காலமாக மக்கள் அவற்றில் வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கோரிக்கை கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாலும், செப்பனிட்டு வசதி செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. தேவைப்பட்டால் அறநிலையச் சட்டத்தைத் திருத்தியேனும், நகராட்சி மன்றங்களுக்கு மக்கள் நன்மையைக் கருதி கோவில் நிலங்களை அவர்கள் உபயோகிக்கும் அளவில் ஏற்பாடுகள் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி திருவொற்றியூரில் தியாகராஜ சுவாமி கோவிலுக்கு ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு மக்கள் 30, 40 ஆண்டுக்காலமாக வாழ்கிறார்கள். நகராட்சியின் மூலமாக எந்த வசதிகளும் செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. அதைத் தவிர்த்து, அமைச்சர் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து சட்டத்தை வேண்டுமானாலும் திருத்தி, நகராட்சியின் மூலம் சாலைகளை புதுப்பிக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மனை வாடகை என்று ஏதோ தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குக் கெல்லாம் அந்த மனைகளைச் சொந்தமாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்து கொடுத்தால், அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்ள வாய்ப்பினை உருவாக்க முடியும். அப்படி நம்முடைய அரசு செய்து கொடுக்கும் என்கிற நம்பிக்கையில் மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மதிப்பிற்குரிய துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, அறநிலையப் பாதுகாப்பு, இன்னும் பால் வழங்கும் துறை, இவற்றிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

அறநிலையங்களை ஒழுங்கு படுத்த வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு ஓரளவுக்கு இந்தச் சட்டத்தை அமல் படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அதில் பல கஷ்டங்களைப் பார்க்க முடிகிறது. குறிப்பாக, அறநிலையங்களுக்கு எத்தனை

1971 ஜூலை 27]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

சொத்துக்கள் இருக்கின்றன என்பதை வறையறுத்துக் கணக்கு வைக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்றால், 'ப்ராபர்ட்டி ரிஜிஸ்டர்'-ல் ஆலையங்களின் சொத்துக்கள் கணக்கில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை. அப்பிடிப்பட்ட ரிஜிஸ்டர்கள் ஏற்படுத்தப் படவேயில்லை. ஆலையங்களில் அறங்காவலர்கள் இன்னும் இ.ஓ.-கள் இவற்றை செய்யமுடிவதில்லை. இவர்கள் இவற்றைக் கண்டு பிடிக்க முற்பட்டால், அவர்கள் மாற்றப் பட்டுவிடுகிறார்கள். பல ஆலையங்களில் எக்ஸ்பீடியூவ் ஆபிசர்கள், 3 மாதத்தில், 6 மாதத்தில், 9 மாதத்தில் மாற்றப் பட்டுவிடுகிறார்கள். குறைந்தது, 3 வருஷமோ அல்லது 5 வருஷமோ ஒரு இடத்தில் இவர்கள் இருந்தால்தான், ஆலையத்திற்கு என்ன என்ன சொத்துக்கள் இருக்கின்றன, என்ன என்ன வகைகளில் வருவாயைப் பெருக்கலாம், எப்படி எப்படி நல்ல முறையில் இயங்கமுடியும் என்பதை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அதற்கான வழிகளில் பணியாற்ற முடியும். மூன்று, ஆறு மாதங்களில் மாற்றப் பட்டுவிட்டால், அவர்களுக்கு சார்ஜ் கொடுக்கவும், சார்ஜ் வாங்கவும் தான் நேரம் இருக்கும். மற்ற காரியங்களைச் செய்ய அவர்களுக்கு நேரம் இல்லை. ஆலையங்களின் முன்னேற்றத்திற்கு என்ன வழி வகைகளைக் காணமுடியும்.

டிர்ஸ்டிகளைப் போடுவதில், 5 வருஷத்தில் முயற்சிகள் செய்யப்படுகின்றன என்றாலும், சமயங்களில் புதிய டிர்ஸ்டிகளைப் போடுவதில் தயக்கம் இருக்கிறது. உடனடியாகப் போடுவது கிடையாது. இரண்டு ஆண்டு, இரண்டரை ஆண்டு காலமாகியும் இன்னும் புதிதாக டிர்ஸ்டிகள் போடாமல் இருக்கிறது. என் பகுதியில் பைராகி கோவில் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு டிர்ஸ்டிகள் போடவே இல்லை. காலதாமதம் ஏன் என்பதைப் பற்றி யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆலையங்களில் வழிபாட்டிற்கு என்று பொதுமக்கள் கொடுக்கும் சொத்துக்களைப் பராமரிக்கக் கூட பிரதிநிதிகள் டிர்ஸ்டிகள் இல்லாமல் இருந்தால் எப்படி? இன்னும் அறங்காவலர்கள் போடுவதில், ஆலையங்களில் நம்பிக்கை யுள்ளவர்களை கோவில் வழிபாட்டில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களைப் போடவேண்டும். நான் ஆண்டவனையே வழிபடுவதில்லை, ஆண்டவனிடம் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்பவர்களை யெல்லாம் டிர்ஸ்டிகளாகப் போடுவது நல்லதல்ல. அப்படிப்பட்டவர்களை நியமிப்பதால், இந்த அரசு ஆஸ்திகர்களுடைய மனதைப் புண்படச் செய்கிறார்கள். இது ஆஸ்திக உணர்ச்சியிலும் வழிபாட்டிலும் தலையிடுவதாகத்தான் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று இன்றைக்குப் பல கோவில்களில் திருப்பணிகள் முறையாக நடப்பதில்லை. திருப்பணிகளில் ஆர்வம் உள்ள அறங்காவலர்கள் வருவதில்லை. இதை மக்கள் தவறாக எடுத்துக் கொண்டு, அரசாங்கத்தினால் தவறு செய்யப் படுகிறது என்று மக்கள் அச்சப்படுகிறார்கள். திருப்பணிகள் மூலம் பெரிய கோவில்களுடைய வருவாயைக் கொண்டு ஏழைக் கோவில்களுக்கு உதவி செய்து, நல்ல முறையில் பணிகள் செய்ய வேண்டும். அதேபோன்று தான் கோவில் குளங்கள். இவை நல்ல முறையில் பராமரிக்கப் படுவதில்லை. கரைகள் உடைந்து, பாழடைந்து போயிருக்கின்றன. நான் மைலாப்பூர் கவுன்சிலராக இருந்தபோது, முயற்சி எடுத்து சித்திர குளம் செப்பனிடப்பட்டது. அதை இப்பொழுது யாரும் பராமரிக்கக் கூட இல்லை. எச்.ஆர்.ஈ.-யும் செய்யவில்லை, கார்ப்பொரேஷனும் செய்யவில்லை. இன்னும் என்னுடைய தொகுதியில் உலகப்

[1971 ஜூலை 27]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

பெருமை பெற்ற திருவள்ளுவர் கோவில் இருக்கிறது. என்ன நிலையில் இருக்கிறது? உள்ளே போனால், பழையமையான மண்டபம், மேலே மாடிகூட இல்லாமல், வருந்தத்தக்க நிலையில் இருக்கிறது. வள்ளுவர், வள்ளுவர் என்று பாராட்டுகிறோம். அப்படிப் பாராட்டும் இந்த ஆட்சி வள்ளுவர் கோவில் திருப்பணியை உடனடியாகச் செய்து, உலகம் போற்றும் அளவில் செய்து, யாவரும் வந்து பார்க்கக் கூடிய நிலையில் அதை வைக்க வேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று பல ஆலயங்கள் இந்த அர்பன் லான்ட் டாக்ஸினால் பாதிக்கப்படுகின்றன. நல்லவேளையாக விதிவிலக்கு அளிப்பதை அரசாங்கம் தன் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. வேறுமனே கையில் வைத்துக் கொண்டால் மட்டும் போதாது. கனம் முதலமைச்சரவர்களையும், அந்தத் துறை அமைச்சரையும் விதிவிலக்கை அமுல் நடத்துவதில் ஆலயங்களுக்கு தாராளமாக தள்ளிக்கொடுத்து, தாராளமானப்பான்மையோடு அர்பன் லான்ட் டாக்ஸ் எக்ஸம்ப்ஷன் கொடுக்க வேண்டும், அந்த வகையில் அவைகளைப் பாதுகாக்க முன் வரவேண்டும். காரணம், வருமானம் வருவதை வைத்துத்தான் அந்த அந்த ஆலயங்கள் நடத்தப்படுகின்றன.

அர்ச்சனேபற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். வடமொழியில், தமிழில் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். எந்த மொழியில் அர்ச்சனை செய்தாலும் முதலில் ஆலயங்களை நல்லமுறையில் பராமரிக்க அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். வேறு வகைகளில் பாதகம் ஏற்படாமல், பாதுகாப்பு அளித்து ஆஸ்திகர்களின் உணர்ச்சிகளுக்கு மதிப்பு கொடுக்கும் உறுதியைக் காட்ட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக வரும்பொழுது இரண்டு திருத்த சட்டங்களை நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தத் திருத்தச் சட்டங்களில் அவசியமா என்று பார்க்க வேண்டும். வெளிநாட்டினர் நம்முடைய கோயிலுக்குள்ளே போய் தரிசிக்க அனுமதி வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். வெளிநாட்டினர் வரக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. கோயில்களிலே இருக்கின்ற கலைச் செல்வங்களை எல்லாம் அவர்கள் அனுபவிக்கலாம். ஆனால், கர்ப்ப கிரகங்களுக்கு மாத்திரம் அவர்கள் வரக் கூடாது. கோயிலுக்குள்ளே சென்று ஆண்டவனைத் தான் பார்க்கலாமே தவிர, அங்கே அவர்கள் வந்து கலைச் செல்வத்தைப் பார்க்க முடியாது. அப்படி நம்முடைய கலைச் செல்வத்தை எல்லாம் அவர்கள் கர்ப்ப கிரகத்திற்கு வெளியே தான் பார்க்க வேண்டும். ஆண்டவனைப் பார்க்க வருபவர்களுக்கு, பக்தி இருக்கிறதா என்றுதான் பார்க்க வேண்டும். அப்படி பக்தி இல்லாதவர்கள் கர்ப்ப கிரகத்திற்கு வருகிறார்கள் என்றால், அது சரியில்லை. “ஆர்ட் பீசை” பார்க்க வருபவர்களைக் கோயிலுக்குள்ளே அனுமதிக்கலாம். ஆனால், கோயிலின் கர்ப்ப கிரகத்திற்குள்ளே எந்த அந்நியரையும் அனுமதிப்பது சரியில்லை, அது ஆஸ்திகர்களின் நெஞ்சத்தை பெரிதும் புண்படுத்தும் என்று சொல்லி, அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தவிர்க்கும் வகையிலே இந்த அரசு வழி வகைகளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி அவர்களை கர்ப்ப கிரகத்திற்குள்ளே விட்டு, அவர்களால் நம்முடைய சம்பிரதாயங்கள் அவமானப்படுத்தும் வகையிலே ஏதாவது நிகழ்ச்சி நடந்துவிட்டால், அது ஆஸ்திகர்களின் மனதை பெரிதும் புண்படுத்திவிடும்.

1971 ஜூலை 27]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தெய்வ பக்தி இல்லாத அந்நியர்களை அனுமதிக்கக் கூடாது என்று அம்மையார் அவர்கள் சொல்லுவார்களானால், அப்படி தெய்வ பக்தி இல்லாத இந்தியர்களை மாத்திரம் உள்ளே அனுமதிக்கலாமா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அவர்களும் கூட அனுமதிக்கப்படலாம், தெய்வ பக்தி உடையவர்களாக இருந்தால்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பல முறை பண்டித நேரு அவர்கள் ஆண்டவன் இருக்கும் கர்ப்ப கிரகத்திற்குள்ளே சென்றிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அவர் அப்படி சென்றது, இந்த நாட்டிலே இருக்கிற “ரைட் ஆப் ஓர்ஷிப்” என்பதை வைத்துக் கொண்டு சென்றிருக்கலாம். ஆனால், அந்நிய நாட்டினர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு உரிமையை கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்நியர்களுக்கும் நம்முடைய கடவுள்களின் உருவ வழிபாட்டிலே நம்பிக்கை வைத்து உள்ளே வந்து ஆண்டவனை தரிசித்தால், அதிலே நமக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அங்கே போய் கொடுக்கின்ற திருநீரை வாங்கி விட ஏறியும் நீலை வந்து விட்டால், அதனால் ஆஸ்திதிகர்களின் மனம் புண்படும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். எனவே, அப்படிப்பட்ட நிலையினை உருவாக்கி நம்முடைய ஆஸ்திதிகர்களின் மனதை புண்படும்படியான காரியங்களை செய்யக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அந்நியர்கள் நம்முடைய கோயில்களிலே கர்ப்ப கிரகம் வரையில் போகலாம் என்ற ஒரு சட்ட திருத்தம் செய்திருக்கிறார்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால் சரி. அந்த அந்நியர்கள் கோயிலுக்கு வெளியே சுற்றி நம்முடைய கலைப் பொருள்களை ரசிக்கலாம் என்றால் போதுமானது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கோயிலுக்கு போனதில்லை என்று நினைக்கிறேன். கோயில்களிலே இதுவரையில் தாராளமாக போகலாம், இதற்கு அப்பால் போகக் கூடாது என்ற வரையறை இருக்கிறது. அதாவது ஒரு “ஸ்பெசிபிக் பிலேஸுக்கு” போகக் கூடாது என்றிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் சில கோயில்களிலே இந்துக்களிலே கூட சிலரை உள்ளே விட மாட்டார்கள். அதாவது கர்ப்ப கிரகம் வரை அவர்களை அனுமதிக்க மாட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறேன். ஆகவே, அந்நியர்களை வெளியே அனுமதித்தால் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை; தாராளமாக அவர்கள் வந்து, நம்முடைய கலைச் செல்வத்தை அனுபவிக்கலாம். நாம் அவர்களை நல்ல முறையிலே நடத்த தயாராக இருக்கிறோம். எனவே, அந்நியர்களை கர்ப்பக் கிரகம் வரை அனுமதிக்கப்படக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அர்ச்சகர்கள். எந்த ஜாதியினர் ஆயினும் அர்ச்சகர் பயிற்சி பெற்றிருந்தால் கோயிலுக்குள்ளே சென்று அர்ச்சனை செய்யலாம் என்றால் என்ன அர்த்தம்? இதற்கு என்ன அவ்வளவு அவசரம்? எல்லா கோயில்களிலுமே அந்தணர் என்பவர் தான் அர்ச்சகராக இருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை இன்றைக்கு இல்லை. சில இடங்களிலே “ஆதி சைவர்கள்” என்று அழைக்கப்படுபவர்கள் எல்லாம் அர்ச்சகர்களாக பணிபுரிகிறார்கள். ஆனால்,

[1971 ஜூலை 27]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இந்த அரசாங்கம் எல்லோருக்கும் இந்த உரிமையை வழங்குவது மாதிரி காரியங்களை செய்கின்றார்கள் என்றால், அர்ச்சகர் பதவி என்ன ஐ.ஏ.எஸ். பதவியா. அர்ச்சகர் வேலை ஒருவர் செய்கிறார் என்றால், அதை ஒரு பெரிய தியாகம் என்று சொல்ல வேண்டும். அவர்களுக்கு போதிய ஊதியம் கிடையாது. பல சிரமங்கள். கடவுளுக்கு தொண்டு செய்யும் ஒரு பணியை அந்தணர் இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் வழி, வழியாக செய்து வருகிறார்கள் என்றால், ஏன் அதிலே போய் நாம் கை வைக்க வேண்டும்? நல்ல பழக்க, வழக்கங்களை கொண்டவர்கள் அந்தத் தொழிலைச் செய்கிறார்கள் என்றால், இவர்கள் ஏதோ “புரட்சி செய்து” கோயில்களிலே எந்த ஜாதியினராக இருந்தாலும் அர்ச்சனை செய்யலாம் என்றால், என்ன அர்த்தம்? அப்படி அர்ச்சனை செய்பவர்களிலே நல்ல பழக்க வழக்கங்களை கொண்ட சைவர்களும் இருக்கலாம். அப்படி இல்லாமல் அசைவர்களும் இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட அசைவர்கள் வந்ததற்குப் பிறகு ‘மந்திரங்களை’ கற்றுக் கொள்ளலாம். இந்த பதவிகளுக்கு எல்லாம், பி.ஏ., பி.காம். படிப்பதைப் போல், அவர்களுடைய தகுதி என்ன என்பதை பார்க்க வேண்டியதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பழக்க வழக்கங்களுக்கு அம்மையார் அவர்கள் முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பேசுகிறார். அதனால், கர்ப்ப கிரகங்களின் புனிதத் தன்மை போய்விடும் என்கிறார். நின்டாமை ஒழிப்பை நாம் சட்டத்தின் மூலம் நிறைவேற்றி, அந்த ஆதி திராவிட மக்கள் கோயிலுக்குள்ளே இன்றைக்கு போகும் பொழுது, அந்தப் பழக்க வழக்கங்களை காட்டி ஒரு ஹோட்டல் உரிமையாளர் அவர்களை ஹோட்டலுக்குள்ளே அனுமதிக்காமல் தடுத்துவிட முடியும். எனவே, ஜாதி முறை ஒழிய வேண்டும் என்பதற்காகத் தான், இந்த அர்ச்சனை செய்வதிலே தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும் போடப்படலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

அம்மையார் அவர்கள் நாங்கள் ஏதோ இப்படி செய்து புரட்சி செய்து விட்டதாக கருதுவதாக குறிப்பிட்டார்கள். மகாத்மா காந்தி அவர்களின் வழியிலே வந்த தாங்குதல் உறுப்பினர் அவர்கள் கோயிலிலே “ஜாதி” இருக்க வேண்டும் என்று கூறுவதுதான் புரட்சியாக இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஜாதி ஒழிய வேண்டுமென்று நான் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்களுடைய காந்திதான் ஹரிஜனங்களை கோயிலுக்குள்ளே விட்டார்கள். ஆனால், இந்த அர்ச்சகர் பணியை செய்வதற்கு ஒருவர் பழக்க வழக்கங்களையும், யார் அந்த பணியை சிறப்பாக செய்ய முடியும் என்பதையும் தான் யோசிக்க வேண்டும். “அருவருப்பான பழக்கங்கள்” கொண்டவர்கள் என்று நான் சொல்லுகிறேன், என்றால், அது “ஹரிஜன மக்களைத்தான்” அப்படி சொல்லுகிறேன் என்று எங்களை முதலமைச்சர் அவர்கள் மாட்டிவிடப் பார்க்க வேண்டாம். அருவருப்பான பழக்கம் என்று சொன்னால், அசைவர்களாக இருப்பவர்கள் இறைச்சி, மீன் போன்றவைகளை சாப்பிட்டுவிட்டு கோயிலுக்கு போய் ஆண்டவனை தொழுவது மாதிரி. எனவேதான் நான் சொல்லுகிறேன், சில பழக்க, வழக்கங்களிலே, சம்பிரதாயங்களிலே நாம் அநாவசியமாக தலையிட வேண்டாம் என்கிறேன். எனவே, இப்படி எல்லா ஜாதிக்காரர்களும் அர்ச்சகராக பணிபுரியலாம் என்று சொல்லி, ஏதோ ஒரு பெரிய புரட்சி செய்துவிட்டதாக நினைக்க வேண்டாம்.

1971 ஜூலை 27]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அம்மையார் அவர்கள் சொன்னது போல், பிடாரி கோயிலிலேயும், மாரியம்மன் கோயிலிலேயும் அர்ச்சகராக பணி புரியும் பண்டாரங்கள் எல்லாம் சைவர்களாக இருக்கிறார்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எனக்குத் தெரிந்தவரையில் அவர்கள் சைவர்களாக இருந்துதான் அவர்களுடைய சேவைகளை நல்ல முறையிலே செய்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட நிலையிலே இல்லாதவர்களும் அர்ச்சகர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி வந்திருக்குமோ என்னவோ, அது எனக்குத் தெரியாது. அத்தோடு, 'பண்டாரம்' என்பவர் பிராமணர் அல்ல, என்பதையும் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துத் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கு. இராசமாணிக்கம்: "பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்". மீன், இறைச்சி சாப்பிடுவது 'அருவருப்பான வழக்கங்கள்' என்று கூறுகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நான் அப்படி சாப்பிடுவதே அருவருப்பான வழக்கம் என்று சொல்லவில்லை. நான் கூடத்தான் அவைகளை சாப்பிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இறைச்சி சாப்பிடுவது எப்படி அருவருப்பான வழக்கம் ஆகும்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆண்டவன் சன்னதிக்கு போகும்பொழுது சிலவற்றை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். சாதாரணமாக, இறைச்சி சாப்பிடுவது, மீன் சாப்பிடுவது அருவருப்பான வழக்கம் என்று நான் சொல்லமாட்டேன்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: அம்மையார் அவர்கள் சில விளக்கங்களை கூற வேண்டும். கோயிலுக்கு போகிறவர்களிலே சைவர், அசைவர் என்ற வித்தியாசம் இல்லை. ஆண்டவன் ஒருவர் சைவராக இருந்தாலும், அல்லது அசைவராக இருந்தாலும், மேல் மகனாக இருந்தாலும், அல்லது கீழ் மகனாக இருந்தாலும், அவன் தூய்மையான உள்ளத்தோடு நம்மை நினைக்கிறான் என்று தான் பார்ப்பார். கண்ணப்பர் அவர்கள் எப்படி தன்னுடைய கண்ணையே இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்தார் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். எனவே, ஒருவருடைய உள்ளம் தான் முக்கியம். எனவே, ஆண்டவன் முன்னிலையிலே சைவம், அசைவம், நாஸ்திகன் ஆஸ்திகன் என்ற பிரச்சினைக்கே இடமில்லை.

திரு. என். இராஜாங்கம்: தலைவரவர்களே, இந்த அர்ச்சகர் பதவி என்ன ஐ.ஏ.எஸ். பதவியா என்கிறார்கள் அம்மையார் அவர்கள். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாரையும் இங்கே நில், அங்கே நில் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால், ஆண்டவன் இருக்குமிடத்திலே அர்ச்சகர்கள் இதைச் செய்கிறார்கள். ஜாதி ஒழிய மிக முக்கியமான அடிப்படைக் காரணமே, கோயிலிலே எல்லோரும் சமத்துவம் என்று உணர்ந்துதான். இதை இந்த அரசாங்கம் செய்கிறது. ஆகவே, அப்படி எல்லா ஜாதிக்காரர்களுக்கும் அர்ச்சகர் பதவி கொடுப்பது என்பதை தமிழ் நாட்டிலே உள்ள எல்லா மக்களும் வரவேற்கிறார்கள். எனவே, இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கும் அந்தச் சட்டத் திருத்தம் அப்படியே இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[1971 ஜூலை 27]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இது அவருடைய விளக்கம். நான் என்னுடைய எண்ணத்தைத்தான் இந்த அவையிலே எதிர் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் எனவே, இந்தச் சாதாரண பழக்க வழக்கங்களிலே ஏன் நாம் கை வைக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும். மேலும் அந்த விஷயம் “சப்ஜூடிஸ்” ஆக இருக்கிறது. அதனுடைய “மெரிட்ஸ் அன்ட் டிமெரிட்ஸ்” பற்றி எல்லாம் நீதி மன்றத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் என்ன முடிவைச் சொல்லவிரும்புகிறார்களோ, அதை நாம் ஏற்க இருக்கிறோம். இப்படி எவ்வளவோ சீர்திருத்தங்கள் தேவைப்படுகின்ற இந்த நேரத்திலே கோவில்களிலும் குளங்களிலும் கவனம் செலுத்தி, அதிலே ஆர்வம் காட்டுகிறதை விட்டுவிட்டு அவசியமான காரியங்களை மேற்கொள்ளலாம். இப்படி சிக்கலான பிரச்சனைகளில் சிக்கிக்கொண்டு அவஸ்தைப் படவேண்டாம்.

அடுத்து, பலபேர் கோவில் சொத்துக்களை முறையற்ற விதத்தில் அனுபவித்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இப்படி கோவில் நிலங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு பட்டணங்களிலே பங்களாக்களைக் கட்டிக்கொண்டு வாழ்பவர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். ‘கோவில் சொத்துக்கள் தானே, குறைவாகக் கொடுத்தால் யார் கேட்கப்போகின்றார்கள்’ என்ற அளவில் அவர்கள் குறைவாகவே கொடுத்து தங்கள் செல்வத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளுகின்றார்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு சில பணிகளுக்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட சொத்துக்கள் அல்லது நிலங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இச்சொத்துக்களினால் வரக்கூடிய வருமானம் முறையாக வராமல் போய்விட்டால், எதற்காக அச்சொத்துக்கள் வைக்கப்பட்டனவோ, அதன்நோக்கமே ஈடேருது போய்விடும். கோவில்களிலேயே நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள்தான் இவற்றை தாராளமாக அனுபவித்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். எனவே இதைத் தடுப்பதற்குத் தகுந்த துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படி வைக்கப்பட்டுள்ள சொத்துக்களின் அல்லது நிலங்களின் வருமானங்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் விதத்தில் இந்த இலாகா வேலை செய்ய வேண்டும். பேசாமல் இருந்து விட்டால் அவற்றின் பலன்கள் கிடைக்காமற் போய்விடும்.

இதுபோல ‘லிஸ்டெட் டெம்பிள்ஸ்’ என்று சொல்லப்படும் ஆலயங்களிலே பலனுள்ள காரியங்களைச் செய்ய முன்வரவேண்டும். இந்த சமுதாயத்திலே எண்ணற்ற ஏழைப்பிள்ளைகள் அனாதைச் சிறுவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு என இல்லங்களை அமைத்து அவர்களைப் பாதுகாக்க இதில் வழி செய்யலாம். மனைவி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், ‘இது என்ன, உற்சவமும் திருவிழாக்களும்’ என்று. இந்தக்காலத்திலே ஆசாமிகளுக்கே உற்சவமும் ஊர்வலங்களும் திருவிழாக்களும் எடுக்கும்போது சாமிக்கு இருக்கக்கூடாதா? எனவே, இப்படிப்பட்ட கோவில் நிதிகளிலிருந்து நல்ல காரியங்கள் செய்யலாம். எனவே அவர்கள் இதில் தலையிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கோவில் வழிபாட்டுக்கு எனச் செல்லும் இந்துக்களுக்கு நல்ல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கலாம். ‘லிஸ்டெட் டெம்பிள்ஸ்’-களைப் பொறுத்த வரையில் இவற்றைச் செய்யலாம். கோவில் வழிபாட்டுக்குச் செல்லும் இந்துக்களுக்கு நல்ல வசதி செய்து தர முடியும் என்றால், அது மிக மிக அவசியம். இன்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட ‘பெக்கர் ப்ராப்ளத்’-திற்காக நிதி திரட்டுகிறார். அதற்கென கோவில்கள் கொடுக்கின்றன. மடாலயங்கள்

[திருமதி த. ந. அனந்தராயபதி]

1971 ஜூலை 27]

கொடுக்கின்றன. எம்.எல்.ஏ.-க்களான நாம்கூட சம்பளத்திலிருந்து கொடுத்திருக்கிறோம். இப்படி அதற்கான நிதியைப் பெருக்குவதற்கு எவ்வளவோ செய்வதுபோல இந்த நிதிவசதியையும் பெருக்க முன்வந்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். உண்டிகளைக் கோவில்களில் வைக்கலாம். பிச்சைக் காரர்களின் சமரக்ஷணைக்காக என்று. இப்போது கோவில் வாசலில் போனால் 'காசுபோடு, காசுபோடு' என்று ஏராளமான பிச்சைக்காரர்கள் கோவில் வழிபாட்டிற்காக வருகின்றவர்களைத் தொல்லைப்படுத்துகின்றார்கள். கோவிலைப் பார்க்கவேண்டும் என்று வரும் பல யாத்திரிகர்கள்கூட இந்தத் தொல்லைக்குப் பயந்து வருவதேயில்லை. இப்படி உண்டி வைத்து விட்டால் போடாதவர்கள் கூட அதிகமாகப்போட முன்வருவார்கள்.

இப்படி யாத்திரை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி, சாக்கடைத் திட்டம் இவைகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்து இவற்றை அமைக்கவேண்டும். பல சேஷத்திராங்கனிலே இன்றைக்கு இந்த அத்தியாவசியமான வாடர் சப்ளை, ட்ரெய்னேஜ் கிடையாது. இவை இரண்டும் இல்லாத காரணத்தினால், அப்படிப்பட்ட இடங்கள் அடிக்கடி தொத்துநோய்க்குள்ளாகின்றன. இதுபோன்று கோவில்களில் திருவிழாக் காலங்களிலே அங்கே எல்லாம் இனிப்புப் பண்டங்களையும் மற்ற மற்ற தின்பண்டங்களையும் பலர் கொண்டு வந்து விற்கின்றார்கள். அவை அனைத்துமே சுகாதாரமற்ற முறையில் தயாரிக்கப்பட்டு, செய்த பண்டங்களை மூடியும் வைக்காமல் திறந்துவைத்து சக்கள் மொய்க்கும்படி வைத்துக்கொண்டு விற்பனை செய்கின்றார்கள். இதுவும் பல தொத்துநோய்களுக்குக் காரணமாகின்றன. எனவே திருவிழாக் காலங்களிலே அந்தலையைப் பாதுகாப்பு அதிகாரிக்கும் ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகளும் சேர்ந்து சுகாதாரமற்ற முறையில் இப்படிப்பட்ட தின்பண்டங்கள் தயாரித்து, விற்கப்பட்டாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியம் என்று கூறி பால் வழங்கும் திட்டத்தின்மீது ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் கூற விரும்புகிறேன்.

கடலில் கரைத்த பெருந்தாயம் போல் வட்சக்கணக்கான மக்கள் வாழும் சென்னை நகரத்திற்கு மாதவரம் பால் பண்ணை ஒன்று மட்டும் இருந்து வருகிறது. சென்னை மக்களின் பால் தேவைக்கு மிகமிகக் குறைவாகவே பால் கிடைக்கிறது. பால்பண்ணை ஆரம்பித்தபோது சென்னையிலுள்ள மாடுகளை யெல்லாம் அங்கே கொண்டுவர நல்ல முறையில் பாதுகாத்து பால் செல்வத்தை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, சென்னையிலுள்ள பால்காரர்கள் எல்லாம் சென்னையிலேயேதான் இருக்கின்றார்கள். ஒரு யூனிட் வைப்பது என்றால் 10 அல்லது 20 மாடுகள் வேண்டும். ஆனாலும் அதில் சேருவதற்கு யாரும் முன்வரவில்லை. முதலில் சிலர் வந்தார்களேதவிர, பிறகு அவர்களும் சென்னைக்கே திரும்பி வந்துவிட்டார்கள். அந்தத் துறையில் ஏதோ சிக்கல் இருக்கிறது. அது என்ன என்று மீண்டும் அந்தப் பால்காரர்களையெல்லாம் அழைத்து வந்து கேட்க முன்வரவேண்டும். ஈரோட்டிலிருந்து பால் வருகிறது, கோயம்புத்தூரிலிருந்து பால் வருகின்றது என்று இருக்கிறதெவிர, சென்னை யிலுள்ள பால்காரர்கள் அங்கே போவதற்கு பயப்படுகின்றார்கள். அது என்ன காரணம் என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[1971 ஜூலை 27]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இந்தப் பாலை எடுத்துச்செல்வதற்கு 26 லாரிகளைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள் இந்தத் துறையில். அவற்றில் இரண்டொரு லாரிகள்தான் சுகாதார முறைமை அனுசரித்து அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதேதவிர, மிச்சம் உள்ளவற்றையெல்லாம் 'டார்பாலின்' போட்டு முடுகின்றார்கள். அவற்றில் எடுத்துச் செல்லப்படும் புட்டிகளில் தூசிலிழுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. இருக்கும் புட்டிகளையும் வழியிலே எப்படியோ சாமர்த்தியமாகத் திறந்து தண்ணீரைக் கலந்துவிட முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இப்படியில்லாமல் லாரிகள் எல்லாம் அனுப்பப்படும்போது பூட்டப்பட்டு அவை போய்ச் சேரும் இடத்தில் அவர்கள் அதைத் திறந்துகொள்ளத்தக்க ஏற்பாடு இருக்கவேண்டும். தகுந்த 'லாக்கிங் டிவைஸ்' இருக்கவேண்டியது மிகமிக அவசியம்.

திருவிழாக்காலங்களிலே பார்த்திருக்கின்றேன், டஜன் கணக்கில் குளங்களில் புட்டிகள் மிதப்பதை, தகுந்த பாதுகாப்புமுறை இருக்கவேண்டும். ஏன் இப்படியெல்லாம் நேருகிறது என்று பார்த்தால் இத் துறையில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்குப் போதிய உற்சாகமும் ஊக்கமும் இல்லை. இருபது ரூபாய் அடிப்படைச் சம்பளம் கொடுத்தால், யாருக்கு ஊக்கம் இருக்கும்? 120 ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 20 தான். இப்படியிருந்தால் யாருக்கு ஊக்கம் இருக்கும் என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: என்ன வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு இந்தச் சம்பளம் கொடுக்கின்றார்கள் என்று தெரிவிக்க வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எந்தவேலை செய்தால் என்ன? அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 20 என்று இருப்பதையே எதிர்க்கிறோம். வாட்ச்மென்ஸுக்குக் கூட 20 ரூபாய் அடிப்படைச் சம்பளம் என்றால் பற்றாது. எனவே அதிகமான சம்பளம் கொடுக்க முன்வரவேண்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, நடைமுறைக் கேள்வி என்ற முறையில் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். மாற்றியமைக்கப்பட்ட சம்பள விகிதங்களிலே எந்த ஒரு அரசாங்கச் சிப்பந்திக்கும் ரூ. 20 அடிப்படைச் சம்பளம் என்ற விகிதம் கொடுக்கப்படவில்லை. எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ரூ. 20 அடிப்படைச் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பது மன்றத்திற்குத் தவறான தகவலைத் தருவதாகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எது தவறான தகவல்? நீங்கள்தான் சம்பளம் கொடுக்கின்றீர்கள். எங்களுக்குத் தகவல் வருகிறது. எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவல் இது. அறிக்கையில் இருக்கலாம் அடிப்படைச் சம்பளம் 20 ஆக இருக்கக்கூடாது என்று. அமுல்படுத்தாமலும் இருக்கலாம். எனவே அடிப்படைச் சம்பளம் உயர்த்தப்படவேண்டும். பலர் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இன்னும் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் தாற்காலிக ஊழியர்களாகவே வைத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் நிரந்தரமாக்கப்படவேண்டும்.

இன்னும் பால்பண்ணையை விரிவுபடுத்தவேண்டும். தென்சென்னைக்கு என்று ஒரு பால்பண்ணையை ஆரம்பிக்கலாம். அதை 'ஜாயின்ட் லெக்டாரை' வைத்துக்கொள்ளலாம். நீங்கள்தான் ஜாயின்ட் லெக்டாரை ஆதரிக்கின்றவர்கள் ஆயிற்றே? அதில் எவ்வளவு லாபம் வருகிறது, மாதவரம் பண்ணையில் ஏன் இவ்வளவு நஷ்டம் வருகிறது என்று அப்போது தெரியும்.

1971 ஜூலை 27]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கொடுங்குளரில் உள்ள புல்பண்ணை போதாது. சென்னைக்கு மூன்று புல்பண்ணைகள் வேண்டும். பம்பிங் ஸ்டேஷனிலிருந்து போகும் கழிவு நீரைக் கடலில் விடுவதற்குப் பதிலாக திருப்பிவிட்டால், அவற்றின் வண்டலைக்கொண்டு நல்ல முறையில் புல்பண்ணைகளை வைக்கலாம். இப்படி எது எது அவசியமோ அவசரமோ அவற்றையெல்லாம் துரிதமாக எடுத்து நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதைவிட்டால் வேறு வழியில்லை என்ற மனப்பான்மையில் போனால் பலனைக்காண முடியாது. இன்னும் சென்னையிலேயே ஏழைகள் வாழும் பகுதிகளில் போதிய அளவிற்கு பால் சப்ளை செய்வதற்கான 'கியாஸ்க்கள்' அமைக்க வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் செய்து சென்னை மக்களின் பால் தேவையை சிறந்த முறையில் பூர்த்திசெய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமருகிறேன்.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: A Last Grade servant is getting Rs. 50 plus Rs. 60 whereas a person belonging to the Contingency Staff gets a basic pay of Rs. 20 and his total emolument is Rs. 115.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I want the basic pay to be revised.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: Whether it is Rs. 50 plus Rs. 60 or Rs. 20 plus Rs. 90, it is the same.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: But he can get other benefits. He can get higher pension, etc. So his basic pay must be revised.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: Contingency staff are not expected to be made permanent.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: After five years they can be made permanent.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: It is not possible to do so in the case of the contingency staff. Contingency staff are always contingency staff.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Their services should be provincialised.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பால் வளர்ச்சித் துறையின் சார்பிலும், அறநிலையத் துறையின் சார்பிலும் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் தங்கள் மேலான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மிகுந்த அக்கறையோடு சிரிய பல கருத்துக்களை எடுத்து வழங்கியவர்களுக்கு எல்லாம் நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

முதலாவதாக பால் வளர்ச்சித் துறையைப் பொறுத்தவரையில்—பால் நல்ல சத்துள்ள உணவு. குழந்தைகளின் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது, நகர்ப்

[1971 ஜூலை 27]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

புறங்கள் மட்டும் அல்ல, கிராமப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கும் இந்தத் துறை மூலமாக பால் சப்ளை செய்யப்படவேண்டும் என்றார்கள்.

குறிப்பாக திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் அதிகமான அளவில் பால் கிடைக்க வேண்டுமென்றால், கால்நடைகள் தேவைப்படுகிறது, கால்நடை வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவகையில் தீவனத்தைப் பெருக்கவும் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்றார்கள். கால்நடைகளுக்கு அங்கங்கே மேய்ச்சல் தரைகள், மேய்ச்சல் தரை இல்லாத பகுதிகளில் புற்களை வளர்த்து கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் வழங்கப்படவேண்டும் என்றார்கள். அந்த அடிப்படையில் தான் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு எல்லாம் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துகிற வகையில் அதிகப்படியான கடன் கொடுத்து பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் முறையாகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

சென்னை, மதுரை ஆகிய இடங்களில் மக்கள் தொகை அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால், இந்தப் பெரிய நகரங்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்கிற வகையில் இப்போது முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. கடந்த நான்கைந்து ஆண்டு புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துப்பார்த்தால், எப்படி இந்தத் துறை அதிகமான அளவுக்கு பால் வழங்கி வருகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

நமது மாதவரம் பால்பண்ணையின் கொள்ளளவு 50 ஆயிரம் லிட்டராக இருந்தாலும், நாள் ஒன்றுக்கு இன்றையதினம் 64 ஆயிரம் லிட்டருக்கு மேல் சேகரிக்கப்பட்டு, நகர மக்களுக்கு விநியோகம் செய்து வருகிறது. இந்தப் பண்ணையில் 1967-68-இல் 33 ஆயிரம் லிட்டர்கள் தான் விநியோகம் செய்யப்பட்டன. அன்றையதினம் நகரம் பூராவுக்குமாக 77 டெப்போக்கள் தான் இருந்தன. ஆனால் இன்றையதினம் 1971-72-ம் ஆண்டு கணக்கைப் பார்த்தால், நாள் ஒன்றுக்கு 64,600 லிட்டர் பால் விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதுமாதிரி அல்ல. முன்பு 77 டெப்போக்கள் தான் இருந்தன என்றால், இன்றையதினம் 200 டெப்போக்கள் மூலம் நகரத்தில் உள்ள மக்களுக்கு ஆங்காங்கே பால் சப்ளை செய்துகொண்டு வருகிறோம்.

ஆனால், சென்னைமாநகரத்தின் தேவையை நாம் முழுக்க பூர்த்தி செய்வது என்றால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப்போல இந்தத் துறையை மேலும் பல வகையில் விலைதிறத்தாகவேண்டும். சென்னைமாநகரின் தேவை நாள் ஒன்றுக்கு 3 லட்சம் லிட்டர் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாதவரம் பால் பண்ணையின் கொள்ளளவு 50 ஆயிரம் லிட்டர்தான் என்பதை நாளாவட்டத்தில் மாற்றி அதை 1 லட்சம் லிட்டர் கொள்ளளவு கொண்டதாக அமைத்தாகவேண்டும். அதையும் அரசு பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிறது.

மேலும் தென் சென்னையில் ஒரு பால்பண்ணையைத் துவக்கவேண்டும் என்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். தென் சென்னையில் ஒரு பால் பண்ணை துவங்கும் திட்டத்திற்கு 55 லட்சம் ரூபாய் ஒப்புதல் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கான இடத்தை இப்போது பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இடம் தீர்மானமானவுடன் அந்தத் திட்டத்திற்கான நடவடிக்கைகள் விரைவாக மேற்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதன்மூலம் லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு பால் வழங்குகிற

1971 ஜூலை 27]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

நிலைமையை ஏற்படுத்த முடியும் என்று நாம் எல்லாம் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

அதேபோல் மதுரையை எடுத்துக்கொண்டால் 1967-68-இல் அன்றாடம் 10 ஆயிரம் லிட்டர் தான் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றையதினம்—1971-72-இல்—16 ஆயிரம் லிட்டர் பாலை அந்தகர மக்களுக்கு வழங்கி வருகிறோம். அதேபோல் அன்றையதினம் 34 டெப்போக்கள் தான் மதுரையில் இருந்தன என்றால் இன்றையதினம் 58 டெப்போக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்படி மதுரையை எடுத்துக்கொண்டாலும், சென்னை நகரை எடுத்துக் கொண்டாலும் மக்களுக்கு சௌகர்யமான முறையில் ஆங்காங்கு டெப்போக்கள் நிறுவப்பட்டு பால் விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு பால் சொசைடிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை நானே குறிப்பில் கொடுத்திருக்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் 2,539 சொசைடிகள் இருக்கின்றன என்றால், அவற்றில் நல்லமுறையில் செயல்படுவது 1,182 சொசைடிகள் தான். இவற்றிலும் லாபகரமாக நல்லமுறையில் 603 சொசைடிகள் தான் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. செயல்படாமல் இருக்கிற சொசைடிகள் 1,407 ஆகும். இவற்றை ஒருமைப்படுத்தி—ஒருங்கிணைந்த முறையில் செயல்படுத்துவதற்கு ஒரு திட்டம் இப்போது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு முடிவு எடுக்கிற நிலையில் இருக்கிறோம்.

It is proposed to reorganise the existing societies into 1,107 viable units. The following guidelines are proposed to be followed for the formation of viable units:—

1. A viable unit should have a minimum initial membership of 250 producer-members which should be increased to 500 producer-members in course of time.

2. The minimum initial share capital should be Rs. 5,000 which should be increased to Rs. 10,000 in about 3 years.

3. It should cover all the villages within a radius of 5 miles from the Headquarters of the society.

4. The minimum production should be 500 litres per day.

5. All the agriculturists residing in the area of operations of the society who are willing to take up dairying as a subsidiary occupation should be enrolled as members.

6. Collection centres should be opened in all villages, where there is a minimum production of 100 litres per day.

7. The society should be managed by a person who has undergone " Co-operative Training ".

இப்படிப்பட்ட முறையில் ஒருங்கிணைந்து நல்லமுறையில் செயல்படுகிற வகையில் திட்டமிட்டு நாம் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1971 ஜூலை 27]

இதேமாதிரி நகரப்புறங்கள் மட்டும் அல்ல கிராமப் புறங்களுக்கும் பால் விநியோகம் செய்ய முயற்சி செய்யவேண்டும் என்றார்கள். இப்படிப்பட்ட நகரங்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டு தாலுக்கா தலைநகரங்கள், கிராமங்கள் ஆகியவற்றுக்கும் பால் விநியோகம் செய்ய முயற்சி செய்யலாம்.

கோவையைப் பொறுத்தவரை அங்கேயுள்ள பால் சப்ளை யூனியன் மாநிலத் திலேயே லாபகரமாக நடப்பதில் ஒன்று. அப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் கோவையில் மட்டுமல்ல—பல்வேறு கிராமப் பகுதிகளிலும் கிளைச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி, உழவர் பெருமக்களுக்கு துணைத் தொழிலாகப் பயன்படுகின்ற முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. அந்த அடிப்படையில் நாடு பூராவும் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு விவசாயத் தொழிலோடு, பால் உற்பத்தியைத் துணைத் தொழிலாக வைத்துக்கொள்கிற அளவில் எதிர்காலத்தில் இத்துறையை விஸ்தரிக்க நம் அரசாங்கம் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக முக்கியமாகப் பேசப்பட்ட மானியம் அறநிலையங்களைப் பற்றியது. அறநிலையங்கள் பற்றியும், கோவில் நிலங்கள் பற்றியும் அரசுக்கு உறுப்பினர்கள் ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா பொறுப்பேற்ற காலத்தில் இருந்து—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கடவுள் நம்பிக்கை கிடையாது என்று பேசினார்கள். இந்தத் தேர்தல் முடிந்த பிறகும் இவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் கோயில்கள் எல்லாம் என்ன ஆகுமோ என்று பயந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால், அப்படிப் பயந்தவர்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் பேசாமல் இருக்கும் அளவிற்கு, எந்தவிதமான குறைவும் இல்லாத அளவிற்கு, எந்தவித குறைபாடும் காணாத அளவிற்கு இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் சீரான முறையில் செம்மையான வகையில் நடவடிக்கைகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் நன்றி அறிவர். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த சில உறுப்பினர்கள், “கோயில்களின் சொத்துக்கள் நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்படவில்லை, கோயில் திருப்பணி வேலைகள் நன்றாக நடைபெறவில்லை” என்பதாகச் சொன்னார்கள். ஏதாவது குறை சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக அப்படிச் சொன்னார்களோ, என்னவோ தெரியவில்லை. இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பை பார்த்திருந்தால் இந்தக் குறைகளை நிச்சயமாகச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

‘ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்’ என்பது எங்கள் கொள்கையாக ஏற்றுக் கொண்டிருந்தாலும், நாட்டு மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்றுவந்த வர்களாகிய நாங்கள், நாட்டு மக்கள்—அவர்கள் இந்துக்களாயிருந்தாலும், முஸ்லீம்களாயிருந்தாலும், கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தாலும்—மத சம்பிரதாயங்களில் தலையிடாமல் ஒதுங்கியிருக்கிறோம். மத விஷயங்களில் குறுக்கிடாமல், அவர்களுக்கு எந்த வகையில் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமோ அந்த வகையில் திட்டமிட்டுப் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது மதச் சார்பற்ற அரசு என்ற முறையில்

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

1971 ஜூலை 27]

எந்தவிதமான வேற்றுமைகளும் காட்டாமல் பணிபாற்றிக் கொண்டு வருகிறோம்.

இந்துமத அறக்கட்டளையைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த காலத்தைவிட இப்போது நாம் திருப்பணிகளை நடத்துவதிலும், கோயில் வருமானத்தை அதிகப்படுத்துவதிலும் அதிக கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து வருகிறோம். அறநிலையத் துறையின் சார்பில் நல்ல பணிகளைச் செய்து வருகிறோம். ஆனால் இங்கே பேசிய திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களும், திருமதி அனந்த நாயகி அம்மையார் அவர்களும் பேசுகிற நேரத்தில் 'கோயில்கள் நன்கு பாது காக்கப்படவில்லை, சொத்துக்கள் பாதுகாக்கப்படவில்லை' என்று சொன்னார்கள். கோயில் காரியங்களில் தலையிடுவதாக வேறு சொன்னார்கள்.

நாங்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர் எல்லாக் காரியங்களும் ஒழுங்காக நடைபெற்று வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1966-67-ல் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற அறநிலையங்களின்மூலம் நமக்குக் கிடைத்த வருமானம் 4.14 கோடி ரூபாய் ஆகும். ஆனால் இன்றையதினம் மூன்று ஆண்டுகள் கழித்த பின்னர் காணும்போது அது 5.52 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. மேலும், அறநிலையங்களின் வளர்ச்சியைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டாலும் 1967-ல் 9,345 ஆக அறநிலையங்கள் கணக்கில் இருந்தது. அது இன்றையதினம் 10,040 என்ற அளவிற்கு வளர்ந்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய துறை எந்த அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறது, நாம் எவ்வளவு அருமையாகக் காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம் என்பது நன்கு விளங்கும்.

ஆலயங்கள் நன்கு பேணி பாதுகாக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆலயங்களுக்காக வருகின்ற நிதியிலிருந்து ஆலயங்களுக்காகச் செலவிடாமல் மற்ற வேறு காரியங்களுக்குச் செலவிடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் கூறினார்கள். 1967-ம் ஆண்டுக்கு முன் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி செய்த காலத்தில் கோயில் திருப்பணிக்காக 1,74,854 ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்குக் கழகம் ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் 1970-ம் ஆண்டில் 6,30,624 ரூபாய் கோயில் திருப்பணிக்காக செலவு செய்திருக்கிறோம். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் செலவு செய்ததைவிட 5 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகச் செலவு செய்திருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேர்தல் காலங்களில் எல்லாம், சுமார் ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு முன்னால்கூட எங்களைப் பார்த்து, 'நாத்திகவாதம் பேசுகிறவர்கள்' என்றெல்லாம் குற்றம் சாட்டினார்கள். நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் பார்க்கின்ற பொழுது, நாங்கள் எந்த அளவிற்கு முன்னேற்றம் செய்திருக்கிறோம், சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறோம் என்பது நன்கு விளங்கும். ஆண்டவனின் சொத்துக்கள், நிலங்கள் எல்லாம் பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்கள், மிட்டாதார்களின் கையில் இருந்துகொண்டு, அவர்கள் சாப்பிட்டிக் கொண்டு வந்ததை நாங்கள் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். கோயில்களின் உபரி நிதியிலிருந்து ஏராளமான ஆக்கப்பணி வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. கோயில்களின் உபரி நிதியிலிருந்து கோயில் திருப்பணி வேலைக்காக 1970-ம் ஆண்டிலே 6,30,624 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1970-ம் ஆண்டில்

- [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1971 ஜூலை 27]

திருப்பணி வேலைகளுக்காக மட்டும் 85 கோயில் மற்றும் அறநிலையங்களின் உபரிநிதி 62,22,263 ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உபரி நிதியிலிருந்து ஏழை, எளியவர்களுக்கு—‘ஆண்டவனால் படைக்கப்பட்ட’ அனாதைகளுக்கு—சமுதாயத்தில் தாழ்த்தப்பட்டோர், முதலியவர்களுக்கு வாழ்க்கை அளிப்பதற்கு இந்தத் துறையின் மூலமாக நல்ல காரியங்களைச் செய்தாக வேண்டுமென்கிற நோக்கத்தோடு கல்வி, சுகாதாரம், மருத்துவம் போன்றவற்றில் சிறப்பான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம். குறிப்பாகக் கல்வித் துறையில் 1967-ல் 5,61,552 ரூபாய் கல்விக்காகச் செலவு செய்திருந்தார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் நாங்கள் செலவழித்தது 28,39,635 ரூபாய் கல்விக்காக செலவு செய்து, ஏழை, எளிய குழந்தைகளுக்குப் பலன் தருகின்ற வகையில் செய்திருக்கிறோம் என்பதை உறுப்பினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, தாய்-தந்தையற்று அனாதையாக விதிகளிலே பிச்சை எடுத்துக்கொண்டு, ஆண்டவனாகப் பார்த்துத்தான் அவர்களுக்குச் சோறு படைக்க வேண்டுமென்கிற நிலையில் உள்ள குழந்தைகள், அனாதை ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு அனாதை இல்லங்களை ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்குப் புகலிடம் தந்திருக்கிறோம். அனாதை இல்லங்களுக்காக 1967-லே காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த காலத்தில் 1,04,512 ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இன்றையதினம் அனாதை இல்லங்களுக்காக 1,09,868 ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, மருத்துவத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அது சித்த வைத்தியமாக இருந்தாலும், பொது மருத்துவமாக இருந்தாலும் முன்னேவிட அதிக அளவில் முன்னேற்றம் அடையச் செய்திருக்கிறோம். 1967-ல் மருத்துவத் திற்கு 1 ரூபாய் கூட கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு நாம் 1,09,000 ரூபாய் மருத்துவ மனை கட்டுவதற்கு ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு பராமரிப்பு இல்லங்கள் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் நான்கு, ஐந்து வயதுடைய குழந்தைகளுடைய பெற்றோர்கள் கூலி வேலைக்குச் செல்லுங்கால், தங்கள் குழந்தைகளை அந்தப் பள்ளிகளிலே கொண்டுவந்துவிட்டு, பின்பு மாலையில் வேலையிலிருந்து திரும்பும்போது அழைத்துக் கொண்டு வரும்படியான முறையில் இந்த பராமரிப்பு இல்லங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1967-ல் ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால் 1970-ல் நாம் நான்கு குழந்தை இல்லங்களைக் கோயில்களின்மூலம் நடத்தி வருகிறோம்.

நாம் மேலும், நான்கு கலைக் கல்லூரிகளையும், இந்தியப் பண்பாட்டுக் கல்லூரி இரண்டும், உயர்நிலைப் பள்ளி 8-ம் நடத்தி வருகிறோம். கடந்த வாரத்தில் மருதமலை தேவஸ்தானத்தார் சார்பில் புதிதாக ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி திறந்து வைக்கப்பட்டது. ஆக மொத்தம் இப்போது 9 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இதுதவிர, வேத ஆகம பாடசாலைகள் நான்களை நடத்தி வருகிறோம். தமிழ்நாட்டின் கலாசாரத் துறையில் இசைக்கலையான நாடகரூபம் பள்ளி இரண்டு நடத்தி வருகிறோம்.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

1971 ஜூலை 27]

அதோடு 8 அனாதை இல்லங்களையும் சித்த வைத்தியத்தில் 11 மருத்துவ மனைகளையும் நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். சமுதாயத்தில் மிகத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிச்சைக்காரர்கள், குஷ்டரோகிகள் ஆகியோருக்கு மறுவாழ்வு தர வேண்டுமென்கிற வகையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் அருமையான ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கிய நோத்தில் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்கள் தங்களுடைய உபரி நிதியிலிருந்து 1½ லட்சம் ரூபாய்க்கு மேலாக நிதி வழங்கியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நாட்டு ஏழைகளுக்கு, பிச்சைக்காரர்களுக்கு, குஷ்டரோகிகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்கிற நோக்கத்தோடு முதல் தவணையாக இந்தத் தொகையை அளித்திருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு நோட்டுப் புத்தகங்கள் வாங்குவதற்கும், சிலேட்டுகள் வாங்குவதற்கும் காசில்லாமல் தலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு கடந்த வாரத்தில் நாம் 10 ஆயிரம் நோட்டுப் புத்தகங்களையும், 1,000 சிலேட்டுகளையும் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களின் கையிலே தந்திருக்கிறோம் என்பதை மெய்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட காரியங்களையெல்லாம் ஏழை எளியவர்களுக்குப் பயன்படுகின்ற காரியங்களை, சமுதாயத்திற்குப் பயன்படுகின்ற காரியங்களை யெல்லாம் நாம் செய்துகொண்டு வருகிறோம். சமுதாயத் துறையிலே ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயன்படுகிற காரியங்களை நாம் ஆற்றுவதிலே எந்தவிதமான தவறும் இருப்பதாக யாரும் சுட்டிக்காட்ட முடியாது. உலகத்தைப் படைத்த ஆண்டவன்கூட எல்லா ஜீவராசிகளும் நலமாக இருக்கவேண்டுமென்றுதான் விரும்புகிறார். ஏன் இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்காகப் பணத்தைச் செலவழிக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள், ஏழையின் சிரிப்பிலே இறைவனைக் காண்கிறோம் என்ற நல்ல தத்துவத்தின் அடிப்படையிலேதான் நாம் அப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். கோயில் சொத்துக்கள், நிலங்கள் இவற்றையெல்லாம் தனியார்கள் அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதையெல்லாம் கண்டு பிடிப்பதற்காக ஒரு சிறப்பு அதிகாரியும் அவருக்குக் கீழே பல அலுவலர்களையும் போட்டு யார் யார் அம்மாதிரித் தனிப்பட்டவர்கள் கோயில் நிலங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று கண்டுபிடித்து அதன்மூலம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் இந்தத் துறையின் கீழே கொண்டுவருவதற்கு நாம் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காக நாம் சிறப்பு அதிகாரியும் பல துணை அதிகாரிகளையும் போட்டு அந்த வகையிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். நிலமற்ற விவசாயிகளுக்குக் கோயில் நிலங்களைத் தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கோயில் நிலங்களுக்கு உச்சவரம்பு கட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திலே ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டிருந்த விதிவிலக்குகளைப் பற்றி என்ன செய்யவேண்டுமென்பதை ஆராய்வதற்காக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய தலைமையிலே ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழுவிலே நல்ல முடிவை எடுப்பார்கள் என்று நாமெல்லாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1971 ஜூலை 27]

குறிப்பாக தமிழ் அரச்சனையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எந்த அளவுக்கு தமிழ் மக்கள் அதனை ஆர்வத்தோடும் உற்சாகத்தோடும் வரவேற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். யாரோ சிலர் பத்திரிகையிலே எழுதினார்கள், யாரோ சில சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதை எதிர்த்தார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியத்தைத் துவக்கி வைத்தவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அல்ல. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே மதிப்பிற்குரிய குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் கோயம்புத்தூரிலே தமிழ் அரச்சனையைத் துவக்கி வைத்தார்கள். தமிழ் நாட்டிலே தமிழிலே அரச்சனையைச் செய்ய வேண்டும், தமிழர்கள் எல்லாம் முருகனைக் கட்டிவிட்டு எழுந்தருளிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள், தமிழ் இனிமையான மொழி, எனவே அதிலே அரச்சனையை நடைபெறவேண்டும், தமிழிலே இருக்கின்ற நல்ல பாடல்கள் மூலமாக அரச்சனைகள் செய்வதற்கு முயலவேண்டுமென்ற முறையிலே நம்முடைய அடிகளார் அவர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே அந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்து வைத்தார்கள். அதைப் பின்பற்றித் தான் நாம் தொடர்ந்து அதனைச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். கிட்டத்தட்ட 112 கோயில்களிலே தமிழ் அரச்சனையை நடைபெற்றுக் கொண்டுவருகிறது. இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை தமிழகத்திலே உள்ள அத்தனை கோயில்களிலும் தமிழில் அரச்சனையைச் செய்தாக வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின்படி மக்களுடைய விருப்பத்தின்படி, அறங்காவலர்களுடைய விருப்பத்தின்படி அந்தந்த நிர்வாகிகளை நாம் கேட்டுக் கொண்டோம். அறங்காவலர்களைக் கேட்டுக் கொண்டோம். அப்படி நாம் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க நேற்று வரை அதாவது 26-7-1971 வரையில் 1,341 கோயில்களிலே தமிழில் அரச்சனையை நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வருகின்ற ஆகஸ்டு மாதம் 15-ம் தேதிக்குள் தமிழகத்திலே உள்ள எல்லா ஆலயங்களிலும் தமிழிலே அரச்சனையை நடைபெற வேண்டுமென்று நாம் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறோம். சம்ஸ்கிருதம் பற்றிச் சொன்னார்கள். சம்ஸ்கிருதம் கேண்டும், தமிழ் வேண்டாம் என்று சொல்கிறவர்களைப்பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. சம்ஸ்கிருதத்தில்தான் விருப்பம், தமிழிலே விருப்பம் இல்லை என்று சொன்னால் நாம் அதற்குத் தடையாக இல்லை. யார் மீதும் தமிழ் அரச்சனையைத் திணிக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே நாம் செய்யவில்லை. தமிழிலே அரச்சனையை நடைபெற வேண்டுமென்ற முறையிலே நாம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறோம்.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள, தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள இடங்களைச் சீர்படுத்துவதற்கும், ராஜராஜன் சிலையை வேறு இடத்திலே வைப்பதற்கும் நாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறோம், ஆனால் இன்றுவரை பதில் இல்லை. பல கோயில்கள் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையின்கீழ் இருப்பவை பழுதடைந்து இருக்கின்றன, அவற்றைச் சீர்படுத்துவதற்கும், தமிழ் மன்னனுடைய சிலையை வேறு இடத்திலே மாற்றிவைப்பதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம், அவர்களுடைய பதிலை நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இறுதியாக அறிவிக்கத் துறையில் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிற கிட்டங்களைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

1971 ஜூலை 27]

கருதுகிறேன். கோயில்களுடைய உபரி நிதியில் இருந்து ஏழை எளியவர்களுக்கு பயன்படுகின்றவகையிலே இதற்கு முன் இல்லாத முறையிலே செவிடர்களுக்காகவும், கண்ணற்றோர்களுக்காகவும், ஊமைகளுக்காகவும் செலவழிக்க முடிவு செய்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட குழந்தைகளைப் பேணுகின்ற வகையிலே பழனி முருகன் கோயில்சார்பிலும், சமயபுரம் மாரியம்மன் கோயில்சார்பிலும் இரண்டு பள்ளிகளைத் துவக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்ற செய்தியினை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேமாதிரி இரண்டு லட்சத்திற்கு மேல் வருமானம் எந்த எந்தக் கோயில்களிலிருந்து வருகின்றதோ அந்தக் கோயில்களின் நிதியிலிருந்து அனாதை இல்லங்கள் 50 ஏற்படுத்த முடிவு செய்திருக்கிறோம். அதற்கான காரியங்களைச் செய்வதிலே இந்தத் துறை ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு இருக்கிறோம்.

தம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இவை அத்தனையையும் பொது மக்களிடத்திலே தல்ல முறையிலே எடுத்துச் சொல்லி மேலும் இந்தத் துறையிலே சீர்திருத்தம் ஏற்படுகின்ற வகையிலே ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு பல்வேறு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் எல்லாம் நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொல்வதற்காகத்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் என்னைப் பொறுத்தவரையில் நினைக்கிறேன். அவைகளையெல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு இந்த மானியங்களை ஏகமனதாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் இத்துடன் முடிவுற்றது. இப்பொழுது வாக்கெடுப்பு.

Demand No. 8-A, Milk Supply Schemes.

திருவாளர்கள் ஜேம்ஸ், ஏ. சுப்பிரமணியம், டாக்டர் ஹாண்டே ஆகியவர்கள் அவையில் இல்லாததால் கோரிக்கை 8-க்கு அவர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,07,86,800 under Demand No. 8-A Milk Supply Schemes.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

கோரிக்கை 9-க்கு திருவாளர்கள் ஆர். பொன்னப்ப நாராய், கே. டி. கே. தங்கமணி ஆகியவர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம், டாக்டர் ஹாண்டே ஆகியவர்கள் அவையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

[1971 ஜூலை 27]

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 52,72,400 under Demand 9-A—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 ”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(இ) நிதித் கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 20,96,29,000 under Demand No. 46—Capital outlay on Schemes of Government Trading ”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்டமுன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்ட முன்வடிவை பேரவையில் அறிமுகம் செய்வதற்கும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கும் ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

4. அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்டமுன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்டமுன்வடிவை இப்பேரவை முன் அறிமுகப் படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இச்சட்டமுன்வடிவை இப்பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச்சட்டமுன்வடிவு அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

பேரவையின் அலுவல்கள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்றன. மீண்டும் பேரவை நாளைக் காலை 9 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(5) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

ISO. Notification issued with Roc. No. 175547/70-E1, dated the 3rd April 1971, in regard to exclusion of Avaniapuram area

@ 94-98-ம் பக்கங்களில் நான்காம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1971 ஜூலை 27]

for constitution of a separate panchayat. [based on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

181. Erratum issued with Roc. No. 196292/69-P1, dated the 4th March 1970 to the notification relating to bifurcation of Uthukadu Panchayat of Chingleput district.

182. Erratum issued with Roc. No. 181290/69-P1, dated the 6th March 1970 to the notification relating to exclusion of Maliakkadu area for constitution of a separate panchayat.

183. Notification issued with G.O. Ms. No. 161, Labour, dated the 10th February 1971, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Factories Rules, 1950 as subsequently amended.

@ 184. Policy note on Demand No. 25—Welfare of Schedule Tribes and Castes and Other Backward Classes 1971-72 (Tamil).

@ 185. Policy note on Dairy Development Department 1971-72 (English and Tamil).

@ 186. Policy note on Demand No. 9-A—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (English and Tamil).

@ 187. Policy note on Demand No. 46—Capital outlay on Schemes of Government Trading (Food) (English and Tamil).

இணைப்பு 1.

20-ம் பக்கத்தில் 477-ம் எண்ணுள்ள வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

(அ) 1971-72-ல் அரிசன பழங்குடியினர் வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்குக் கீழ்க்கண்ட நான்கு இடங்களில் தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து ஆகிய வற்றில் பயிற்சி அளிக்கப்படலாம்.

கீழ்க்கண்டதில் பயிற்சி அளிக்கப்படவிருக்கின்ற அரிசன பழங்குடியினர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை:—

	தட்டச்சு	சுருக்கெழுத்து
1. சென்னைமாநகர்	100	50
2. மதுரை	50	25
3. திருச்சிராப்பள்ளி	50	25
4. கோயம்புத்தூர்	50	25
மொத்தம்	250	125

@ Despatched to Members on 24th July 1971.

[1971 ஜூலை 27]

மேற்சொன்ன ஒதுக்கீட்டில் ஏற்படும் பற்றாக்குறையைப் போக்க, பயிற்சிக்கு மனுச் செய்துள்ளவர்களை ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து தேவையுள்ள மற்றொரு மாவட்டத்திற்கு அனுப்பி வைக்கும் அதிகாரம் அரிசன நலத்துறை இயக்குநருக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) மேலே பாரா (அ)-வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கை தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து இவற்றில் மேல்நிலை, கீழ்நிலைத் தேர்வுகளுக்கு சேர்த்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) தட்டச்சு கீழ்நிலைத் தேர்வுக்குப் பயிற்சிக் காலம் 10 திங்களாகவும், தட்டச்சு மேல்நிலைத் தேர்வுக்கு (கீழ்நிலைத் தேர்வில் தேறிய மாணவர்களுக்கு) பயிற்சிக் காலம் ஆறு திங்களாகவும், சுருக்கெழுத்தில் கீழ்நிலை, மேல்நிலைத் தேர்வுகளுக்குப் பயிற்சிக் காலம் ஓர் ஆண்டாகவும் இருக்கலாம்.

(ஈ) கீழ்நிலைத் தேர்வில் ஒரு முறை தோல்வி அடையவும், மேல்நிலைத் தேர்வில் இருமுறை தோல்வி அடையவும் இரு படிப்புகளிலும் அனுமதிக்கலாம்.

(உ) அரிசன பழங்குடி வகுப்பினரைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் (அ) பாராவில் சொல்லப்பட்ட நான்கு நகரங்களில் அங்கேயும் பெற்ற வணிகக் கல்வி நிறுவனங்களில் சேர்ந்து தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து ஆகியவற்றில் பயிற்சி பெறலாம். இது தொடர்பான எல்லாச் செலவுகளையும் அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும்.

(ஊ) மேலே பாரா (அ)-வில் குறிப்பிட்டுள்ள நான்கு நகரங்களிலிருந்து ஐந்து மைல் தொலைவிற்கு மேல் உள்ள இடங்களில் வசிக்கின்றவர்களும் அந்நான்கு நகரங்களிலுள்ள வணிகக் கல்வி நிறுவனங்களில் சேர்ந்து படிப்பவர்களுமான மாணவர்களுக்கு மட்டும் அந்நகரங்களிலுள்ள அரிசன நல விடுதிகளில் இல்லரசு உணவும் உறையும் கிடைக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

(எ) சுருக்கெழுத்து, தட்டச்சு ஆகியவற்றில் தேர்ச்சி பெற்ற அரிசன பழங்குடியினர் வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் பற்றாக்குறையை கருத்திற் கொண்டு பெற்றோர்களது/காப்பாளர்களது ஆண்டு வருமான வரம்பு வளியுறுத்தப்படுவதில்லை.

(ஏ) தேர்வின் இரண்டு படிப்புகளிலும் முதல் தடவையிலே தேர்வு பெறும் ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் கீழ்க்கண்ட வீதத்தில் பரிசுத் தொகை வழங்கலாம்:—

	ரூ.
தட்டச்சு கீழ் நிலைத் தேர்வு	50
தட்டச்சு மேல் நிலைத் தேர்வு	100
சுருக்கெழுத்து கீழ் நிலைத் தேர்வு	75
சுருக்கெழுத்து மேல் நிலைத் தேர்வு	150

(ஐ) அரிசனங்கள், பழங்குடியினர் வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களைத் தங்கள் நிறுவனங்களில் சேர்த்துக் கொள்ளும்போது அவற்றின் தலைவர்கள் அம்மாணவர்களின் பள்ளி இறுதிச் சான்றிதழைப் பார்த்து அவர்கள் அரிசன,

1971 ஜூலை 27]

பழங்குடியினர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்தாமா என்பதை உறுதிப் படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

(ஓ) அத்தகைய மாணவர்களைப் பயிற்சிக்குச் சேர்த்துக் கொண்டவுடன் அந் நிறுவனங்களின் தலைவர்கள், ஒவ்வொரு மாணவரின் பெயர் (அரிசன இனத்தைச் சேர்ந்தவரா அல்லது பழங்குடியினரா என்கிற) வகுப்பு, பயிற்சிக் காகத் தேர்ந்தெடுத்துள்ள பாடம், பயிற்சிக் கால அளவு, பயிற்சித் தொடர் பாக ஆகும் செலவு குறித்த விவரம் ஆகிய விவரங்களைத் தொடர்புள்ள மாவட்ட நல அதிகாரிக்கு அனுப்ப வேண்டும். இந்த விவரங்கள் கிடைக்கப் பெற்றவுடன், மாவட்ட நல அதிகாரி பயிற்சி பெறும் மாணவருக்கான முதல் மாதத்திற்கு உரிய பணத்தை அப்பள்ளித் தலைவருக்கு ஒரு வாரம் அல்லது பத்து நாட்களில் கிடைக்கும் வகையில் அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்.

(ஓ) இரண்டாவது திங்கள் முதல்கொண்டு பயிற்சி பெறும் மாணவர்கள் பயிற்சியில் காட்டும் முன்னேற்றம், அவர்கள் அந்தப் பயிற்சிப் பள்ளியில் தொடர்ந்து பயிற்சி பெறுவது பற்றிய சான்றிதழ் ஒன்றை அதன் தலைவர் மாவட்ட நல அதிகாரிக்கு அனுப்பி, சேரவேண்டிய கட்டணத் தொகையை கோர வேண்டும். மாவட்ட நல அதிகாரி அத்தொகையை ஒரு வாரம் அல்லது 10 நாட்களுக்குள் வழங்குவார்.

பயிற்சி பெறுபவர்களுக்குத் தேவையான எழுதுபொருள், சுருக்கெழுத்துப் புத்தகங்கள் வாங்குவதற்கு உரிய பணத்தையும் அப்பள்ளிகளின் தலைவர்கள் மாவட்ட நல அதிகாரியிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்குத் தேவையான எழுதுபொருள், சுருக்கெழுத்துப் புத்தகங்களை வாங்கி பள்ளித் தலைவர்கள் வழங்க வேண்டும்.

உரிய படிப்பில், கீழ்நிலை, மேல்நிலைத் தேர்வுகளுக்குச் செல்லும் மாணவர்கள் கட்ட வேண்டிய தேர்வுக் கட்டணங்களையும் அப்பள்ளித் தலைவர்கள் உரிய நேரத்தில் மாவட்ட நல அதிகாரியிடமிருந்து பெற்று இதற்காகப் பயன் படுத்தலாம்.

தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து (கீழ்நிலை, மேல்நிலை) பயிற்சி பெறும் ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் மாநில நிதியிலிருந்து பெறவேண்டிய மாதக் கட்டணங்கள், தனிக் கட்டணங்கள், அரசினர் தேர்வுக் கட்டணங்கள் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளன :—

தட்டச்சு—கீழ்நிலை—10 மாதம்—

	ரூ. காசு.
1. மாதக் கட்டணங்கள் ரூ. 6×10	60.00
2. அரசுத் தேர்வுக் கட்டணங்கள்	8.00
3. தனியான பயிற்சி, தட்டச்சுப்பொறி வாடகை ஆகியவை உள்பட நிறுவனத்துக்கான தனிக் கட்டணங்கள்.	27.00
4. நிறுவனத்துக்கான தட்டச்சுப் பொறி கல்வி தேர்வு கட்டணம்.	30.00
5. எழுதுபொருள் (மாதம் ஒன்றிற்கு ரூ. 5 வீதம்).	50.00

மொத்தம் .. 175.00

[1971 ஜூலை 27]

தட்டச்சு—மேலநிலை—கீழ்நிலைக்குப் பிறகு 6 மாதம்—

	ரூ. காசு.
1. மாதக் கட்டணம் ரூ. 6×6 ..	36·00
2. அரசுத் தேர்வுக் கட்டணங்கள். ..	14·00
3. தனியான பயிற்சி, தட்டச்சுப்பொறி வாடகை உள்பட நிறுவனங்களுக்கான தனிக் கட்டணங்கள்.	31·00
4. பள்ளிக்கான தட்டச்சுப் பொறிக் கல்வித் தேர்வுக் கட்டணம்.	40·00
5. எழுப்பொருள் (மாதம் ஒன்றிற்கு ரூ. 5 வீதம்)	30·00
மொத்தம் ..	151·00

கருக்கெழுத்து—கீழ்நிலை—ஓர் ஆண்டு—

	ரூ. காசு.
1. மாதக் கட்டணம் ரூ. 6×12	72·00
2. அரசுத் தேர்வுக் கட்டணம்	8·00
3. தனிப் பயிற்சி அளிப்பதற்கான தனிக் கட்டணம்.	15·00
4. எழுதுபொருள் (மாதம் ஒன்றிற்கு ரூ. 10 வீதம்).	120·00
மொத்தம் ..	215·00

கருக்கெழுத்து—மேலநிலை—ஓர் ஆண்டு—

	ரூ. காசு.
1. மாதக் கட்டணம் ரூ. 6×12	72·00
2. அரசுத் தேர்வுக் கட்டணம்	14·00
3. தனிப்பயிற்சிக்கான தனிக் கட்டணம் ..	25·00
4. எழுதுபொருள் (மாதம் ஒன்றிற்கு ரூ. 10 வீதம்).	120·00
மொத்தம்	231·00

இணைப்பு 2.

[35-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க.]

மானியக் கோரிக்கை 8-A பால் வழங்கும் திட்டங்கள்.

1971-72-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு—ரூ. 4,07,86,800.

பால் பண்ணை வளர்ச்சித் துறை.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

பால் வளத்துறையின் தலையாய பணி இத்துறையைச் சேர்ந்த சென்னை யிலும், மதுரையிலும் நிறுவப்பட்டுள்ள பால் வழங்குத் திட்டங்கள் இரண்டி னையும் செவ்விய முறையில் நடத்துவதேயாகும். சென்னை, மதுரை மாநகர மக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதே இவற்றின் நோக்கமாகும். இதற்காகக்

1971 ஜூலை 27]

கிராமப்புறங்களிலிருந்து பால் சேகரிக்கப்படுகிறது. இதனால் கிராமத்தில் உள்ள குடியானவர்களுக்கு வருவாய் கிடைக்க வழி ஏற்படுகிறது, தனிப்பட்ட உழவர்களிடமிருந்து ஓரளவுக்கு நேரடியாக பால் வரப்பெறினும், பால் சேகரிப்புப்பணி பெரும்பாலும் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாகவே நடைபெறுகிறது. பால் வளத்துறையின் பொறுப்பு அதிகாரி, பால் வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளராகவும் செயல்படுகிறார். இம்முறையில் துறைசார்ந்த நிலையங்களுக்குப் பால் வழங்குவதற்காக மட்டுமின்றி உள்ளூர் மக்களின் தேவையை நிறைவு செய்வதற்காகவும் பால் சேகரிப்பு விற்பனைப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நடவடிக்கைகளை முறைப்படுத்துகிறார். மேலும் பால் தக்க முறையில் கையாளப்பட்டு அது பிற இடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுவதற்காகவும், பால் சேகரிப்புப்பணியைச் சீர்ப் முறையில் அமைப்பதற்காகவுமான வசதிகள் குறித்துக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உதவி வழங்க வகை செய்யும் திட்டங்களையும் நிர்வகிக்கிறார். பால் வளத்தைப் பெருக்குவது என்பது கால்நடை வளர்ப்புத் துறையின் முதன்மையான பொறுப்பாகும். எனினும் பால் விற்பனையைப் பொறுத்த வரையில் இப்பணி பால்பண்ணை வளர்ச்சித் துறையினால் பால் வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகக் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. தரமான மாடுகளை வாங்குவதற்காகக் கூட்டுறவுச் சங்க உறுப்பினர்களுக்குக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பால் பண்ணைக்கான கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும், வண்டிகள் வாங்குவதற்கும், தீவனப்பயிர்களை விளைவிப்பதற்கும், பாலைக் கையாள்வதற்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உதவி அளிக்கப்படுகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நிதி நிலையை வலுப்படுத்துவதற்காக அரசு அவற்றில் பங்கு மூலதன முதலீடு செய்கிறது.

1971-72-ம் ஆண்டில் இத்திட்டத்திற்காக ரூபாய் 54.02 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. பால் பண்ணைகளை விரிவுபடுத்துவதற்காக ரூபாய் 10.50 லட்சமும், மாடுகள் வாங்குவதற்கான கடன்கள் வகையில் ரூ. 22 லட்சமும், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வளர்ச்சிக்காக ரூபாய் 12.50 லட்சமும், கால்நடைத் தீவனத்தயாரிப்பு போன்ற பிற திட்டங்களுக்காக ரூ. 9.02 லட்சமும் இதில் அடங்கும்.

துறையைச் சார்ந்த திட்டப்பணிகளிலிருந்து கிடைக்கும் பால் அளவு பெருகிக்கொண்டே வருகிறது. 1969-70-ம் ஆண்டில் நாள் ஒன்றுக்கு 49,480 லிட்டர் பால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்க, 1970-71-ம் ஆண்டில் இப்பாலின் அளவு 57,600 லிட்டராகப் பெருகியுள்ளது. மதுரையில் 1969-70-ம் ஆண்டில் நாளொன்றுக்கு 13,170 லிட்டர் வழங்கப்பட்டிருக்க, 1970-71-ம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்ட பாலின் அளவு நாளொன்றுக்கு 17,800 லிட்டராகப் பெருகியது. உலக உணவுத் திட்டத்தின் உதவியுடன் நிறைவேற்றப்பட்டுவரும் பால் வளமுனைப்புத் திட்டத்தின் (Operation flood) காரணமாகவே சென்னை பால் பண்ணையில் பால் வளம் பெருகியது எனலாம். பால் பண்ணையின் பால் வழங்குதிறனைப் பெருக்குவதே இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். உலக உணவுத் திட்டத்தின்கீழ் அளிக்கப்படும் ஆடையெடுக்கப்பட்ட பால்மாவு, தாய் வெண்ணெய் (Butter oil) ஆகியவற்றைக் கொண்டு முதற்கண் பால் வழங்கு நிலை மேம்படுத்தப்படுகின்றது. பின்னர் இவற்றிற்குப் பதிலாக, உள்ளூரிலிருந்து பெறப்படும் பாலைக் கொண்டு பால் வழங்கு நிலை நிலைப்படுத்தப்படும். சென்னை மாநகரில் மாடுகளை வைத்துவரும் பழக்கத்தைக் குறைப்பதே

[1971 ஜூலை 27]

இதன் நோக்கமாகும். ஏனெனில், மாடுகளை இங்கு வைத்துவருவதனால் சுகாதாரத்திற்குக் கேடு விளைகிறது. தவிர, உரியகாலத்தில் இனப் பெருக்கத்திற்கு வகை செய்யத் தவறுதல், இளங்கன்றுகளை நல்லமுறையில் பேணிவரத் தவறுதல் போன்ற கால்நடை வளர்ச்சிக்குத் தடையாக உள்ள நடைமுறைகள் கையாளப்படுவதற்கும் இது வழிகோலுகின்றது. மாநகரில் மாடுகளை வைத்து வருபவர்களுக்கு அவற்றை கிராமப்பகுதிகளிலுள்ள பண்ணைகளுக்கு ஒட்டிச் செல்ல வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படும். இங்கு மாடுகளை மிகச் சிக்கனமான முறையில் பண்ணைகளில் பேணிவரலாம். பால் பண்ணையில் கிடைக்கும் ஆதாயம் பால் விற்பனையிலிருந்து மட்டும் கிடைப்பதல்ல. கறவைகளின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவதன் மூலமும் சிறந்த இனப் பெருக்க நடைமுறைகளை மேற்கொள்ளுவதனாலும் இந்த ஆதாயம் கிடைக்கிறது. உற்பத்தித் திறனை மேம்படுத்தினால்தான் பால் வளம் தொடர்ந்து பெருக முடியும். இதற்கு மாடுகளின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும். பால் பண்ணைத் தொழிலை முறையாக மேற்கொள்ள முன்வரும் உழவர்களுக்கு இனப்பெருக்க வசதிகள், கால்நடை மருத்துவம், கால்நடைத் தீவனம், பண்ணை நிர்வாகம் குறித்து ஆலோசனை, தீவனப்பயிர் வளர்ப்பதற்கான உதவி போன்ற பலவகைகளில் அவசியமான தேவைப்பொருள்களை வழங்குவதற்கு வகை செய்யும் திட்டமொன்று குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் நிறைவேற்றப்படும். இளங்கன்றுகளைக் கவனமாக பேணிவருவது இத்திட்டத்தின் முக்கியக் கூறு ஆகும். சென்னைமாநகரில் விலைவாசி மிகவும் அதிகமாக இருப்பதால், மாடுகளின் சொந்தக்காரர்கள் கன்றுகளை வளர்ப்பதிலே அதிகச் செலவிட விருப்பமில்லாமல் இருக்கலாம். இதன் காரணமாகவே சென்னை மாநகரில் மாடுகளை வைத்து வருவதற்கு ஊக்கம் அளிக்கப்படுவதில்லை.

இத் திட்டத்தின் முதல் படியாக மாதவரம் பால்பண்ணை விரிவுபடுத்தப்படும். 1,00,000 லிட்டர் பால் வழங்கக் கூடிய அளவுக்கு இப்பண்ணையின் திறனைப் பெருக்குவதுதான் இதன் நோக்கமாகும். உலக உணவு திட்ட உதவியின்கீழ் வழங்கப்படும் ஆடை நீக்கப்பட்ட பால்மாவு, தாய வெண்ணெய் ஆகியவற்றுடன் தேர்த்தால் சென்னைமாநகரின் பால் வழங்கு நிலையை மேம்படுத்த முடியும். இரண்டாவது பண்ணையை ஏற்படுத்துவதன்மூலம் பால் வழங்கு நிலையை மேலும் மேம்படுத்தலாம். வேலூர் அருகே சாத்துவாச்சேரியில் கிளைப் பால் பண்ணையொன்றும் நிறுவப்பட்டு வருகின்றது.

ஆடையெடுக்கப்பட்ட பால்மாவு, தாய வெண்ணெய் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துவதனால் கிடைக்கும் நிதியிலிருந்து இத் திட்டங்களுக்கான நிதி வசதி கிட்டும். இதற்கான உதவித் தொகை 30 சத வீதம் மானியமாகவும், 70 சத வீதம் கடனாகவும் கிடைக்கின்றது. இத் திட்டத்தின்கீழ் சென்னை, பால்பண்ணை 1971 மார்ச் திங்கள் 31-ஆம் நாள் வரை 294.59 டன் ஆடையெடுக்கப்பட்ட பால்மாவையும், 82.274 டன் தாய வெண்ணெயையும் பயன்படுத்தியுள்ளது.

பால் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு முக்கியமாக ஊக்கமளிப்பது அதற்குத் தரப்படும் விலையாகும். பால்பண்ணைத் திட்டத்திற்குக் கிடைக்கும் விலையை யொட்டியே பால் உற்பத்தி செய்பவருக்குக் கொடுக்கப்படும் விலை நிச்சயிக்கப்படுகிறது. இவை அரசு மேற்கொண்டுள்ள திட்டங்களாகும். எனவே பால் பண்ணைத் திட்டங்கள் மிகவும் நியாயமான விலையில் மக்களுக்குப் பால் வழங்க கடமைப்பட்டவையாகும். அதே நேரத்தில் அந்த விலை உற்பத்தியாளரின் தேவைக்கேற்ப, அவருக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலையாகவும் இருக்க

1971 ஜூலை 27]

வேண்டும். குறிப்பாக, பால் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், சீராக்கப்பட்ட நடைமுறைகளினால் வேளாண்மையைப் போன்று உடனடியாகப் பலன் கிடைப்பதில்லை. சிறந்த கால்நடைகளை வளர்த்தல் போன்ற பணிகளினால் மாடுகள் வளர்ப்பவருக்கு உடனடியாக வருவாய் பெருகுவதில்லை. எனவே, பால் வளத்தைப் பெருக்குவது குறித்த திட்டங்களை மேற்கொள்ள பால் உற்பத்தியாளருக்கு அளிக்கப்படும் ஊக்கம் இன்னும் அதிக அளவில் அமைய வேண்டும்.

1970 ஆகஸ்ட் திங்களில் பால் வழங்கு நடைமுறையில் ஒரு சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. குறிப்பாக, அதிக அளவு தூய வெண்ணெய் பால்மாவு ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தவேண்டிய தேவையையொட்டி இம் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. அதன்பின்னர், இத் திட்டம் 4.5 சத வீதம் கொழுப்பும், 8.5 சத வீதம் கொழுப்பு அல்லாத கெட்டிப் பொருள்களும் அடங்கிய தரப்படுத்தப்பட்ட பாளையும், 3 சத வீதம் கொழுப்பும், 8.5 சத வீதம் கொழுப்பு அல்லாத கெட்டிப் பொருள்களும் அடங்கிய பதப்படுத்தப்பட்ட பாளையும், 1.5 சத வீதம் கொழுப்பும், 9 சத வீதம் கொழுப்பு அல்லாத கெட்டிப் பொருள்களும் அடங்கிய இருமுறை பதப்படுத்தப்பட்ட பாளையும் விற்பனை செய்து வருகின்றது. டிசம்பர் மாதம் முதல் மே மாதம் வரை பால் உபரியாகக் கிடைக்கக்கூடிய கால அளவில், பால் அதிகமாக வாங்கப்பட்டு மேற்குறிப்பிட்ட விகிதத்தில் விற்கப்படும் என்பதே இதன் நோக்கமாகும். ஏனெனில் காலத்தில், மேற்குறிப்பிட்ட அளவிலும் அதே விகிதத்திலும் பாலை வழங்கும் பொருட்டு தூய வெண்ணெய், பால்மாவு ஆகியவை பயன்படுத்தப்படும். தரப்படுத்தப் பட்ட பாலின் விலை லிட்டர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1.30 என்று முடிவு செய்யப் பட்டுள்ளது. பதப்படுத்தப்பட்ட பால் லிட்டர் ஒரு ரூபாய் என்றும், இருமுறை பதப்படுத்தப்பட்ட பால் லிட்டர் 70 காசு என்றும் முன்னர் விற்பனை வந்த விலையிலேயே தொடர்ந்து விற்கப்பட்டு வருகின்றன. பதப்படுத்தப்பட்ட பால் இருமுறை பதப்படுத்தப்பட்ட பால் ஆகியவற்றில் இந்த விலைகளுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. மதுரையில் தரப்படுத்தப்பட்ட பாலின் விற்பனை விலை லிட்டர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1.16 ஆகும். பதப்படுத்தப்பட்ட பாலின் விலை லிட்டர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1 ஆகும். இருமுறை பதப்படுத்தப் பட்ட பாலின் விலை லிட்டர் ஒன்றுக்கு 70 காசு ஆகும். பெருமளவில் பால் பயன்படுத்துபவர்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று பால் வழங்குவதனால் ஏற்படும் செலவினை ஈடு செய்யும்பொருட்டு அவர்களிடமிருந்து அதிக விலை வசூலிக்கப் படுகிறது.

மாநகரில் உள்ள கால்நடைகளுக்கென்று மாதவரத்தில் தனிக் குடியிருப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதனால் “பால்வள முனைப்புத் திட்டத்தின்” முதல் நிலையைச் செயல்படுத்துவதற்கு வசதியாயிருக்கும். ஆனால் கால்நடைகள் வைத்து வருவதை ஒருங்கிணைப்பது இயலாது. ஏனெனில், குடியிருப்பவரும் தொழிலாளர்களும் கால்நடைகளுக்குத் தீவனங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. எனவே, கால்நடைகளைக் குடியிருப்புக்குக் கொண்டு செல்வதனால் கால் நடைகளுக்கும், பணியாளர்களுக்கும் நல்ல வசதிகள் கிடைக்கும் என்பதைத் தவிர இதனால் வேறு குறிப்பிட்ட நன்மை எதுவும் இல்லை. எனினும், இது போதிய ஊக்க மளிக்கக்கூடியதாக இல்லை. மேலும் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு நகரக் கால் நடைச் சொந்தக்காரர்கள் குடியிருப்புக்குச் செல்லவில்லை. இதன் விளைவாக

[1971 ஜூலை 27]

இக் குடியிருப்பு இக் கால்நடைகளுக்காகக் குறிப்பிட்ட அளவுக்குத்தான் பயன்படுகிறது. எனவே, அரசு பால்பண்ணை ஒன்று 1966-இல் ஏற்படுத்தப் பட்டது. கலப்பினக் கால் நடைகளினால் ஏற்படும் நன்மைகளை விளக்கும் பிரிவாக மட்டுமே இப் பண்ணை இருக்கும். 1971 ஏப்ரல் 1-ஆம் நாள் அன்றுள்ளவாறு உரிமதாரர்கள் 40 பேர் ஆவர். இவர்களுக்கு 571 கால் நடைகள் சொந்தமாக இருந்தன. கன்றுகள் உட்பட அரசுப் பண்ணைக்குச் சொந்தமான கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை 921 ஆகும்.

உலக உணவுத் திட்டத்தின் முந்திய ஒரு திட்டத்தின்கீழ், கால் நடைத் தீவனம் தயாரிப்பதற்காக மக்காச் சோளமும் “சொர்க்கம்” சோளமும் கிடைக்கின்றன. கூட்டுறவுத்துறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சிறிய பிரிவுகளிலும் மாதவரத்திலுள்ள துறைப்பிரிவினும் இத்தீவனம் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. மாதவரத்தில் பெரிய பிரிவு ஒன்று கட்டப்பட்டு வருகிறது. 1970-71-இல் சென்னையிலிருந்து 1,288.56 டன் கால்நடைத் தீவனமும் மதுரையிலிருந்து 407.93 டன் கால்நடைத் தீவனமும் விற்கப்பட்டன. உலக உணவு திட்டத்தின் கீழ் இலவசமாக வழங்கப்படும் தானியத்திலிருந்து கிடைக்கும் விற்றுமுதலில் மூன்றில் ஒரு பங்கை தனி நிதியாக வைத்து, மேம்பாட்டுக்காரியங்களுக்காக, முக்கியமாக, தீவன உற்பத்தி, கால்நடைத் தீவனத்தைத் தயாரித்து அதைச் சேமித்து வைப்பதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தல், நீட்டிப்புப் பணிகள் முதலிய மேம்பாட்டுப் பணிகளுக்காக இந்நிதி பயன்படுத்தப்படும். மீதமுள்ள மூன்றில் இரண்டு பங்குதொகை, உலக உணவு திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்படும் உதவி திறுத்தப்பட்டவுடன், தானியங்களை வாங்கும் பொருட்டுச் சுமூல் நிதியாகப் பயன்படுத்தப்படும். உலக உணவுத் திட்டத்தினால் வழங்கப்படும் ஆடை நீக்கப்பட்ட பால் மாவைப் பயன்படுத்துவதனால் கிடைத்த நிதியையும் இதே முறையில் மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகளுக்காகப் பயன்படுத்தலாம். தீவனப் பயிர்களைப் பயிரிடுவதற்கான சில திட்டங்களுக்கும், இந்த நிதிகளைப் பயன்படுத்திக் கிராம அளவில் இனப்பெருக்கப் பணிகளுக்காகவும் கால்நடை மருத்துவத்திற்கு வகை செய்யும் ஒரு முன்னோடித் திட்டத்திற்கும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. கால்நடை இனப் பெருக்கத்திற்கும் கால்நடை மருத்துவப் பணிகளுக்கும் வகை செய்வதற்காகக் கிராம அளவில் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கவும் தகுந்த தகுதியுடைய கால்நடைப் பணியாளர்களால் மேற்பார்வை செய்யப்படும் நிலையங்கள் பலவற்றைத் தொடர்ச்சியாக ஏற்படுத்தவும் இத் திட்டம் வகை செய்கிறது.

1970 டிசம்பர் 31-ஆம் நாள் அன்று 23 கூட்டுறவு ஒன்றியங்களும், 1,261 சங்கங்களும் செயல்பட்டு வந்தன. 1,298 சங்கங்கள் செயல்படவில்லை. இச்சங்கங்கள் தங்களது உறுப்பினர்களுக்குத் திறம்படப் பணிபுரியும் வகையில் இச்சங்கங்களைச் சீரமைத்துத் திறமையுடன் தனித்து இயங்கக்கூடிய பிரிவுகளைச் சிறப்புப் பணியாளர்களுடன் அமைப்பதற்கான திட்டம் ஒன்றுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு கால அளவுக்கு இச்சங்கங்களுக்கு நிர்வாக உதவி செய்ய இத் திட்டத்தில் வகை செய்யப் பட்டுள்ளது.

[35-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க]

1971 ஜூலை 27]

இணைப்பு 3.

[35-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க]

கோரிக்கை எண் 9- .

தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு

இந்து சமய அறநிலையச் சட்ட நிர்வாகம்.

இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (நிர்வாகத்) துறையின்கீழ் 10,040 அற நிலையங்கள் பணியாற்றி வருகின்றன. அவற்றின் வருவாய் ரூ. 5,51,65,419 என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. இந்த அறநிலையங்களில் 156 மடங்களும் 9,052 கோயில்களும், 832 குறிப்பிட்ட அறக்கட்டளைகளும் அடங்கியுள்ளன. இவற்றின் நிர்வாகம் பகுதிக் குழுமுறை எடுக்கப்பட்டபோது, 1968-ஆம் ஆண்டு திருத்தச் சட்டத்தினால் திருத்தப்பட்ட 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தினாலும் முறைப்படுத்தப்பட்டது. இத்துறையை நடத்தி வருவதற்கான வருவாய் மேற்படி சட்டத்தின் 92-வது பிரிவின்கீழ் கொடுக்கத்தக்க நன்கொடைகளிலிருந்தும், தனிக்கைக் கட்டணங்களிலிருந்தும் கிடைக்கின்றது. இப்பிரிவின்படி ரூ. 200-க்குக் குறையாத வருவாய் உள்ள ஒவ்வொரு அறநிலையமும் குறிப்பிட்ட தொகை ஒன்றை இத்துறைக்குச் செலுத்த வேண்டும். 561 கோயில்கள் ரூ. 10,000-க்கு மேற்பட்ட வருவாயுள்ளவையாகும். 4,588 கோயில்களுக்கு ரூ. 1,000 முதல் ரூ. 10,000 வரை வருவாய் கிடைக்கின்றது. ஆண்டொன்றற்கு ரூ. 1,000-க்கும் குறைவாக வருவாய் உள்ள கோயில்கள் 4,896 உள்ளன. ஆண்டுதோறும் கிடைக்கும் கோயில் துறை வருவாய் சுமார் ரூ. 49 லட்சம் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. கோயில்களின் வருமானத்தைப் பெருக்கவும், கோயில்களின் நிதி தவறாகப் பயன்படுத்தப் படுவதைத் தடுக்கவும் வேண்டி கோயில்களின் நிர்வாகம் இந்து சமய அறக்கட்டளை (நிர்வாகத்) துறையின் முழுக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது.

2. இணைக்கப்பட்ட பகுதிகளிலும் மாற்றப்பட்ட ஆட்சிப் பகுதிகளிலும் உள்ள கோயில்கள், அறநிலையங்கள்.—1961-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாளுக்கு முன்பு, புதுக்கோட்டையிலுள்ள புதுக்கோட்டை தேவஸ்தானத்திற்கு ஏற்பட்ட செலவு நேரடியாக அரசு நிதியிலிருந்து சரிக்கட்டப்பட்டது. 1961-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் நாள் அன்றும் அது முதற்கொண்டும் கோயில்களைப் பேணிவரும் பொருட்டு தொடர் மானியமாக ரூ. 4 லட்சம் அல்லது கோயில் களுக்கு ஆண்டுதோறும் ஏற்படும் நிகர செலவு, இவற்றில் எது குறைவாக உள்ளதோ அத்தொகைக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியதன் மூலம் புதுக்கோட்டைப் பகுதியிலுள்ள கோயில்களைப் பேணி வருவதற்கான நேரடிப் பொறுப்புகள் அனைத்தினின்றும் அரசு தன்னை விடுவித்துக் கொண்டது.

மாற்றப்பட்ட ஆட்சிப் பகுதியில் உள்ள இணைக்கப்பட்ட, இணைக்கப்படாத தேவஸ்தானங்கள் அவற்றின் சொத்துக்கள், நிதிகள் ஆகியவற்றின் நிர்வாகம், மேற்பார்வை, கட்டுப்பாடு அனைத்திற்கும் கன்னியாகுமரி தேவாஸ்வ வாரியம் பொறுப்பு வகிக்கிறது. மாற்றப்பட்ட ஆட்சிப் பகுதியில் உள்ள, இணைக்கப்பட்ட, இணைக்கப்படாத தேவாஸ்வம் குறித்து தனி நிர்வாகத்திற்கு வகை செய்யும் பொருட்டு தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு 30-வது சட்டம் அதாவது தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு (மாற்றப்பட்ட ஆட்சிப் பகுதி) இணைக்கப்பட்ட, இணைக்கப்படாத தேவாஸ்வம் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. மாற்றப்பட்ட ஆட்சிப்

[1971 ஜூன் 28]

பகுதியில் உள்ள அறநிலையங்கள், அறக்கட்டளைகள் உட்பட இந்து பொது அற நிலையங்கள் கட்டளைகள் அனைத்திற்கும் தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டம் பொருந்துகிறது. தேவாஸ்வ வாரியத்தில் ஒரு தலைவரும், வேறு இரு உறுப்பினர்களும் இருப்பர். இவ்விருவரில் ஒருவர் திருவாதூர் மாநில முன்னாள் ஆட்சியாளரால் நியமனம் செய்யப்பட்டு வருகிறார். தலைவரும் மற்றுமொரு உறுப்பினரும் தமிழ் நாடு அரசினால் நியமிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். தேவஸ்வங்களைப் பேணி வருதல் முதலிய வற்றிற்காக தமிழ் நாடு அரசிடமிருந்து ஆண்டுதோறும் ரூ. 13,68,000 மானியமாக தேவாஸ்வ வாரியம் பெறுகிறது.

3. இந்துக்களல்லாதவரைக் கோயில்களுக்குள் அனுமதித்தல்.—உச்ச சமயத்தை சார்ந்தவரும் கோயிலுக்குள் நுழைவதை அனுமதிக்கும் நோக்கத்துடன், தமிழ் நாடு 1947-ஆம் ஆண்டு ஆலய நுழைவு அனுமதிச் சட்டத்தின் கீழ் வகுக்கப்பட்ட விதிகளை அரசு 1970 ஜனவரியில் திருத்தி யுள்ளது. இந்துக் கோயில்களுக்குள் இந்துக்களல்லாதார் நுழைவதற்கு இயலும் வகையில் அரசு பிறப்பித்த ஆணைகளைத் தள்ளி விடும் பொருட்டு, 1970 செப்டம்பரில் ரிட் மனு ஒன்று சென்னை, உயர்நீதி மன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. ரிட் மனு முடிவு செய்யப்படும் வரை, அரசு ஆணை செயல்படுவதற்கு உயர்நீதி மன்றம் இடைக்காலத் தடை விதித்துள்ளது. ரிட் மனு விசாரணையில் உள்ளது.

4. அர்ச்சகர் பயிற்சி நிலையங்கள்.—இந்து சமுதாயத்தில் பரம்பரை அர்ச்சகர் முறை இருந்து வருவதை நீக்கவும் அதற்கு மாறாக தேவையான கல்வித் தகுதிகளைக் கொண்டுள்ளவர்கள் அடங்கிய சமய அமைப்பை ஏற்படுத்த அரசு விரும்பியது. தீண்டாமை, அரிசனங்கள், பொருளாதார கல்வி வளர்ச்சி குறித்த குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் அரசு இவ்வாறு செய்ய எண்ணியது. ஏற்பளிக்கப்பட்ட நிலையங்களில் இவர்கள் அர்ச்சகர்களாகப் பயிற்சி பெறலாமென்றும் இதனால் சாதி வேறுபாடின்றி இந்துக்கள் அனைவரும் அர்ச்சகர்களாக வழிகோலும் என்றும் அரசு விரும்பியது. அதன்படி, தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டம் (தமிழ் நாடு சட்டம் 22/1959) தமிழ் நாடு 1970-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்தச்) சட்டத்தினால் (தமிழ்நாடு சட்டம் 2/1971) திருத்தப்பட்டது. இச் சட்டத்தின் செல்திறனை எதிர்த்து இரு மடாதிபதிகளும், திருவல்லிக் கேணி, திருத்தணி அர்ச்சகர்களும் நான்கு ரிட் மனுக்களைத் தாக்கல் செய்துள்ளதோடு ஒருதலையாக தடை ஆணையையும் பெற்றுள்ளனர். இது உச்ச நீதிமன்றத்தில் தற்போது விசாரணையில் உள்ளது. எனவே, அர்ச்சகர்கள் பயிற்சி நிலையம் ஒன்றைத் துவக்கும் செயற்குறிப்பு இன்னும் செயல்வடிவம் கொடுக்கப்படவில்லை.

5. கோயில்களில் தமிழில் அர்ச்சனை செய்யும் முறையைக் கொண்டு வருதல்.—தமிழ் மொழியில் அர்ச்சனைகள் செய்யும் திட்டம் இதுவரை 112 கோயில்களில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. சுமார் 1971-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 15-ஆம் நாளுக்குள் எல்லா ஆலயங்களிலும் தமிழில் திருமுறை அர்ச்சனை துவக்கப்படவேண்டுமென்று இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித்துறை ஆணையாளர் அறிவுரை வழங்கியுள்ளார். வழிபடுபவர்கள் அவர்களது விருப்பம் போல் தமிழிலேயோ அல்லது வடமொழியிலேயோ அர்ச்சனைகள் செய்து கொள்ளலாம்.

1971 ஜூலை 27]

6. யாத்திரிகர்களும் வழிபடுபவர்களுக்கும் வசதிகள்.—யாத்திரிகர், வழிபடுபவர்களின் பயணக்காக ஓய்வு விடுதிகளையும் யாத்திரிகர்கள் குடியிருப்பு களையும் கட்டும் ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம் ஒன்று உள்ளது. இது குறித்துச் சீரான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதை பின்வரும் புள்ளி விவரங்களி லிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம் :—

ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட மதிப்பீடு.

யாத்திரிகர்கள் குடியிருப்புகள் கட்டுதல்—

	ரூபாய்.
1969	1,10,700
ஓய்வு விடுதிகளைக் கட்டுதல்—	
1967	3,95,400
1968	2,73,200
1969	6,34,000
1970	10,60,000

திருச்செந்தூரில் ரூ. 6 லட்சம் செலவில் 96 அறைகளைக் கொண்ட புதிய கட்டிடம் ஒன்று கட்டத் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

7. திருமண மண்டபங்கள் கட்டுதல்.—திருமணம் முதலியவற்றிற்காக திருமண மண்டபங்களைப் பொது மக்கள் குறைவான விலைக்கு வாடகைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வசதி செய்யும் பொருட்டு அதிக அளவில் திருமண மண்டபங்களைக் கட்டும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்த மண்டபங்கள் வழிபாட்டுக் கூடங்களாகவும் பயன்படுத்தப்படலாம். இது குறித்து சீரான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. அதன் விவரம் பின்வருமாறு :—

ஆண்டு	ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட மதிப்பீடு. ரூபாய்.
1967	82,000
1968	62,000
1969	4,12,000
1970	18,42,700

8. சமய நிறுவனங்களில் வருமானம்.—1377 முதல் 1380 வரையுள்ள விளைச்சல் ஆண்டுகளின்போது சமய நிறுவனங்களின் வருமானம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	ரூபாய்.
விளைச்சல் ஆண்டு 1377	3,98,52,754
” 1378	4,99,25,142
” 1379	4,87,51,314
” 1380	5,51,65,419

[1971 ஜூலை 27]

9. கோயில் நிலங்கள்.—இம் மாநிலத்தில் கோயில் நிலங்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக தேவையான நிர்வாகப் பணியாளர்களுடன் நான்கு சிறப்புத் துணை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி தரத்தில் ஒரு சிறப்பு அதிகாரி ஆகியோரைக் கொண்ட சிறப்புப் பணியாளர்களை நியமிக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. சமய நிறுவனங்களின் பெயரில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள, சமய நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தமான எல்லா இயங்காச் சொத்துகளும், சொத்துகள் பதிவேட்டில் முறையாக பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றும், கோயில்களின் சுவாதினத்தில் இல்லாத சொத்துக்களும் கணக்கில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளதா என்றும், அந்தச் சொத்துக்களின் வருமானம் முறையாகக் கணக்கு வைக்கப் படுகிறதா என்றும் இந்த சிறப்புப் பணியாளர் தொகுதி கவனிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் சொந்தமான நிலங்கள், கட்டிடங்கள், மனைகள் சரியான குத்தகைக்கு விடப்படுகின்றனவா, அவை உரிமை அல்லாதாரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா, அதிகாரமளிக்கப்படாத அனுபோகத்தில் அல்லது சுவாதினத்தில் இருக்கின்றனவா என்பது குறித்து கண்டறிவதற்காக அவை குறித்த விவரங்கள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. இது 1970-ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு புது திட்டமாகும். சமய நிறுவனங்களால் பேணி வரப்பட்ட சொத்து பதிவேட்டையொட்டி சுமார் ரூ. 1,90,45,309 மதிப்புள்ள மொத்த வருமானத்தைக் கொடுக்கும் 4,09,356.20 ஏக்கர் நன்செய், புன்செய் நிலங்கள் இருக்கிறதென்று பணியாளர்கள் நிச்சயித்து அறிந்துள்ளனர். நிலங்களிலிருந்து வரும் இந்த வருமானம், தமிழ் நாட்டிலுள்ள சமய நிறுவனங்களால் கிடைக்கும் மொத்த வருமானத்தில் கிட்டத்தட்ட மூன்றில் ஒரு பாகமாகும். மீதியுள்ள வருமானம் கட்டிடங்கள், வீட்டு மனைகளுக்காக வழங்கப்படும் வாடகைகள், உண்டியல் வசூல், பக்தர்களின் காணிக்கைகள் ஆகியவற்றின்மூலம் கிடைக்கிறது. 65,000 ஏக்கர் நிலமுள்ள சுமார் 10,000 நிறுவனங்கள் துறையின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இல்லை என்று தெரிய வந்துள்ளது. இந்த நிறுவனங்களைத் துறையின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் கொண்டு வருவதற்காக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இத்துறையின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் உள்ள சமய நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தமாயுள்ளவையும், ஆனால் அவர்களது சுவாதினத்திலும் அனுபோகத் திலும் காணப்படாதவையுமான சுமார் 10,000 ஏக்கர் நிலங்கள் கண்டறியப் பட்டு கணக்கில் கொண்டுவரப்பட்டன. இத்திட்டத்தின் நோக்கம் முழுவதும் நாளாவட்டத்தில் எய்தப் பெறும்.

10. கோயில்களைப் பாதுகாத்தாலும் புதுப்பித்தலும்.—வருவாயற்ற, நிதி தேவைப்படும் கோயில்களுக்கு மொத்த மானியங்கள் வழங்குவதன் மூலம் அரசால் நிதியுதவி அளிக்கப்படுகின்றது. இத்தகைய மொத்த மான்யங்கள் வழங்க, ஒவ்வொரு ஆண்டும் ரூ. 4 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு வருகிறது. அரசு மான்யத்தைத் தவிர, சமய நிறுவனங்கள் தங்கள் உபரி நிதியிலிருந்து மனமுவந்து அளிக்கிற நன்கொடையிலிருந்து அமைக்கப்பட்ட பொதுநல நிதியிலிருந்து, நிதி தேவையான கோயில்களின் பழுதுபார்க்கும், புதுப்பிக்கும், பணிக்காக, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் ஆணையாளர் நிதி வழங்குவார். பொதுநல நிதிக்கு, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (நிர்வாகம்) நிதியிலுள்ள உபரித் தொகை எதையும் வழங்குவதற்கு அவசியம் ஏற்படும் போதெல்லாம், ஒப்புதலளிக்க அரசும் இசைவளித்து வருகிறது.

1971 ஜூலை 27]

11. “யுனெஸ்கோ” உதவி.—இம் மாநிலத்திலுள்ள வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தொன்மையான கோயில்கள் சிலவற்றைப் பாதுகாப்பதிலும், புதுப்பிப்பதிலும் “ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி, விஞ்ஞான, பண்பாட்டு நிறுவனம்”, அக்கறை காட்டி வந்துள்ளது. திருவரங்கத்திலுள்ள அரங்கநாதசுவாமி கோயிலுக்கு இந்நிறுவனம் 12,000 டாலர்களை, இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படாத பொருள்களின் வடிவில் அதாவது, பெண்காப்சலா (ஒரு வகை தெளிக்கும் எண்ணெய்) உட்பட அக்கோயிலின் பண்டைக்காலப் பண்பாடு கெடாத வகையில் சதை வேலைகளைப் பாதுகாப்பதற்குப் பயன்படும் பொருட்களை வழங்கியுள்ளது. கிழக்குக் கோபுரம், ஆயிரம்கால் மண்டபத்தில் மேல் அடுக்கு, சேஷகிரியார் மண்டபம் ஆகியவற்றைப் பழுதுபார்க்கும் பணிகள் இதுவரை முடிந்துள்ளன.

இராமேஸ்வரத்திலுள்ள ஸ்ரீ ராமநாதசுவாமி கோயில் “யுனெஸ்கோ” நிறுவனத்தின் உதவி பெறுவதற்கான இரண்டாவது கோயிலாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. “யுனெஸ்கோ” வல்லுநர் திரு. ஜி. ஆர். எச். ரைட் என்பவர் கோயிலை வந்து பார்வையிட்டு, தனது அறிக்கையைக் கொடுத்துள்ளார். இந்த கோயிலுக்குத் தேவையான பொருட்கள் “யுனெஸ்கோ” நிறுவனத்தால் வழங்கப்பட்டிருக்கிற பொருட்கள் ஆகியவற்றின் பட்டியலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில யுனெஸ்கோ குழு, காஞ்சிபுரத்திலுள்ள ஸ்ரீ வரதராஜசுவாமி கோயிலையும், சிதம்பரத்திலுள்ள ஸ்ரீ நடராசர் கோயிலையும், மூன்றாவது, நான்காவது கோவில்களாக யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தின் உதவித் திட்டத்தின்கீழ் தேர்ந்தெடுத்துள்ளது.

12. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோயில் கோபுரத் திருப்பணி.—ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலுள்ள ஸ்ரீ வடபத்திரசாயி கோயிலின் பெரிய கோபுரத்தை ரூ. 4 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் செப்பனிட்டுப் புதுப்பிப்பதற்கான திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசு ஏற்பளித்துள்ளது. இப்பணி பொதுப் பணித் துறையிடம் பிறர்க்கான பணியாக ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் ஆணையாளரின் பொது நல நிதியிலிருந்து இதற்கென மொத்தம் ரூ. 3 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மீதியுள்ள தொகை கோயில் நிதியிலிருந்தும், பொது மக்களிடமிருந்து நன்கொடையாகவும் திருப்பணிக் குழுவினால் வழங்கப்படும். மேற்கூறிய புதுப்பிக்கும் பணிக்காக தனிப்பணியாளர்களை நியமிக்கவும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

13. பழனி கோயில் திருப்பணி.—யானைப் பாதை, சரவணப் பொய்கை வாயிலுள்ள சுதைப் பணிகள், சரவணப் பொய்கைப் பணிகள், பிற பணிகள் ஆகிய பல பணிகளை கோயில் அதிகாரிகள் நிறைவேற்றி வருகின்றனர். பிரதான கோயிலின் திருப்பணியை மேற்கொள்வது என்பது கோயில் அதிகாரிகளின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

14. கோயில்களைப் புதுப்பித்தல், அவற்றை சரியான நிலையில் பேணிவருதல், சமய நிறுவனங்களின் வருமானத்தைப் பெருக்குதல், யாத்திரிகர்களுக்கு வசதிகள் வழங்குதல், சொத்துக்களைச் சரிவர நிர்வகித்தல், இதுவரை சரியாகக் கணக்கில் வைத்து வராத சமய நிறுவனங்களின் இயங்காச் சொத்துக்களின் சுவாதினத்தை துறையின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ்க் கொண்டு வருதல், இதுவரை அதன் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் கொண்டுவரப்படாதவையும் அதிக வருமானம் உள்ளவையுமான சமய நிறுவனங்களை அதன் கட்டுப்பாட்டின்கீழ்க் கொண்டு

[1971 ஜூலை 2]

வருதல், எல்லோரும் புரிந்து கொண்டு இறை வழிபாட்டில் ஈடுபடுவதற்கு வசதியாகிவிருக்கும் வகையில் தமிழில் திருமுறை அர்ச்சனை முறையைக் கொண்டுவருதல், பொதுமக்கள் நன்மைக்காக ஏராளமான கல்யாண மண்டபங்களைக் கட்டுதல், கல்விப்பணிகளை ஊக்கப்படுத்துதல் ஆகிய முயற்சிகளில் இத்துறை ஈடுபட்டுள்ளது. இவ்வாறாக, இம் மாநிலத்திலுள்ள சமய நிறுவனங்களின் நிர்வாகம் முழுவதும் இத்துறையால் மேம்படுத்தப் படுகிறது. சமய நிறுவனங்களின் நிர்வாக மேம்பாடு குறித்து நடவடிக்கைகளைத் துறை விரைவாகவும் ஒரே சீராகவும் மேற்கொண்டு வருகின்றது.

இணைப்பு 4.

உணவு மானியக் கோரிக்கை.

உணவுத் தானியங்களில் அரசு நடத்துகின்ற வாணிகம், 1970 ஜனவரியில் அரசு மேற்கொண்ட முக்கியக் கொள்கை மாற்றங்களைத் தொடர்ந்து கணிசமான அளவுக்குக் குறைந்துள்ளது. ஈடுசெய் விலையில் அரிசிப் பங்கிட்டை அரசு ஏற்று நடத்துவதை சென்னை மாநகரிலும், கோயம்புத்தூரிலும் மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, பிற இடங்களில் மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்குத் தனியார் வாணிகத்தை அனுமதித்திருக்கும் கொள்கை பொதுவாக வெற்றிகரமாகவே செயல்பட்டு வந்துள்ளது. உணவுத் தானியங்கள் போதிய அளவுக்குக் கிடைத்து வந்தன. உணவுத் தானியங்களுக்குப் போதிய கிராக்கி இல்லையென்றே, விலைகள் மிகவும் குறைவாக உள்ளனவென்றே உற்பத்தியாளர் குறைப்படவும் காரணம் இல்லை. ஈடுசெய் விலையில் சென்னை, கோவை, ஆகிய நகரங்களில் அரிசிப் பங்கிட்டுத் தேவைகளைச் சரிக்கட்டவும், தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து வெளியில் வரும் நெல்லில் 50 சத வீதத்தையும், ஏனைய மாவட்டங்களில் வணிகர்கள் வாங்கும் நெல்லில் 15 சத வீதத்தையும் சேர்த்து முடையிருப்பு (Buffer stocker) கட்டவும் 1970 ஜனவரியில் கொண்டு வரப்பட்ட விதிமுறைக் கொள்முதல் திட்டம் (Levy system) தஞ்சை மாவட்டத்தில் 1970 செப்டம்பர் திங்கள் 15-ஆம் நாளிலிருந்தும், ஏனைய பகுதிகளில் 1970 ஆகஸ்ட் திங்கள் 6-ஆம் நாளிலிருந்தும் கைவிடப்பட்டது. 1970-ஆம் ஆண்டில் குறுவைப் பயிருக்கு முன்பு செய்யப்பட்ட கொள்முதல் 1.45 லட்சம் டன்னாகும். 1970-ல் குறுவைப் பருவத்தின்போது, அரசு, தனியார் வாணிகத்திற்கு ஊக்கமளிக்கும் நோக்கத்துடன், விதிமுறைக் கொள்முதலைச் செயல்படுத்தவில்லை. ஆயினும், பெருமழைக்காலங்களில் குறைந்த தேவை காரணமாக விலைகள் சரியாக்கடும் என்பதை எதிர்பார்த்து, தக்க பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக, விலை ஆதரவு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. குறுவை விளைச்சலின்போது கொள்முதல் செய்யப்படும் அரிசியில் ஒரு லட்சம் டன் வரை மத்திய தானியத் தொகுப்புக்கு இவ்வரசு அளித்தது. இந்திய உணவுக் கழகம் மத்திய அரசுச் சார்பில் ஏறத்தாழ 40,000 டன்னும், மாநில அரசு சுமார் 8,000 டன்னும் கொள்முதல் செய்தது. இனி வரவிருக்கும் குறுவை அறுவடையின்போதும் இதைப் போன்ற விலை ஆதரவு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் அதே நேரத்தில் தனிப்பட்ட வணிகர்களும் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்வார்கள். ஈடுசெய் விலையில் உணவுத் தானியப் பங்கிட்டுத் திட்டத்தின் குறைந்த அளவுப்

1971 ஜூலை 27]

பொறுப்புகளை ஏற்பதற்காக மட்டுமல்லாமல், விலைவாசிகளை ஒரே நிலையில் மட்டுப்படுத்துவதற்கு முதற்கண் முடையிருப்பு கட்டுவதற்கும், அரசு கொள்முதல் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்ற வேண்டி உள்ளது. விலைகள் நியாயமான அளவுகளுக்கு மேல் உயரும்போது, அரசு அவசியமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவும், வணிகர்கள் நியாயமான அளவிற்கு ஒழுங்குடன் நடந்து கொள்ளவும் முடையிருப்பு கட்டுவது அவசியமாகிறது.

நான்கு உபரி மாவட்டங்களான தஞ்சை, தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களிலிருந்து வெளியில் செல்கிற எல்லா வகை நெல்லிற்கும் 15 சத வீத அளவில் விதிமுறைக் கொள்முதல், தஞ்சை மாவட்டம் நீங்கலாக ஏனைய மூன்று மாவட்டங்களில் 1970 டிசம்பர் திங்கள் 15-ஆம் நாளிலிருந்தும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் 1971 ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாளிலிருந்தும் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. கள்ளத்தனமாக நெல் ஏற்றுமதி செய்வதைத் தடுக்கும் வகையில், எல்லா வகையான நெல் கொள்முதலுக்கும் விதிமுறைக் கொள்முதல் முறை 1970 ஏப்ரல் கடைசி வாரத் திலிருந்து பொருத்தமாறு செய்யப்பட்டது. விதிமுறைக் கொள்முதலில் ஏய்ப்பு ஏற்படாமல் தடுக்கும் பொருட்டு, மாவட்டங்களிலிருந்து உணவுத் தானியங்கள் எடுத்துச் செல்லப்படுவதை அனுமதிச் சீட்டுகளுக்கு உட்படுத்தப் பட்டிருப்பதால், சோதனைச் சாவுகள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை; உற்பத்தியாளர்களுக்கும், வணிகர்களுக்கும் உண்டாகும் தொல்லையைக் கூடுமான அளவுக்குக் குறைக்கும் பொருட்டு திடீர்ச் சோதனைகள் மூலமாக மட்டுமே, உணவுத் தானியங்களின் ஏற்றுமதி தடுக்கப்படுகிறது. இந்த நான்கு உபரி மாவட்டங்களில் இதுவரை 62,000 டன் நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

1970 பிப்ரவரி முதற்கொண்டு, அரசு உணவுத் தானிய பங்கிட்டுப் பணியைக் குறைத்துக் கொண்டதன் விளைவாக, குறுவை அரிசி இருப்பு, கணிசமான அளவுக்கு அரிசிடம் தேங்கிவிட்டது. குறுவை நெல் மழைக்காலத்தில் அறுவடையான காரணத்தால், அதில் ஈரப்பதை அதிகமாயிருந்ததோடு, அரிசியும் நாளடைவில் நிறம் மாறியது. பொதுமக்கள் புகார் செய்வதைத் தடுக்கும் பொருட்டு, அத்தகைய அரிசி இருப்புகள் பங்கிட்டு முறையின்கீழ் எழங்கப்படாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு, ஒப்பந்தப் புள்ளிகளை வரவழைத்து விற்பனை செய்யப்பட்டன. ஆகவே அதிபர்களுக்கு விற்பனை செய்யப்பட்ட 8,500 டன் அரிசியோடு, ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் மூலம் இதுவரை 43,000 டன் அரிசி விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளது.

கொள்முதல் விலைகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டு, அதனால் 1970 அக்டோபர் திங்கள் 1-ஆம் நாளிலிருந்து எல்லா ரக நெல்லுக்கும் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் உயர்ந்தது. சிறந்த ரக, நடுத்தர ரக, மோட்டா ரக அரிசிக்கு குவிண்டல் ஒன்றுக்குத் தற்போதுள்ள விலைகள் முறையே ரூ. 51, ரூ. 48, ரூ. 46, ஆகும். இத்துடன், ஐ.ஆர். 8 போன்ற மிகுபயன் தரும் நெல் ரகங்களுக்கு குவிண்டல் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் ஊக்கத்தொகையும் கொடுக்கப்படுகிறது. உற்பத்தியாளருக்கு அவரது செலவுகளுக்கேற்ப நியாயவிலை கிடைக்குமாறு செய்வதன் அவசியத்தையும், உற்பத்தியாளர்களுக்குப் போதிய ஊக்க மளிப்பதன் அவசியத்தையும் அரசு எப்போதும் கருத்தில் கொண்டுள்ளது. ஆனால் அதே நேரத்தில், துய்ப்போர் நலனையும் அரசு கவனத்தில் கொண்டுள்ளது.

[1971 ஜூலை 27]

அரசு வரணிக வாய்ப்புக் குறைந்துள்ள இச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் தானிய விலைகள், இருப்புகள் குறித்த ஒழுங்குமுறை விதிகளைச் செயல்படுத்தும் பணி மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. தாராளமாகக் கட்டுப்பாடுகளின்றி வரணிகம் நடத்த அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள தனிப்பட்ட வணிகர்கள் அளவுக்கு மீறி ஆகாயம் பெருதவாறும் பதுக்கல் செய்யாதவாறும் கவனித்துக் கொள்வதற்கு ஒழுங்குமுறை விதிகள் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. தானிய இருப்புகளும், விலைவாசிகளும் தொடர்ந்து ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. மாநிலத்திற்கு வெளியே தானியங்களை ஏற்றுமதி செய்வது குறித்துச் செயல்படுத்தப்படும் கட்டுப்பாடுகள் மிகவும் முக்கியமானவை. மாநில எல்லைகளில் சோதனை செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், தானிய இருப்புகளின் மீதும் தானிய போக்குவரத்தின் மீதும் முக்கியமாக எல்லை யோரப் பகுதிகளிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படும் தானியங்களைக் கண்காணிக்க வேண்டியதாகிறது. இன்றியமையாத பொருள்கள் சட்டத்தின் விதித் துறைகளையும் அவற்றில் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைகளையும் செயல்படுத்தி வருவதற்கும் அனுமதி பெறாத வர்த்தக நடவடிக்கைகளைத் தடுத்து நிறுத்தும் வகையில் தானிய இருப்புகளையும் ஏற்றுமதிகளையும் சோதனையிடுவதற்கும் நியமிக்கப்பட்ட பணியாளர்களுக்காகமட்டும் இத் துறையில் ஆகும் செலவில் ஏறத்தாழ பாதி அளவிற்குச் செலவாகிறது. இச் செலவிற்கும் வணிக நடவடிக்கைகளுக்கு ஏற்படும் செலவிற்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை.

கொள்முதல் விலைகளை மாற்றியமைத்ததாலும், ஏனைய தொடர்புள்ள செலவுகள் உயர்ந்ததன் விளைவாக, அரிசியின் கட்டுப்பாடி விலை உயர்ந்துள்ளது. இதனைக் கருத்தில்கொண்டு, 1971-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதற்கொண்டு சில்லறை விலைகள் பின்வருமாறு முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளன :—

புழுங்கல் அரிசி—முதல் ரகம்	கி.கி. ரூ. 1.06
புழுங்கல் அரிசி—இரண்டாம் ரகம்	கி.கி. ரூ. 1.00
பச்சரிசி—முதல் ரகம்	கி.கி. ரூ. 1.12
பச்சரிசி—இரண்டாம் ரகம்	கி.கி. ரூ. 1.06

படியரிசித் திட்டத்தின் விளைவாக வெளியீட்டு விலைகளையொட்டிய உதவித் தொகை இரண்டாம் ரக அரிசியைப் பொறுத்தமட்டில், விலை ஏறத்தாழ டன்னுக்கு ரூ. 340-ம் முதல் ரகப் புழுங்கல் அரிசிக்கு ரூபாய் 400-ம் ஆகும். குறுவைப் பயிரின்போது வாங்கிய இருப்புகளையும் விதிமுறைக் கொள்முதலின் கீழ் ஒப்படைக்கப்பட்ட இருப்புகளையும் விற்பனை செய்ய ஈடுசெய் விலைத் திட்டத்தின்கீழ் முதல் ரக அரிசியும் ஓரளவுக்கு வழங்கப்படுகிறது. ஈடுசெய் விலையில் அரிசிப் பங்கீட்டுத் திட்டம் ஏழை, எளிய மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்கான ஓர் ஏற்பாடாகும். தேவைகளில் ஒரு பகுதியை எப்போதுமே ஈடுசெய்துவரும் வெளிச் சந்தைகளில் விலைகள் குறையத் தொடங்கியதும், ஈடுசெய் விலையில் அரிசி வழங்குவதன் அவசியம் குறையலாம். போலி அரிசிப் பங்கீட்டு அட்டைகளினால் அரிசிச் செலவு கணிசமான அளவு பெருகியது. இதனால் ஏழை எளியவருக்கென்று வகுக்கப்பட்ட இத் திட்டத்தின் பலன் அவர்களுக்குக் கிட்டவில்லை. எனவே, அரசு, இத்தகைய போலி அட்டைகளின் புழக்கத்தை ஒழிப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. இத்தகைய ஏற்பாடுகளின் பலனாக, அரிசிப் பங்கீட்டு அட்டைகளின் எண்ணிக்கையில் சுமார் 10 சத வீதம் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

1971 ஜூலை 27]

சர்க்கரை மிகுதியாகக் கிடைத்து வருவதால், பங்கீட்டு அட்டைகள் மூலம் முறைப்படுத்தப்பட்ட விநியோக முறையின் அவசியம் இப்போது அறவே தின்றுவிட்டது. நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் விற்கப்படுகிற சர்க்கரையின் அளவு குறைந்துவிட்டதைக் கருத்தில் கொண்டு, 1970 பிப்ரவரி முதல் விதி முறைக் கொள்முதல் இருப்பை ஆலைகளே விற்பனை செய்துகொள்ள அனுமதிப் படுத்தும் அரசு முடிவு செய்தது. சர்க்கரையைப் பொறுத்த வரையில், அதன் விற்பனை, பங்கீடு ஆகியவற்றிலிருந்து கட்டுப்பாடுகள் முழுவதையும் இந்திய அரசு நீக்கிவிட்டது. ஆலைகளிலிருந்து விற்கப்படும் சர்க்கரைக்கு மட்டுமே இன்னும் கட்டுப்பாடுகள் உள்ளன. விலைகள் உயராவண்ணம் அதேசமயத்தில், ஆண்டு முழுவதும் போதிய அளவு சர்க்கரை கிடைக்கச் செய்யுமாறு கவனித்துக்கொள்ளும் வகையில், இந்திய அரசு ஆலைகளிலிருந்து விற்கப்படும் சர்க்கரையை ஒழுங்குபடுத்தும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

இம் மாநிலத்தில் பயிர்விளைச்சல் மூலம் அரிசியும் கிறுதானியங்களும் சீராகக் கிடைத்துவருவதைத் தொடர்ந்து, கோதுமை விற்பனையும் குறைந்துள்ளது. தங்கள் ஒன்றுக்கு 30,000 டன் வீதம் இம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் கோதுமை அளவில் பெரும்பாலும் முழு அளவையுமே இம் மாநிலத்து மாவு ஆலைகளுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. மாவு ஆலைகள் பெருமளவில் கோதுமையை வாங்குவதிலிருந்து கோதுமையாகவே பயன்படுத்துவது அதிகமாக இல்லாத போயினும், கோதுமை பொருள்களை மக்கள் அதிகமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதை அறியலாம்.

பாசனத் திட்டங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், கிணற்றுப் பாசனமும், மும்பூர வேளாண்மைத் திட்டங்களும் மேம்பட்டிருப்பதாலும், நெல் உற்பத்தி அளவு பெருகியுள்ளதால் நெல் அரைப்பதற்கான ஆலை வசதிகளை மேன்மேலும் ஏற்படுத்த வேண்டியதின் அவசியத்தை அரசு உணர்ந்துள்ளது. இதற்கிடையாக, அரசு ஆலைத் தொழில் (முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாட்டில் மாநில எல்லைகளில் 15 மைல் சுற்றியுள்ள பகுதிகள் நீங்கலாக ஏனைய பகுதிகளில் உள்ள அரிசி ஆலைகளுக்கு அனுமதிச் சீட்டுகள் பெறவேண்டுமென்கிற நிபந்தனையிலிருந்து 1970 ஆகஸ்டில் விலக்களிக்க அரசு முடிவுசெய்தது. அந்தியப் பிரதேசம், மைசூர் மாநிலங்களின் எல்லையோரப் பகுதிகளில் நெல் உற்பத்தியாகும் பகுதிகள் மிகுதியாக உள்ளதைக் கருதி, அந்த இடங்களுக்கு அரிசி ஏற்றுமதி செய்வதில் ஆதாயம் எதுவுமில்லை என்னும் காரணமாக கட்டுப்பாடுகள் விதிக்க வேண்டிய அவசிய மில்லாததால் அரசு மேற்சொன்ன விதிவிலக்கை இப் பகுதிகளுக்கும் நீட்டித்தது. கோள எல்லைகளில் மட்டும், அரிசி ஆலைகள் ஏற்படுத்துவது குறித்தும் எல்லையோரப் பகுதிகளில் அரிசி ஏற்றுமதி குறித்தும் கண்டிப்பாகக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படுகின்றன. ஏனெனில், கோளாவில் அரிசிக்கு அதிக விலை கிடைப்பதால் சட்ட விரோதமாக எல்லையைத்தாண்டி அரிசி ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. அவ்வாறு சட்ட விரோதமாக அரிசி ஏற்றுமதி செய்வதைத் தடுப்பதில் பொதுமக்கள் ஒத்துழைப்பார்களாயின் இம் மாநிலத்துக்குள்ளே அரிசியின் விலைகள் உயராமல் இருப்பதற்குப் பெரிதும் உதவியாயிருக்கும்.

தாராளமாக உணவு தானியங்கள் கிடைத்துவரும் நற்போதுள்ள நிலைமைகளின்கீழ் உள்ளூர் விலைகள் அவ்வப்போது வேறுபடலாம். அறுவடைக் காலங்களைத் தொடர்ந்து ஒருசில காலத்திற்கு விலைகள் அரசு

[1971 ஜூலை 27]

விலைகளுக்குக் குறைவாக இல்லாவிட்டாலும் அரசு விலைகளின் அளவில் உள்ளன. இடைப்பட்ட காலங்களில்தான் விலைகளில் ஏறுமுகப்போக்கு உள்ளது. இந்த நிலைமை குறித்து அரசு விழிப்புடன் தொடர்ந்து கண்காணித்து வருகிறது. போளவு உயர்ந்த விலைகளைத் தருவதன் மூலமாகவாயினும், அரிசி மிகவும் பற்றாக்குறையாக உள்ள பகுதிகளுக்கு அரசு இருப்புகளை அனுப்பி வைப்பதன் மூலமாகவாயினும், விலைகளைக் குறைக்கும் ஏற்பாடுகளை எடுத்துக் கொள்ள அரசு தயாராக உள்ளது. வாணிகத்தில் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்த வேண்டும் என்று 1970 ஜனவரியில் அமுலாக்கப்பட்ட கொள்கை மூலம் கிட்டுமென எதிர்பார்க்கப்பட்ட பயன்கள் பொதுவாகக் கிட்டியுள்ளன. நடப்பாண்டில் உணவுத் தானியங்கள் போதுமான அளவுக்கு உற்பத்தியாகி யுள்ளன. அரசு நேரடித் தலையீடு எதுவும் இல்லாமலேயே நியாயமான விலைகளில் அரிசி தொடர்ந்து ஆண்டு முழுவதும் கிடைக்கும் என்றும் அரசு எதிர்பார்க்கிறது. அரசு கட்டுப்பாடில்லாத தாராள வாணிபம் அளிக்கும் ஊக்கங்களின் அடிப்படையில் குடியானவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற் கான முயற்சிகளில் தொடர்ந்து ஈடுபடுவர் என்றும், உற்பத்தியாளருக்காயினும், துய்ப்பொருக்காயினும் தொல்லை எதுவும் இன்றி முறையான விநியோகம் ஏற்படும் வகையில் வணிகர்கள் தொடர்ந்து தங்களது ஒத்துழைப்பை அரசுக்கு நல்குவர் என்றும் அரசு மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது.

பெருவாரியாகத் துய்க்கின்ற பெரும்பாலான பொருட்களைக் குறித்த மட்டில் இயல்பாக ஏற்படக்கூடிய பருவகால விலை வேறுபாடுகளைக் கருத்தில் கொண்டு பார்த்தால் பொதுவாக விலைகளின் போக்கு சாதகமாகவே இருந்து வந்துள்ளது. கடந்த ஓராண்டில் துய்ப்பொர் விலைக் குறியீட்டெண்ணில் ஏற்பட்ட சொற்ப அதிகரிப்புக்குக் காரணம் விறகு விலை அதிகரிப்பும், வேறு மாநிலங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகிற பருப்பு வகைகள் விலை அதிகரிப்பும் ஆகும். நடப்பாண்டில் மாநிலத்துக்குள்ளேயே மேற்கொள்ளப் படும் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கான திட்டத்தைத் தொடர்ந்து, பருப்பு வகைகளின் உற்பத்தி சீரடையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இம் மாநிலம் விறகுத் தேவைக்கு அன்னை மாநிலங்களையே பெரிதும் நம்பியுள்ளது. விறகு அதிக அளவு கிடைப்பதற்கான வழிவகைகள் ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. இது குறித்த பலனை பல்லாண்டுக்குப் பின்னரே அடைய முடியும். மண்ணெண்ணெய் அல்லது நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகம் விற்பனை செய்யும் 'லிக்கோ' போன்ற பதிலிப் பொருட்கள் போதிய அளவுக்குக் கிடைப்பதால் விறகு விலைவாசிகள் கட்டுப்படுத்தப்படலாம். பற்றாக்குறை நிலைமைகளைத் தொடர்ந்து விதிக்கப்படும் சங்கடமான கட்டுப்பாடுகளினால் பொதுமக்களுக்கு ஏற்படும் தொல்லை முழுவதும் பெருவாரியாகப் பயன்படுத்தும் இன்றியமையாப் பொருட்களின் உற்பத்தியைப் படிப்படியாகப் பெருக்குவதனால் தவிர்க்கப்படும் என்று அரசு உறுதியுடன் நம்புவதோடு, இவ்வகையில் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளுக்குக் கூடுமான ஊக்கங்கள் அனைத்தையும் அளிக்கவும் தயாராக உள்ளது.

